

ترنودون

پنجمه ۲۹ جوزا ۱۳۵۴
۸ جمادی الثانی ۱۳۹۵
۱۶- جون ۱۹۷۵

شماره ۵-۱۳

اطفال دمبر منو ٽولنه جيئيڪه به محترمه زينب داؤد خانم بڻاغي وئيس دولت وصدراعظم ، گل اهداء ٿيندا .

از زیباییان هنرمند المان

پترو ل جهان رادر نور دید

دوشیزگان دانیوپ

پولیس در جستجوی نفر چهارم

خجسته و میمون بادروز مادر

حماسه مادر

کتاب در آغوش خانواده ها یا خانواده ها در آغوش کتاب

فرش خانه -

کودکی خارق العاده که یکشنبه ره صدساله می پیماید

کوچکترین جمهوری اروپا کشور یکه اساس آنرا يك سنگتراش گذاشت.

تابلو های متن:

نقاشی و تخیل فریده غوث از احساس يك مادر (مودت از صفحات کشور)

سمبول ازمهر وعواطف ما در به عنوان (مادر حامی زند گمي) انتخاب از آثار غرب ..

عکس های داخلی متن مجله را آژانس باختر و تباغلی مسعود شمش تهیه کرده اند.

حقوق دنیایی پنداشته و ارشاد میکند که بهشت زیر قدمهای مادر است تا با این ارشاد عظیم انسانی که رضای او تعالی «ج» دایمی جوید و امید وار است دو جهان دیگر سرافکنده نباشد و از نعمات الهی بر خور دار گردد، در خدمت مادر و در حفظ حرمت و احترام مقام بزرگ او تقصیر نرود و در درگاه سرشار از لطف و صفای مادرانه او ناسپاس نشود و عصیان نورزد .

يك وجه كرامت انسان و تمییز اواز دیگر جانداران جز این چه خواهد بود که پیوند او از آغاز مرحله عبور از عدم بوجود تا پایان عمر با آنانیکه وسیله هستی او گردیده اند انفصال پذیر نیست و این از آنجانشی میشود که انسان تنها محصور غرایز مادی نمیشود در حالیکه موالید سایر انواع حیوانات ارابط لب و دهش با پستان مادر قطع شد و نیاز مادی او مسیر دیگری یافت علایق او با یگانه موجودی که بنام مادر باو نیاز داشت قطع میگردد .

زنیکه با خون و شیر جان خود طفل را بدنیا می آورد و پرورش میدهد ، شب ها بر بالین او بیدار می ماند و هر رنج والمی را بجان می خورد تا فرزندش منازل حیات را بی تشویش و فراق با او ناملایم و انفصال بگذراند تا موجودی شود صالح و فاضله دار است ، موجودیست کریم و عنصریست ضامن سعادت و رقاء جامعه ، بنیان گذار تمدن و علمبردار خدمت است در راه کمال بخشیدن به بشریت و اطاعت از فرمان خداوند (ج) که سعی در طریق کمال و اعتلا را از فرایض انسان گردانیده است .

با این اذعان و اعتراف بواقعیت است ، واقعیتی که از آغاز آفرینش جاری شده و تا پایان دنیا لایتنهایی دوام دارد که در پهلوی دیگر سنن و نعمات ملی مخصوصا در ساحت معنوی موقع یافته ایم به قیمت وجود یکه منزلت و حرمت او بی پایان است بیشت از هر وقت دیگر ملتفت باشیم و در روشنائی تعلیم اخلاقی ، دستاویز اسلامی و همیژات خجسته ملی سال یکبار روزی را بنام روز مادر تجلیل نالیم تا با این تجلیل از يك طرف حق بر آورده گردد و از جانب دیگر مادران به مکلفیت ها و مسؤولیت های ملی و بشری شان که از ناحیه تربیت و پرورش فرزندان سزاوار زندگی ، مجهز با فضایل و کرامات معنوی و آماده برای خدمت بوطن و مردم به آنان راجع میشود ملتفت گردند و در نتیجه پایه های جوامع آینده استوار تر گذاشته شده و مردم امروز در رفاه و رفاهیت و سعادتمندی قرار داشته باشند ، سپا سگزار در برابر موجودی که سرا پای او ، قلب و دماغ او احساس و اندیشه او غرق در مهر و عشق ملکوتی است و سایه او چون سایه ها سعادت آفرین است .

پیک ژوندون

از قدیمیترین زمان تا جایکه تاریخ بیدار دارد احترام بمقام مادر جزء نعمات ملی مابوده و دین مبین اسلام به پیمانها بسیار وسیع و عمیق تر به مسلمانان از حرمت بمادر توصیه نموده است . از بیانات رئیس دولت

پنجشنبه ۲۹ جوزای ۱۳۵۴ - ۹ جمادی الثانی ۱۳۹۵ - ۱۹ جون ۱۹۷۵

بنیان گذاران مدنیت ها

اولین روز این هفته را با زمزمه ها و ناله های از مقام ملکوتی مادر ، در سرتا سر و در آغاز کردیم . برای آنکه تجلی حیات را رونق بدهد و در دگر (ج) زنده آفرید و برای آنکه جهان مملو محبت بهم پیوندد و عواطف معنوی دلهای آدمیان را منزل لطف و صفای داند خداوند زن را مادر ساخت مثلاً که به او بخشید تا بقای نوع بشر را بسازد و تا انسان پرورد ، تا مدنیت ها پایه گذار باشد ..

از ماه هبوط آدم «ع» و حوا تا این دم که در فزون فراوانی پشت هم رفته است و روزنه ابدیت بروی زمانه های دیگر باز است به اراده پروردگار «ج» بقای جوامع و تمدن جهان آفرینش را زن وسیله پرورش از ماه هبوط آدم «ع» و حوا تا این دم که در فزون فراوانی پشت هم رفته است و روزنه ابدیت بروی زمانه های دیگر باز است به اراده پروردگار «ج» بقای جوامع و تمدن جهان آفرینش را زن وسیله پرورش

نیروی ایمان

لازم افتد بخیر و منفعت جامعه تکلیفی به ما راجع نبود از آن نه تنها بیم نکنیم بلکه با ایثار و سعه صدر، فراخ دلی و جبین با ز جوانمردانه آنرا بپذیریم تحمل کنیم زیاده را نهایت خیر و سود آن لابد بما و فرزندان ما رسید نیست.

آنانیکه با نیروی ایمان زندگی میکنند و با این نیرو حقایق و واقعیت عصر و زمان را ارزیابی می نمایند بهتر ملتفت هستند که برای نسل امروز ایثار و فداکاری در راه سعادت حال و آینده وطن و هموطن زینست و افتخار است زینت و افتخار غرور بخش و غرور افزا، این غرور نصب آنانی میشود که بخود به گذشته های پر افتخار و به میراث بزرگ معنوی خود که در دل قرون بشمار آفتاب وار درخشان است ایمان داشته و از کار نامه های بزرگی که با وجود نا مساعد بودن شرایط و نا رسایی وسایل مادی در هر قرن و هر زمانه ای نیاکان نیرو مند و بزرگ ما در راه سربلندی کشور انجام داده اند غافل نمانند باشند.

غنا یعنی، کلتور و فرهنگ، نشاط و بردباری، شکیبایی و پیروزی های مادر دل تاریخ در واقع گواه نیروی با عظمت ایمانیست که مردم مادر همه ادوار واجد آن بوده اند. بر ماست تا متکی با این نیروی سرشار و ملتفت عظمت و قهرمانی یک ملت کهن، دلهای پیروزی را بروی خود بکشاییم و آرمانهای مقدس جمهوری را برانیم و نظام متمدنی خود را قدم بقدم بر آورده سازیم، و با نیروی ایمان بر نابسامانی ها غلبه کنیم.

ما یوس و از مجادله و پیکار با انفعالات و ملاپهات زندگی خسته نمیشود او بخاطر زندگی می تپد و برای موفقیت و رستگاری در زندگی تلاش میورزد.

بر آنچه میکند، بر اراده و عمل خود بر اراده و عملی که فکر میکند به سود خود او جامعه اوست ایمان دارد و این ایمان او را توفیق می بخشد. تاسعی و زحمت و پشتکاری هر روز بهتر از روز دیگر در نهاد او مایه گیرد.

امروز برای روشنی روان هستیم، سمت حرکت و هدف های ملی ما معلوم است، آنانیکه فداکاری کردند، راه را روشن و سمت حرکت را تعیین و هدف ها را مشخص ساختند در واقع فرد فرد ما را به وجایب و تکالیف فردی ما و با مسئولیت های ملی و رسالت تاریخی ما آشنا و رو برو ساخته اند. این درک به محکم میکند تا همراه و کام به کام، نظام هدفمند خود، جمهوریت جوان خود و خدمتگاران ترقیخواه وطن و هموطنان خود را همراهی و مددگاری کنیم، همراهی و مددگاری ای که متکی به نیروی ایمان باشد، فارغ از اندیشه ها و تلاش های خود خواهانه و عنسیدی دور از توقعات و امیال فردی باشد.

هدف بزرگ خدمت به اکثریت مردم ما را از تشویش خود بینی و خود خواهی نجات میدهد و هدفهای بزرگتری را که در خدمت به جامعه و به جمهوریت دینامیک ما خلاصه میشود در برابر ما آفتابی می سازد. این امر بار ما را سبک می سازد و موقع میدهد زیاد در فکر منافع فردی نباشیم حتی اگر

کتابی در اختیارم بود که در طلیه نخستین فصل آن جمله (نیروی ایمان) چون آفتاب می درخشید، حریصانه سطر ها را مرور کردم و مشتاقانه دلم شور می زد مطالب را بهتر و بیشتر بفهمم تا اختصاری از آنرا زودتر با شما که باین صفحه (ژوندون) علاقه دارید بسپارم...

هنوز نیمی از بحث (نیروی ایمان) را نخوانده بودم که تسلسل افکارم بهم خورد، فکرم بال کشید و مجال نداد به پایان صحبت و هدف نویسنده برسم... کتاب را رها کردم و با اندیشه های دلگیر کتله ای که لحظه به لحظه عوض می شد در آویختم، نفهمیدم چرا و چگونه سرم سنگین شد، نشاط یک لحظه قبل هم گردید و غمی پنهانی در دلم رخنه کرد، غمی که از مشاهده وضع هراسان و متردد بعضی آدمها در سینه انسان می جوشد از آنانیکه بخود به قدرت و توان خود به نیروی بازو و دماغ خود به قدرت اراده و عقل خود ایمان ندارند و روح آنان چون شمع در فانوس ناستوار وجود، از بیم خاموشی بودن بخود گروان و بیمناک است.

بدبختی بزرگتر از این چه خواهد بود که چراغ ایمان فرا راه انسان نباشد و پرتو جیره بر هر ظلمت آن، در نهاد آدمی سر نکشد و جسم و جان او را گرم نسازد.

شکی نیست که در راه پر تلاش زندگی مشکلات و موانع، سختی ها و عوایق سر راه هر انسانی کم و بیش سبب میکند و بعضا عامل ناکامی و باعث مانی شخص را فراهم می سازد ولی آنکه دلش از نیروی ایمان قوی است از اینگونه اتفاقات و پیش آمد ها

اختصار وقایع

مهم هفته

درگشمور

پنجشنبه ۲۲ جوزا

ښاغلی ایوانا رئیس انجمن دوستی فوتبال توسط ښاغلی فیض محمد وزیر جاپان و افغانستان با ښاغلی محمد نعیم داخله به تیم فوتبال کلب بامیکا داده در وزارت امور خارجه ملاقات نمود.

د رڅارچ

پنجشنبه ۲۲ جوزا

کمیته سرمايه گذاري در جلسه خویش پروژه قالین شویسی را به سر مایه بیش از بیست و شش ملیون افغانی منظور نمود.

شنبه ۲۴ جوزا

باقرائت پیام زعيم ملی ماروز مادر طی محافل باشکوه و شاندار در سراسر کشور تجلیل گردید.

شنبه ۲۴ جوزا

يك موافقتنامه جديد اقتصادي بين افغانستان و يو گوسلاويا در بلگراد امضاء شد.

یکشنبه ۲۵ جوزا

ښاغلی ایوانا رئیس انجمن دوستی جاپان و افغانستان با ښاغلی باختری وزیر زراعت ملاقات نمود.

دوشنبه ۲۶ جوزا

شاغلی وحید عبدالله معین سیاسی وزارت امور خارجه از بلگراد به کابل مراجعت کرد.

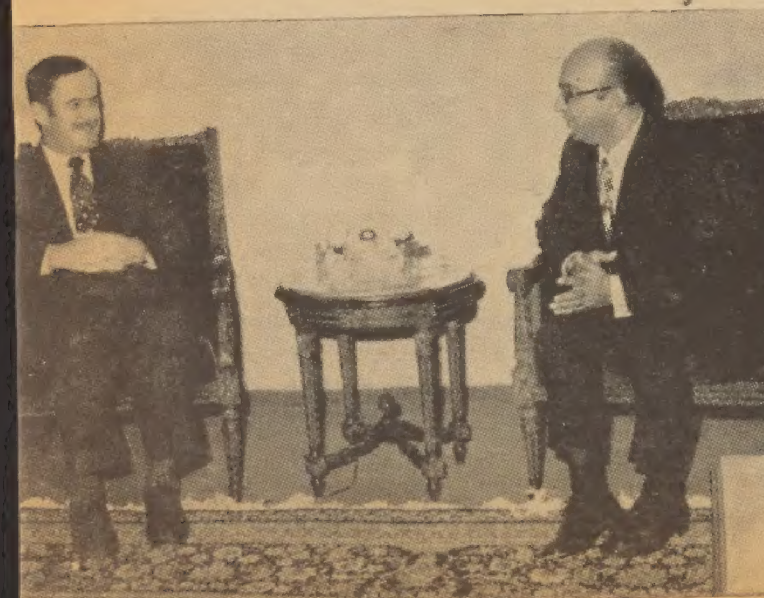
یکشنبه ۲۵ جوزا

دوستی جاپان و افغانستان با پوهاند دوکتور نوین وزیر اطلاعات و کلتور ملاقات کرد.

از بالا به پائین:

ښاغلی محمد نعیم هنگام ملاقات با ښاغلی ایوانا رئیس انجمن دوستی جاپان و افغانستان در وزارت امور خارجه ښاغلی فیض محمد وزیر داخله هنگامیکه کپ بزرگ قهرمانی را به یکی از اعضای تیم فوتبال کلب بامیکا تفویض مینماید.

ښاغلی وحید عبدالله معین سیاسی وزارت امور خارجه هنگام ملاقات با ښاغلی حافظ الاسد رئیس جمهور سوریه.

۶ ساله کودکی که استعداد شگرفی دارد

ریاضی میداند، الجبر و مثلثات را حل می‌کند، تاریخ را یاد دارد... نکته مهمی از زندگی سید جلال کودک است...

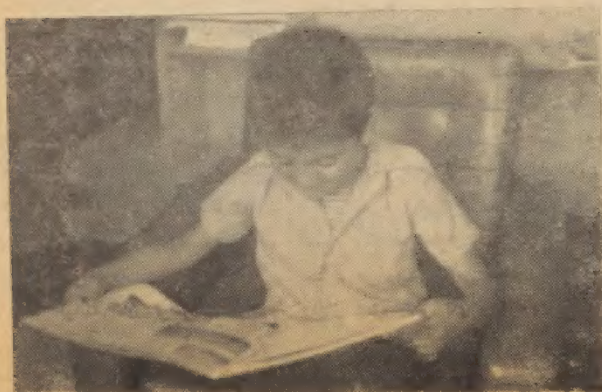
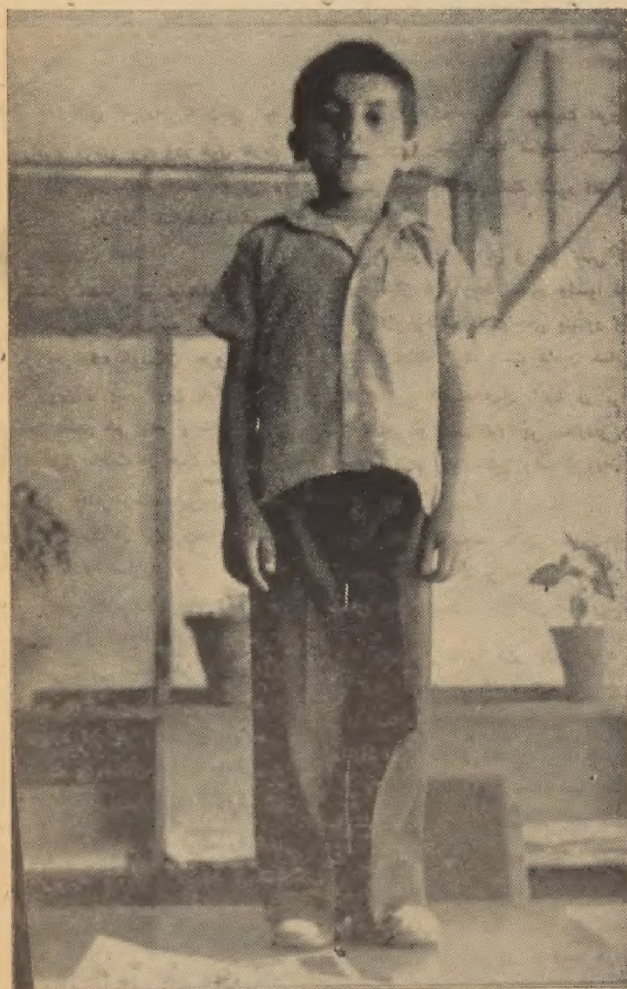
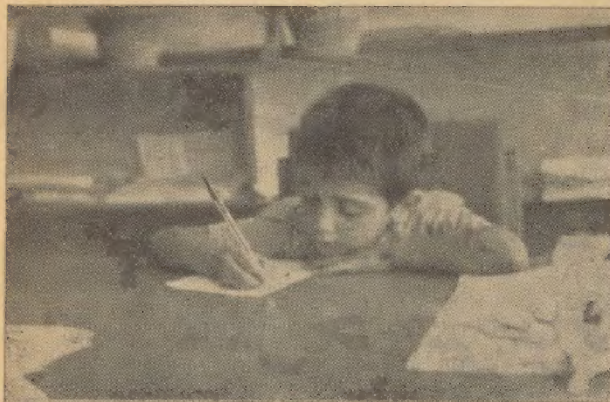
در همه جا سخن از اوست... از سید جلال... کودکی شش ساله ولی سوا از کودکان دیگر... همین وسالانش هنوز درست سخن گفته نمی‌تواند... مغزشان پراز لایه‌های کودکان است... ولی او، «سید جلال» اینطور نیست... او انجیر میداند، معادلات را سریع و ساده، تاجیکه آموخته حل می‌کند، بر ساین و کوساین زوایا روشنی می‌اندازد، بارواط اساسی و فرعی بازی میکند، تاریخ می‌داند، از جغرافیه سخن می‌زند، بر اوضاع و احوال جهان واقف است و در همین حال غرق بی‌خیالی هوشادمانی های کودکان اش...

پدرش مرد بلند قد و دارای چهره گندم گونه است. او یگانه معلم و مربی پسرش، یابه عبارت دیگر کودکش می‌باشد... با او قرار می‌گذارم و دهاتی بعد، مردی وارد دفتر مجله میشود... او سید کریم پدر سید جلال، است... همکاران ژوندون با کنجکاوی بعد نبال او می‌نگرند و در یک لحظه، چهره همه آن هارا، یک شادمانی

او کودک شش ساله‌ای است... ولی سوا از کودکان دیگر...

سید جلال، این پسرک شش ساله خودش بدستی تشخیص نمیدهند. همه بسوی سید جلال میدوند و در یک لحظه ازدحام عجیبی در دفتر ژوندون بر پا می‌شود، خبرنگاران، نویسندگان و بالاخره همه کارگران مطبعه... همه تلاش می‌کنند، تا در اتاق تنگ، جای پای پیدا کنند و بسا کنجکاوی (او) را ببینند... سریع می‌پوشاند... او هم باید درس است... قدی کوتاه، کمی سبزه و آفتاب خورده... یعنی بازو موهایی ماشین شده دارد. راستی او هنوز یک طفل است، کودکسی است، که مانند او همه روزه در کوچه و بازار فراوان دیده می‌شوند... کودکانی که راه شان را پیدا کرده نمی‌توانند... خوب بود و ا

راهنای باز، ازدحام بیش از حد بر او تأثیر نمی‌کند و مانند مردان، مانند جوانان با جرات بدون خجالت و دستپاچگی سخن می‌گوید... پدرش میگوید: - من در سال های اول زندگی پسر، از او دور بودم... وقتی سید جلال سه ساله شد، من

— بلی ... دوخواهر دارم .
می پرسم :
— کدام آن هارا دوست داری ؟
به طرز کودکانه و جالبی دستش را حرکت
میدهد و می گوید :
— هیچکدام را ...
می پرسم :
— از چه گونه آدم هایی خوشش می آید ؟
پاسخ او کوتاه است، میگوید :
— آدم های باتربیت !
با اوشوخی می گفتم ، میگویم :
— چرا افرهستی ؟
میگوید :
— چیزی نمی خورم ، اشتها ندارم .
می پرسم :
— کدام خوردنی هارا دوست داری ؟
زود جواب میدهد، میگوید :
— خوردنی های مفید ...
باز می پرسم :
— چه مفید است ؟
میگوید :

— آب سیب ، آب زردک ، برای معده فایده دارد
گوشت و مسکه آدم را چاق می کند ...
می بینم دیگران، آن هایی که در این میان
حاضر اند ، سخت منتظر هستند ، تا سیدجلال
را سوال پرسج کنند ... لذا سخن را بسوی
دیگری می گشایم ... ازین کودک با استعداد
یکی دوسوال ریاضی و الجبر می پرسم ، قلم
بدست می گیرد ، اعداد را درست می نو یسد ،
خطش در عین خامی بسیار خوانا ست ...
سوالات را حل می کند ، در برابر پرسش های
گونه گونه من و دیگر همکاران مجله ، پایتخت
هرامی گوید ، حدود اربعه افغانستان را می داند ،
ممالکی را که در جهان دارای دو قسمت اند ، مانند
ویتنام شمالی و جنوبی ، آلمان شرقی و غربی
و امثال آن ها ، یک یک نام می گیرد ...
در باره رژیم یکی دو مملکت می پرسم ،
او آگاهانه پاسخ میدهد حتی اسامات هر
رژیم را می داند ...
می پرسم :
تاریخ را می فهمی ؟
بقیه در صفحه ۱۵

ز سفر بخانه برگشتم ، او کودکی بیمار ، ضعیف
ولاغر بود ... مدتی تحت تدای قراد داشت ...
زمانیکه قدم به پنج سالگی گذاشت ، من
متوجه استعداد او شدم ... تا آنوقت فکر
نمی کردم ، که او از کودکان دیگر فر ق
داشته باشد ... من وقتی کتابی می خواندم ،
سوالی حل می کردم یا روزنامه و مجله می ورق
می زدم ، او ، سید جلال که پنج ساله بود ،
تو دم می آمد و از من می خواست تا با او کار کنم
روزنامه و کتاب را به او یاد بدهم ، سوا لات
را به او حل کنم و ... ولی من لبخندی می زدم
و تصور نمی کردم ، که او راستی علاقمند
اینکار است ، بلکه فکر می کردم ، هوس کودکانه بی
بیش نیست ...

یکروز وقتی خواستم تا او را امتحانی کر ده
باشم و کتاب صنف اول را برایش دادم ، در مدت
یک هفته آن را آموخت ، در هشت روز ددی
صنف دوم مکتب را فرا گرفت ، دوسه روز کتاب
دوی صنف سوم و در چهار روز کتاب صنف
ششم را چون شاگردانی که از مکتب فارغ شده
باشند ، یاد گرفت ...
بنامی سید کریم ، به گفتارش ۱۵ ساله
میدهد :

— از همان زمان پی بردم ، که او استعداد دارد
و برای تربیه او کمر بستم ... او به ریاضیات
علاقه عجیبی دارد (لمت) که پرو گرام درسی
صنف دوازدهم مکتب است ، سید جلال دو
یکروز یاد گرفت مشتق را که جزء دیگری از
الجبر است ، روز دیگر فرا گرفت و معادلات
یک مجهوله و دو مجهوله و درجه دوم الجبر را
در مدت کوتاهی چون متعلمین صنف بالای لیسه
آموخت ...

در تمام مدتی که پدر سیدجلال سخن می زد ،
او بی خیال بروی چوکی نشسته و عکس مجله
ها را تماشا می کرد ... ازدحام باز زیاد شد ، از
بنا ااق به اتاق دیگر و بالاخره به اتاق سوم
رفتم ، اما جالب اینجاست ، که او ، این
کودک شش ساله در میان ازدحام و در زیر
نگاه های کنجکاو ، هیچ ناراحت نمی شد ،
خودش را بنی باخت و جست و خیز کتان راه
می رفت .

پا او به گفتگو می پردازم ... راستی عجیب
است ، جواب های او را می گویم ، استدلالش
را می گویم و بالاخره پاسخ های منطقی که
میدهد ...

از کودکان ده پانزده ساله بعید می نماید
چنانچه ، بیک پرسش شش ساله ...

می پرسم :
— دیگر برادر هم داری ؟
میگوید :
— نه !
می پرسم :
— خواهر چطور ؟
میگوید :

خط او با وجود خامی ، بسیار خواناست ...
سید جلال بروی میز می ایستد تا عکاس
مجله ، عکسی از او بردارد ...
او مجله را ساده و آسان ، می خواند .

هامون صابری

آینه دار شب های پر ستاره و روز های آفتابی مقتل حاجی برلاس کاکای تیمور

در کنار جویین

بیشتر آنجا ها علوم عربی و دینی تدوین می شود.

مکتب این زمین جویین بنابر زیادی تعداد ساگردان و عشق و مسا عدت مردم برای آینده درخشان و نیکی آماده است و توجه روز افزون مردم به معارف نیز این امیدواری را بیشتر می گرداند.

گلیم بافی، گاودوشی، هیزم آوردن و بیختن غذا و ترتیب منزل به عهده زنان است. به صورت عموم می توان گفت که سهم زنان در زندگی خانوادگی با مردان مساوی است مردمان مالدار تابستانها به چرا های دور و نزدیک مواشی شان می روند و این گروه با تهیه بشم و پوست و غیره در پیشبرد اقتصاد کشور عزیز سهم می گیرند. توانایی شدن دریا برای کشت خرپوزه و تربوز نعمتی گران حساب میشود چه. خاک آب آورده برای این منظور مناسب میباشد.

سید میرا قبال، ملاصد، سلطان پیرالدین شمس الدین پیرا، صاحب اقامات معروف آنجا است. از جمله زیارت سید میر آقا در نزدیک قلعه میثوران در روزهای پنجشنبه و جمعه مرجع پیرو جوان است.

مردم در تابستان بتوبه شانه می اندازد و زمستانها نمد میپوشند این نمد لباس مخصوص شان است که در ساختن آن زنان و مردان هر دو سهم اند.

از بزرگان آن دیار در ساحه دانش و ادب، علاءالدین بعلما ملک جویین صاحب تاریخ جفا نگشای این زمین و غیره است. امروز بیشتر سر گرمی مردم را کار های عملی تشکیل میدهد. افسانه های کبلی و میچون یوسف و زلیخا و علاوه بر آن افسانه درخت چهل صدا، سبز پری، سیاه کاکل، دیوسلید که از روزگار باستان زبان به زبان تا امروز مانده میان مردم های گروه های عظیم مردم معروف است.

شب روز ادامه می یابد اثن از رقص هایی است که در آن عروسی ها بازاری گرم داد و به انواع مختلف میان مردم معمول است. این به دور آتش فروزان در عروسی ها رواج زیاد دارد و باشد تابا شعله های دیوانه و وحشی آتش هیجانی تر می گردد و آتش کنندگان شور و فریاد می کنند...

از بازی های معمول آنجا گوی و چوگا نو کبلی است. در بازی کبلی دو گروه جوانان به دو طرف ایستاده میشوند و در میانه خط می کشند و بعد هریک از اعضای بازی یکی از گروپ مخالف را کشتی می کند. هر گاه یک نفر هم نتواند که حریفش را از خط بگذراند بازی به نفع همان گروه تمام میشود. اله داد حسین، چشم مرغک از بازی های معمول است. کشتی ریسمان کشتی و سنگ اندازی و جبهش از ورزش ها حساب میشود. اسب دوانی و شمشیر بازی دو جشن ها و اعیاد و عروسی ها رواج است.

تزیین مرغ خانگی برای استفاده از تخم و گوشت آن زیاد صورت می گیرد بیشتر غذا ها از شیر و تخم تهیه می شود. غذای چوپان در میان سنگها، کاک است و آن طوری تهیه میشود که خمیر را به دو ر ستنکی می مالند و آنرا در میان آتش خاموش شده می اندازند و بدانگونه، آنرا می پزند. از پالک صحرایی برای تهیه خوراک زیاد استفاده میشود. دست مردم از دامن میوه ها کوتاه است زیرا با دواها درختان را مجال نمی بخشی نمیدهد و تنها توت و غناب آنها اندک به نظر میخورد.

علاوه بر مکتب های دهاتی دختران در مرکز مکتب این زمین جویین و چندین مکتب دهاتی و ابتدائی دیگر نور افکن های معارف کنونی در آن دیار به حساب می آیند. تدریس در خانقاه ها هنوز موجود است و

علائقندان این صفحه را به موقعیت امروزی ولسوالی جویین بهتر آشنا ساخته باشیم سفر خیالی خود را باین نقطه کشور آغاز می کنیم:

در جنوب دریای شتابان و سر کشی بنام فراه رود میان فراه و جفا نصور ولسوالی جویین را از دو جانب دشت های پهناور و بی آب و علف احاطه کرده است هامون صابری در غرب این ناحیه چون آئینه در برابر آسمان آفتابی و شب های پر ستاره در دل دشت های آرام رویا انگیز و خیا لیور افشاده است.

کاریز، الفان، پنجه، درق، سلیمان، جوی نو، سمور از بادی ها و دهات آرام و بی سر و صدای منطقه است، باد های صد و بیست روز که وادی هرات را زیر بال میگیرد به سناپ ازین ناحیه می گذرد، تابستان جویین گرم و زمستان سرد و خشک دارد.

مردم اکثرا به دهقانی مصروف اند. علمه ای هم از راه مالداران امرار حیات مینمایند. تزیین گااو و گوسفند برای استفاده زیاد معمول است. بزرگترین ملاک تاسه چهار هزار جریب زمین دارد که در میان مردم به نام خان یاد میشود.

قلعه لاش، قلعه پشوران و قلعه جویین که در جمله آثار باستان جاهای تماشا بیروا تشکیل میدهند و برای تردد موثر راه تانان قلعه تماما هموار است. از پای قلعه لاش فراه رود می گذرد این قلعه آنقدر با شکوه و بزرگ ساخته شده که مردم معتقد اند که دیوها آنرا بنا کرده است و اعمار آنرا بالا تر از توان آدمی می پندارند.

عروسی ها بهترین محافل سروراند که تا پنجاه، شصت هزار افغانی در آن به مصرم می رسد. این محافل با فیر تفنگ و آواز دهل و سر نای برگزار میشود و تاجند

از نقاط باستانی کشور ما که وقتی مهد مدنیت، عمران و آبادی بوده و در طول تاریخ شهرت بسزایی بهیسه انده است «جویین» باستانیست که امروز در تشکیلات ملکی مربوط ولایت نیمروز است.

مقدسی (شمس الدین ابو عبدالله محمد بن احمد القندسی) معروف به بشاری که از دانشمندان و جغرافیه نویسان معرو فین چارم است جویین را بنام گویین یا گویین که دارای حصار محکمی هم بوده نوشته است.

بقول مقدسی این ناحیه از حیث مسو اد ارتزاقی بسیار توانگر و حاصلخیز بوده است، شهر عهده آن عبارت از (آزاد وار) است در شمال آن علاقه اسفراین و در سمت غربی آن علاقه درغیان واقع بوده و بقول یا قوت حموی (ابو عبدالله شهاب الدین) جغرافیه نویس شهر اسلام آباد و ر پر جمعیت و دارای مسجد نفیسی بوده و در خارج دروازه آن کار و انسرای بزرگی هم وجود داشته و ملحقات آن به دو صد فریه بالغ میگردد. باغبانی قرا و نواحی آن مرتاسر جلگه مذکور را فرا گرفته و آبیاری آن ذریعه کاریز ها صورت میگرفت از نقاط تاریخی معروف جویین یکی هم خواشه است که در شرق آزاد وار کنار سرک کاروان دو موقعیت داشته و طوریکه علی یزوی در تاریخ مولفه خود نوشته است این همان جانی است که حاجی برلاس کاکای تیمور به قتل رسید و نیز قلعه ای دبین حوزه وجود دارد که باسم جویین معروف و به فاصله نصد و بیست کیلو متر در جنوب غسرب فراه در حکومت لاس و جویین کائن است و روی خط ۶۱ درجه ۲۶ دقیقه ۳۷ ثانیه طول البلد شرقی و خط ۳۱ درجه ۴۱ دقیقه ۴۸ ثانیه عرض البلد شمالی موقعیت دارد.

برای آنکه خواننده مان گرامی ژوندون و

یس
نعماد
سرای
ب
قاری
نقش
به
در
همان
یک
نیمه
هاد
سین
وان
این
چس
از
ه
چ
مازد
س
فان
به
یخ
وژ
سی
ون
امت
لید
ون
ف

گل کو کنار

درین روزها در کابل و کوه دامن
و قندهار و بعضی نقاط دیگر وطن گل
کو کنار نظر ربائی دارد و این گل
طوری که رنگ برنگ جلوه میکند
همان قسم خوردن دانه آن انسان را
برنگ دیگری می آورد و مستی
می بخشد، نشاط و طراوت می آورد
سر گیج می سازد و ازین عالم
بدیگر عالم می برد و می آورد
کسانی که بعمل خوردن کو کنار عادی
شده باشند آنرا «غمزه کش میگویند»
در دهکده جرم بد خشان چند سال
پیش از امروز مردی را دیدم که در
سینه درخت کهن سال پنجه چنار
حجره ساخته بود که دو متر در
یکمتر متر بود سقف آن سه متر
ارتفاع داشت دروازه حجره را باز
کرده داخل شدیم که چراغی
افروخته بود و مرد غمزه کش در
ساقی خانه خود تر یاک می کشید
واز عالم واز حال خود بی خبر بود،
بعضی اطبا کسانی را که بمرض
سینه دردی مبتلا باشند بخوردن
دانه کو کنار و پوست کو کنار
توصیه می کنند پوست کو کنار را گر
جوش داده شود گویند که مرهم
سینه افکار است، بعضی اطفال
گریه روی و نارام را هم تر یاک
میدهند مادران آرام می خورند
اطفال که گرس و گیج می باشند
در جوانی هفته فهم می شوند تاثیر
تر یاک است اگر کسی یکبار بخوردن
تر یاک عادی گردید به مشکل آنرا
نرک کرده می تواند ترک تر یاک
سخت است تارک آن بالاخره سر

اجتماع سران دول عرب حین گرفتن تصمیم درباره قطع صدور پترول به ممالک غربی.

پترول جهان را در نور دید

مناطی دوجهان وجود دارد که نظر به عوامل
بخصوص طبیعی و فعل و انفعالات منحصر بفرد
و موجودیت شرایط مساعد در طبقات مختلفه
زمین نفت سراغ میگردد.

ممالکی که از این رهگذر مقام شامخی وادر
جهان و مناسبات اقتصادی در دنیا دارند یکی
هم ممالک عربی است، بخصوص عربستان
سعودی که از منابع سرشار نفت بر خوددار
است در مجموع کشور های عربی بزرگترین
دارنده ذخایر نفت است، در حوادث اخیر
کشور های عربی از نفت به حیث سلاح برضد
دشمنان خویش استفاده نمودند، در حقیقت
چون مسایل و موارد اقتصادی تعیین کننده
همه مسایل در سایر زمینه ها است، نفت و
مسایل نفتی اگر سخنی به زراف نگفته باشیم
در مجموع مناسبات اقتصادی جهانی سبب
ارزنده و قابل قدری دارد، در عصر کنونی
که عصر علم و تکنیک است و صنعت در ممالک
صنعتی با سرعت عجیب و غریب و سرسام
آوری راه ترقی و تعالی می پیماید، نفت
در این ترقی و تعالی صنعت و تکنالوژی به
مفهوم عام کلمه و در سرعت بخشیدن به پروسه
تکمیلی این دو عامل یعنی صنعت و تکنالوژی
که زیر بنای مادی کشور هارا تشکیل میدهد
نفت در کنار دیگر نیرو های ایجادگر و تولید
کننده سبب بارز و قابل یادآوری دارد.

یاسر عرفات، مردیکه در جنبش خلقهای فلسطین مساعی ناپذیری انجام میدهد.

جریان صدور پترول را قطع می نمایند کشور
های صنعتی که با ممالک عربی از در مخالفت
پیش می آمدند به تلاش های مذبوحانه بغرض
بدست آوردن پترول و بدست میزنند.
مجموع کشور های عربی دارنده نفت از
خود دا رای سازمانی اند و مناسبات نفتی

دیده میشود زمانیکه کشور های عربی
متفقا چند صباحی به کشور های صنعتی و غربی

ملك فيصل مرحوم در جلسه‌ای از کشورهای نفتی عربی .

پترول جهان...

به همان نکته اولی برمیگردیم که اقتصاد

روابط مادی و تولیدی همه پدیده‌ها را از لحاظ

کمی و کیفی تعیین می‌نماید حتی تعیین‌کننده

مسایل روحی و روانی نیز موارد اقتضا دی

است.

«ترجمه: عطا وادکرد»

سرمایه و عاید ملی کشور های عربی

و با پترول و ذخایر سرشاری نفتی تشکیل می‌دهد،

آن‌چنانکه نفت در سایر زمینه‌ها اهمیتی دارد

ارجمند و حتی تعیین‌کننده و در تسریع جنبش

مردم عرب نیز تأثیر عمده و بسزایی دارد چه

این کشور‌ها را زهر لعافتی باهم پیوند

میدهد و در میدان کار زار اجتماعی آن‌ها را

مدمکار همدیگر ساخته ، عمده‌ترین قسمت

زهر مار بجان آن تأثیر نمی‌کند

افسوس که دشمن عقل و خرد است

گل آن را گل « کوکنار » گل

خاشخاش و گل تریاك می‌کوبند.

کند نشه میشود ، شکاری قصه

مرغان مخمور را سر تا پیا به پیر

بنه کش حکایت کرد ، پیر گفت

کسیکه ازین دانه‌ها استعمال کنند

کوکنار است که بز مین ریخته‌است

این دانه مانند دانه انگور است

می‌شدن مخصوص نبود دانه انگور

را هر کسی که ازین دانه‌ها استعمال

شود مفرح است مانند سیاه دانه
خاشخاش بالای نان هر گاه پا شیده
شود نان را خوشخور می‌سازد .
ما خدا از شمیره آن نجات بدهد که
مانند شراب ناب مرد افکن است.

در قسمت های شر قی فیض آباد
بدخشان این بنه نشاء خیز د یه
وچیده شده است چند قرن قبل يك
شکاری ما هر کوه گرد به کشف
این بنه مو فق گردید. از دور نگاه
میکرد که کبک ها و کبوترها از
دامان کوهسا ران که باز میگرددند
کبوتر میرقصند و کبک سر چرخ
شده و راه را گم کرده است شکاری
چند کبک و چند کبوتر را بدون
دانه و دام بدست آورد هر روز که
میدید کبوتران ملا ق میزنند
و مسقی میکنند گوشت کبک و کبوتر
هم که خورده میشد انسان را خمار
می ساخت . د ختر مستانه شکاری
دویده دویده نزد مادر خود آ مده
گفت: مادر جان از شکم کبک و کبوتر
های شکار شده پدرم یکنو غ دانه
های خورده خورد می‌براید. ما درش
گفت:

بچیم این دانه های تخم کبک و کبوتر
است این قضیه چند سال بعد
کشف گردید . شکاری مسلسل
دیوانگی مرغان را میدید که از کوه
بندها باز میگرددند دیوانه وار خود را
بدر و دیوار میزنند چند کوه را
گردش کرده بالاخره نظرش بیک
صخره خورد که از بن آن چشمه
جریان دارد و در اطراف چشمه چند
گل آتشی دیده میشود گلپارابوئیده

سر آنرا گنس ساخت بخانه آمد
وبعد از چند هفته دوباره بجای
چشمه روان شد دید که گلپار درك
ندارد اما در ساقه و سر آن بنه گل
بشکل مخروطی يك چیز سبز نمایان

است آن را کند و مفرز آن را
بشگافت از مفرز آن دانه های سپید
بز مین ریخت . درین وقت بنه کش
بیری آمد و در صخره تکیه زد و دم
خود را واست کرد و از چشمه آب
نوشید شکاری را دید که مخمور
است. گفت مگر دانه کوکنار را خورده
شکاری گفت: کوکنار چیست بابه جان؟
بنه کش گفت: این همه دانه ها

نر جمه ژرف بین

کتاب در آغوش خانواده‌ها یا خانواده‌ها در آغوش کتاب

طفلی برای نخستین بار کتابی را بدست می‌گیرد و سر مردی در آخرین دوره زندگی اس استعاره‌نیک ساعر بزرگ را مرور میکند بین آنها کتله‌ای از انسانها وجود دارد که مصروف مطالعه و استفاده از کتب و آثار منطبقه‌اند.

همه ساله در اتحاد شوروی در حدود صد هزار عنوان کتب که تیراژ عمومی آن بیش از یکنیم ملینارد نسخه میسود نشر میگردد. در پنجاه و پنج سال اخیر کتبه ۱۴۵ زبان مختلفه مردم دنیا در اتحاد شوروی انتشار یافته است.

در کشور شوروی بیش از ۳۶۰ هزار کتابخانه وجود دارد که مجموع کسی که در آنها موجود است بیش از سه و نیم ملینارد جلد شده و اضافه از ۱۸۰ ملینون نفر از آنها استفاده میکند. این خوانندگان بصورت عمو می نفعه خود اتحاد شوروی بوده و متشکل

اما در راه رسیدن به خواننده‌کتاب مرحله‌ای را طی میکند و این مرا حل عبارتند از: نشر، تپیوگرافی، بسته بندی کتاب، کتابفروشی‌ها. بین مرکزی عمده فروشی کتاب در اتحاد شوروی بنام «سیوز کنگ»

کتاب می‌نر دازند شامل ۱ پس احصا نیه آورد. کتاب در منزل انسانها بحسب نک سی نهایت ضروری و ا ر د میسود و معا مس را منحیه احساج میرم خانواده‌ها حفظ می نمایند

از کسانی اند که از سنین ۵ ساله آغاز می‌یابد یعنی از آن سنی که حق دارد به کتابخانه هاناموایی نماید بصورت عملی مشکل است کسانی را که بطور شخصی بمطالعه

طایفه‌ای از دانش‌آموزان در حال مطالعه

کتاب در محیط سالخوردگان

قبل از آنکه بسته ای از کتب را به یکی از مجلات جغرافیایی از سال نمانیم ما باید آثار و کتب دست داشته را اولاً، نالین نموده مورد سنجش قرار داده اسناد مر بوط به آن را تهیه نمایم .

و برای این عمل ناعلا جیم که به ماشین های حساب الکترونی پناه ببریم و مدد بخوانیم و از طریق هم خوا هشت خوانندگان را مد

نظر گرفته احتیاجات شانرا مورد تحلیل و نالین قرار دهیم . اما شکی نیست که مسایل اجتماعی و علاقی علمی مد نظر گرفته میشود

و درین لحظات ما شکل یک دیویتی را که یک تمایل علمی داشته باشد بخود میگیریم . مشکلات عجیبی را بر میخوریم مثلاً اشتراک کنندگانی

که در خوشی داده اند و باید کتب مورد نظر شان تجدید چاپ شود و بول نشر آنها هم قبلاً بر داخته اند

به میلیونها نفر میرسد بطور یاددهانی مختصر اشاره به کتب ذیل مینمائیم: آثار یو شکین که در ده جلد تدوین شده ۵۰۰ هزار نسخه .

آثار داستا یو فسکی بدخول ۳۰ جلد - دو صد هزار نسخه . آثار ماکسیم گورکی بدخول ۳۳ جلد - ۳۰۰ هزار نسخه .

آثار سواوخوف - ۳۰۰ هزار نسخه . آثار دکنز - ۶۱۰ هزار نسخه (۳۰) جلد .

آثار بالزاک وگوتسه - هر کدام ۳۰۰ هزار نسخه و به همین ترتیب آثار دیگر جالب اینجا ست که اگر مردم ده سال قبل به آثار فرضا

زول ورن علاقمند بودند امروز به کتب تخیلی و امور تعمیرات احتیاج پیدا نموده اند و در خواست چاپ آنها نموده اند که به ۷۵ هزار نسخه میرسد .

ادبیات سیاسی و فلسفی علاقمندان بیشتری پیدا نموده است . آثار سقراط ، افلاطون ، ارسطو ، دکارت ، گوگل ، سکو ورود و غیره

هم علاقمندانی دارند و ما مجبوریم برای اطفای آتش ذوق علاقمندان آستین بر زمین و خدمت کنیم .

باد بسود . عمارت بزرگی است که هر طبقه علمی عالمی است : طیفه ادبیات علمی ، طیفه هنری و غیره که بدون رهنمایی در این کتابخانه ممکن

است بهودی راه تان را گم کنید و هرگز دان هر طرفی را زیر پا گذارند و به نتیجه ای نرسند .

در این کتابخانه ایوان خمیلنسکی در مورد تو ضیحات میدهد . قبل از آنکه سفر خویش را در بیج و خم ها و کجگردشی های

عمارت ما آغاز نمایم می خوا هم صور حیران طبع کتب را برای طایفه ای در نظر شما مجسم نمایم و البته قطع نظر از آنکه بین خواننده

و طبع کتب در حله دیگری هم وجود دارد که دیونمودن کتب است . در اتحاد شوروی بیش از ۲۰۰ طیفه است که محصولات آن در

در هر کشور توزیع شده و به مقامات های مختلف سرزمینها و مرا راه می افتد . مقیاس طبع کتب ایجاب می نماید تا تمام

کتب به شکل مرکزی تحت کنترل در آمده و از همین اکانال به مجلات مورد نظر تقسیم و توزیع گردد .

اما فعلاً کاری را درین کتابخانه انجام میدهم که مطابق سه ایالت بزرگ اتحاد شوروی انجام میدهد

بدین معنی که معادل کار تقریباً هفتاد مطبعه را عهده دار میباشیم . ما در حدود ۳۰۰ محل عمده

فروسی کتب به سواد ایالات (جمهوری ها) جمهوریت های خود مختار و مناطق و مجلات داریم

بطور مثال در سال ۱۹۷۴ ما برای آنها بیش از ۱۰۰ میلیون کتب را ارسال نمودیم و باید

بخاطر داشت که مطابع مسکو به تنهایی قادر نیست از عهده این کار بدر آید .

این امر را فقط ممکن است بروی صفحه کاغذ بسپاریم و نوشت: کتاب را اخذ میکنند و بعدا به مراجعش می فرستند . برای همین

قال

عاقظ

شنبه

۱- خیال نقش تودر کارگاه دیده کشیدم
بصورت تو نگاری ندیدم و تشنگیم
۲- مرا عهدیست با چنانی که تاجان درین دارم
هواداران کویش را چو جان خویشتم دارم
۳- الا ای پیر فرزانه مکن عییم زمینخانه

که من دورت را پیمانه دلی پیمان شکن دارم
۴- خدا را ابرقینب امشب زمانی دیده برهم نه
که من بالعل خاموشش نهانی صد سخن دارم
۵- همت بدرقه راه کن ای طاهر قدس

که دراز است ره مقصود من نو سفرم
۶- نام زکار خانه عشاق محو باد
گرم جزمعت تو بود شغل دیگرم
۷- غم گیتی گمرازی پایم در آورد
به چو ساغر کی باشد دستگیرم

یکشنبه

۱- مژن بر دل ز نسوا غمزه تیرم
که پیش چشم یسما و ت بهیرم
۲- چنان پر شد فضای سینه از دوست
که فکر خویش گم شد از ضمیرم
۳- پروانه راحت بدی ای شمع که امشب

از آتش دل پیش تو چون شمع گدازم
۴- زلف تو مرا عمر درازست ولی نیست
در دست سر مویی از آن عمر درازم
۵- همچو چنگ اربکناری قدی کام دلم

از لب خویش چونی یک نفسی بنوازم
۶- ماجرای دل خون گشته نگویم با کس
زانکه جز قیغ غمت نیست کسی دمسازم
۷- بر سر تربت من بامی و مطرب بشین
تا بیوبت زلفد رقص گمان بر خیزم

دوشنبه

۱- کوجه بدم توشی تنگ در آغوشم کش
نامهر که ز گنار تو جوان بر خیزم
۲- در عاشقی گریز نباشد ز سلاو سوز
استاده ام چو شمع مفسر سان ز آتشم
۳- خست روزیکه دیدم رخ تودل میگفت

اگر رسد خللی خون من بگردن چشم
۴- من که از آتش دل چون خم می درچوشم
مهر بر لب زده خون میخورم و خاموشم
۵- به ازم توبه سحر گفتم استخاره کنم

بهاد توبه شکن می رسد چه چاره کنم
۶- گدای می گدایم لیک وقت هستی این
که ناز بر فلک و حکم بر ستاره کنم
۷- به مزگان سیه کردی هزاران رخنه در دهنم
بیا که چشم بیمارت هزاران درد بر چینم

سه شنبه

۱- مایه غم از دست داده ایم
هزار عشق و همگی جام یلده ایم
۲- ای کمال تو دوش داغ صبوحی کشیده
مان شایقیم که بسا داغ زلوه ایم
۳- چایکه لغت و صندل جم هیرود بیاد

گر غم خوریم خوش نبود به کمی خوریم
۴- غنچه گو تنگدل از کار فرو بسته میاش
کز دم صبح مدد یابی و انقاس نسیم
۵- در دل ندم ره پس ازین مهر بتان را

مهر لب او بر در این خانه نهادیم
۶- عسرت کنیم ورنه بحسرت کشندمان
روزی که رخت جان به جهانی دگر کشیم
۷- ماضی دست بر آریم و دعائی بکنیم
غم هجران ترا چاره ز جانی بکنیم

چهارشنبه

۱- مغنی نیست که مایه تو نخواستیم حیات
بشنو ای یک خبر گرو سخن باز رسان
۲- جو مستم کرده مسنور منشین
جو نو شم داده ز هم منو ساز
۳- پیر پیمانه کش من گمرازی خوش باد

گفت پرهیز کن از صحبت پیمان شکنان
۴- بقول د شمعان برگشتی از دوست
نگردد هیچکس بسا دوست دشمن
۵- دلسم با دشمن و در پناه هستم از

که دارد در سر زلف تو مسکن
۶- وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باش
کدر طریقت ما کافر نیست رنجین
۷- من چو گویم که لعل نوش و لب سالی بود
بشنو ازنی که نگوید دگری بهتر ازین

پنجشنبه

۱- با هر ستاره سوگاست هر شب
از هسرت لبروغ رخ همچو ماه
۲- گرچه خورشید فلک چشم و چراغ الهمت
روشنائی بخش چشم اوست خاک پای تو
۳- ازین جدا شو که تو ام نور دیده

جان و منوس ظلمت رسد
۴- مهم من ز عشقوی ای مانی زمان
مسلور دارم که او را ندیده ای
۵- خود را بکش ای بلبل ازین روش که گلی را

باد صبا وقت صحر جلوه گری بود
۶- آنچنان مهر توام در دل و جان جای گرفت
که اگر سی برود مهر تو از جان نرود
۷- حریف عشق تو بودم چوماه نو بودی
کنون که ماه نعلی نظر دروغ مدار

جمعه

۱- یوسف هم گشته باز آید بکنان غم بطور
کلیه اخزان شود روزی گلستان غم بطور
۲- دور گردون گردو روزی بر مراد موقوف
تا بجا یکنان نباشد حال دوران غم بطور
۳- گرچه منزل بس خطرناکست و مصلحتش بهر

هیچ راهی نیست که انرا لیست بایان غم بطور
۴- بهیچ کنیت بشنو بپناه بگیر
فرانجه نا صبح مشق بگوینت بیدار
۵- در لب تشنه مایه مدار آب دریغ

بر سر کشته خویش ای و زخا کش بر
۶- ساقی یک جرعه از آن آب آتشگون که
در میان بخت کان عشق او خدام هنوز
۷- فدای پیر هفتی چاک ماهرو بان باد
هزار جامه تقوی و خرقه پس هیز

۶ ساله کودکی ...

اوضاع آن زمان را خودنا همدیده ، پا سخ
میده:

- یاد شاه خوبی بود ، بت هارا نسکستانه ،
جسیاری را مسلمان ساخت ...

او در جریا ن حرف زدن گاهی بادستانش ،
حرکاتی را برای تایید گفته هایش ، انجام میدهد
گاهی مانند کودکان شوخی میکند ، حاضر

جواب و در عین حال بسیار پرچرت است .
یکی از اعضای مجله از سید جلال سوال

جالبی کرد و جواب سید جلال نیز جالب بود ،
او پرسید: جلال جان چند رفیق داری؟ جلال

دفترا پاسخ داد: هیچ . طبیعی است که از نظر
سن و سال رفقای او باید همشش باشند ولی

همسالان او کجا حرف های او را درک میکنند؟
در آخر می پرسیم :

- در آینده چه آرزو داری ؟
میگوید :

- آرزو دارم ؟ داکتر ساینس شوم ، پروفیسور
شوم ...

بعد در میان هسله واژدهام از دفتر مجله با
پدرش می رود !

می گوید :
- بلی !

می پرسیم :
- احمدشاه بابا که بود ؟

می گوید : یک پادشاه افغانستان ...
می پرسیم :

- انقلاب کبیر فرانسه کی رخداد ؟
می گوید :

۱۷۸۹
- تیمور لنگ که بود ؟

می گوید :
- او هم یک پادشاه بود ...

می پرسیم :
- چگونه پادشاهی بود ؟

دستش را حرکت میدهد و با خشونت
میگوید :

- بسیار بد بود ... همه جا را خراب
کرد ...

می پرسیم :
- سلطان محمود غزنوی چو نه بود ...

لحن جدی می بخود می گیرد مانند اینکه

فال حافظ

خواننده گمان گرامی !

دوهر روز از هفته که میخواهید فال بگیرید به تصویر بالا توجه نموده یک حرف از حروف
نام خود را انتخاب کنید و آنرا از دایره بزرگ پیدا نمایید . (فرق نمی کند که حرف اول
باشد یا دوم باشد یا نه) در زیر همان حرف مثلثی قرار دارد که دارای خانه های سفید و
سیاه میباشد و در داخل خانه های سفید آن سه عدد ثبت شده است از آن سه عدد هر کدام
را که دلخواه شماست انتخاب کنید و آنگاه به همان شماره در زیر نام همان روز از هفته
مراجعه کنید و جواب خود را از زبان حافظ شیرین سخن دریافت نمایید .

مثلا روز یکشنبه حرف چهارم نام خود را که میم است انتخاب و از جمله سه عددی که در
زیر قوس مربوطه به این حرف دیده می شود بیت ۷۵ را اختیار نموده اید . باید به بیت
هفتم روز یکشنبه به اشعار صفحه مقابل مراجعه کنید و بخوانید لسان اللہیب بشما

چه می گوید !

سید جلال و پدرش

تلفون منزل رئیس تحریر ۲۲۹۵۹

تلفون دفتر مدیر مسوول ۲۶۸۴۹

تلفون منزل مدیر مسوول ۲۳۷۷۳

تلفون ارتباطی معاون ۱۰

تلفون منزل معاون ۴۰۷۶۰

مدیریت توزیع ۲۳۸۳۴

سوچوورد ۲۶۸۵۱

آدرس : انصاری واپ

وجه اشتراک :

در داخل کشور ۵۰۰ افغانی

در خارج کشور ۲۴ دالر .

قیمت یک شماره ۱۳ - افغانی

نایس تحریر : محمد ابراهیم عباسی

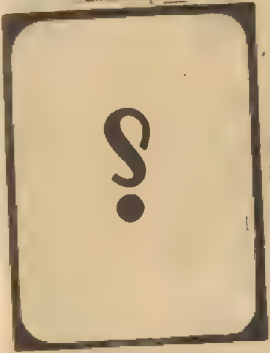
مدیر مسوول عبدالکریم رو هینا

معاون : پیقله راحله راسخ

مہتمم: علی محمد عثمان زاده .

تلفون دفتر رئیس تحریر ۲۶۹۴۵

نفر چهارم

سلطان محمد

سید کریم

عارف

انداز آن استفاده کنند لذا بایسکل رادریک کوچه فرعی رها نموده پی کار خود رفته اند.

این قضیه را در همین جا گذاشته به واقعه دیگری توجه میکنیم، واقعه ای که یک هفته بعد از آن بوقوع پیوست قبل از ظهر روز اول جوزا نیر مانند سایر روز هاجنب وجوش در میکروریان کمتر است، معمولاً از طرف عصر درین منطقه جمع وجوش خوبی بملاحظه میرسد، زیرا در طول روز اکثراً ساکنان منطقه در مکاتب و یا در ادارات بالای کار خویش اند. در حوالی ساعت یازده زنگ دروازه

کمک میخواعد، همسایه فوراً جریان راپولیس راپور میدهند و نزدیکترین فرصت کمیسون بررسی جرایم سرقت خود را بمحل واقعه میرسانند. خانم شنسب وقتی که بخانه اش بر میگردد با یک عده از مامورین پولیس مواجه شده سراسیمه میگردد، پولیس او را به آرامش دعوت نموده به مشاهدات خود در محل واقعه ادامه میدهد، ضمن جستجو در یک کوچه دور تر از منزل خانم شنسب پولیس بایسکل راپید می کنند بایسکل مذکور پایدل ندارد و چنین فکر میشود که سارقین نتوانسته

حرف های زن خوشحال میشود، خوشی او برای خدمه غیر مترقبه است، اما قبل از اینکه مجال فکر کردن پیدا کند، مرد داخل حویلی شده، دهمن خدمه رامحکم بسته او را بدرون اتاقی میبرد و سه نفر دیگر از رفقاییش که دور تر ایستاده اند نیز وارد خانه شده بعد با سرعت چند چیستر را برداشته فرار میکنند، چیزهایی را که آنها با خود گرفتند عبارت بسوداز، دودانه کامره عکاسی، دوپایه رادیو و یک عراده بایسکل، بعد از رفتن آنها خدمه بالای بام برآمده از همسایه

ساعت هفت شام ۲۵ نور است و هنوز تاریکی کاملاً بر شهر مسلط نشده، یگان چراغ روی دروازه های خانه های مقشن وزیبای وزیر اکبر - خان مینه روشن گردیده. عقب دروازه یکی ازین خانه هامردی ایستاده است، او نگاهی به سه رفیق دیگر خود که دور تر از او قرار دارند انداخته بعد دستش را بطرف زنگ در پیش میبرد، وقتی که انگشتش به دکمه زنگ تماس میکند بدون تردید فشاری به آن وارد نموده، لحظه بعد هنوز باز دوم دکمه را فشار داده که در باز میگردد، زن میانه سالی که از وضعیتش پیدا است که خدمه خانه است قیافه پرش گری بخود گرفته، وقتی که نامه ایرا بدست مرد می بیند می پرسد:

خیبریت است کی ره کار دارین؟

مرد قیافه بی تفاوتی بخود گرفته میگوید:

از نصر الدین جان خط آوردیم.. والدہ صاحب شان خانه اس؟ نام نصرالدین برای خدمه خیل سی آشنا است، نصرالدین پسر میرمن طاهره شنسب مالک منزل در المان تحصیل می نماید. خدمه باخوشحالی میگوید

هیچ کس خانه نیست، طاهره جان و دختر شان میکروریان رفته اند بعد از آن هم سینما میروند. مردیکه نامه را بدست دارد با شنیدن

این اشیاء را سارقین بعد از دستگیری به پولیس تسلیم دادند

دو نفر از متهمین اعتراف کردند، ولی یک نفر سر سخنان انکار می‌ورزد و نفر چهارم نیز بدست نیامده

قیافه آنها داده همچنان از يك دريوز تکی که بروت ها وجشه بزرگ و بومندی داشت یاد آوری نموده بود بولیس در پی دستگیری سارقین بود و تلاشها پش ادامه داشت تا اینکه سید کریم در واقعه يك هفته بعد دستگیر شد و به واقعه اولی نیز اعتراف کرد، خدمه منزل شنسب سید کریم را شناخت و بعد پو لیس برای اینکه علیه عارف مدرک دیگری بدست آورد عارف را در میان چندتن دیگر نشانده خدمه را احضار نمود، از میان آنها خدمه فوراً عارف را شناخته گفت این شخص نیز در آن روز با سارقین بود. عارف اینبار نیز باخو نسردي اتهام وارد نموده گفت شاید این زن کسی را شبیه من دیده باشد.

سید کریم که به دست داشتن موره در واقعه اعتراف کرده است در مورد سلطان میگوید که او سابقه دار است، این مطلب برای پو لیس کمک زیادی میکند، دفاتر ثبت واقعات جنایی بررسی میشود و بالاخره عکس و مشخصات سلطان محمد با جرایم سابقش واضح میگردد. اکنون که عکس سلطان بدست بولیس افتاده است دستگیری او اندك آسانتر میشود. رفت و آمد هابه خانه ایکه سلطان قول سید کریم در آن زندگی میکند زیر نظارت قرار میگیرد و بالاخره سلطان در حوالی صبح یکی از روزها دستگیر میشود.

سلطان با داشتن سابقه جر می و اینکه سید کریم هم علیه او شهادت داده چاره جز اعتراف ندارد. باز هم برای بولیس موضوع عارف مطرح میشود، سلطان در غیاب مشخصات عارف را تعریف کرده از همدستی او باخود و رفقاییش صحبت میکند و بعد عملاً با عارف روبرو میگردد، او نیز بالای عارف شهادت میدهد و میگوید همکار دیگر ما اینست. علاوه از آن از جیب سلطان نامه ای بدست می آید. سلطان میگوید، این نامه را عارف نوشته است و ما یلان سرقت دیگری را طرح کرده بودیم. عارف باز هم انکار نموده میگوید: این شخص را قطعاً

را نمیدانست ولی در سرقت وزیر اکبرخان مینه محمد عارف را با شغل و محل بود و با تش معرفتی کرد، بولیس از روی چگونگی واقعه دریافت که این همان واقعه سرقت منزل میرمن ظاهره منسوب است که آنها در جستجوی عاملین آن بودند، محمد عارف بزودی دستپاب شد و ولی او یکی از اشتراك خود در واقعه اولی انکار ورزیده حتی با سید کریم عدم شناسایی خود را ابراز نمود، گر چه در حضور خودش سید کریم علیه او شهادت داد ولی عارف قطعاً زیر بار نرفته گفت:

نمیدانم بچه علت این شخص مرا در سرقتی که نمیدانم چه وقت و چگونه اتفاق افتاده، همکار خود معرفتی میکند.

در واقعه سرقت منزل میرمن شنسب که در شروع این نوشته از آن یاد کردیم خدمه منزل که صورت سارقین را دیده بود تذکراتی در مورد

فتح اله بود و با شس دارم و بجرم سرقت اعتراف نموده همکار دیگر خود را که به همدستی وی به اپارتمانی در میکروزیان دستبرد زده است بنام سلطان محمد ولد فیض محمد معرفی میکند که خانه اش اصلاً در بد خشیان است ولی خودش در خانه بك روست خود در ششدرک زندگي مينمايد بولیس خانه رازبر نظارت میگیرد تا سلطان محمد را دستگیر کند ضمناً وقتیکه از سرقت همای دیگر سوال بمیان می آید سید کریم بجرم دیگری اعتراف نموده میگوید يك هفته قبل نیز در خانه ای واقع در وزیر اکبرخان مینه دستبرد زدیم، و در سرقت مذکور دو نفر دیگر نیز با من و سلطان محمد همکاری داشت که یکی آن محمد عارف نام دارد و دیگری که اسمش را نمیدانم و از دوستان عارف است با ما بود، شخص مذکور در دوا بر رسمی کار میکند. سید کریم هویت کامل نفر چهارم

اپارتمان یکی از بلاک ها بصدا در می آید، دراززه کشوده میشود و کسی که رنگ رافشوده بمردی که معلوم است مستخدم منزل می باشد نام کسی را بزبان رانده میگوید:

فلانی جان خانه است؟ مستخدم که نام صاحب اپارتمان را می شنود میگوید: نه با حال نیامده.

طرف مقابل قیافه قهر آلودی بخود گرفته به رفیق پهلویی خود میگوید: تا تو بین که بما گفت خانه من بروید من میایم مگر تا حال درک ندارد. بعد رویش را بطرف مستخدم گشتانده میگوید:

همین پیشتر در بازار دیدیمش گفت خانه من بروید من میایم مستخدم می پوسد: شما رفیق های فلانی چنان هستید؟

آنها جواب میدهند. ولی ... اما خودش کجا ست و چرا تا حال نیامده؟ مستخدم با لجه احترام آمیزی میگوید:

پس بفرمانید در خانه بنشینید حتما اومی آید.

«رفقا» داخل خانه میشوند و مستخدم در فکر اینست تا برای شان جای درست کند ولی دفعتاً «رفقا» نفیخ روش داده مستخدم راه پشاپ می برند دهن و دست هایش را می بندند آنوقت با عجله چند چیز برداشته از زینه ها فرود می آیند. در بیرون یکی از آنها بسرعت ناپدید میشود و حرکات غیر عادی یکی از «رفقا» توجه بولیس را جلب می نماید، همزمان با آن صدای غالمفال یکنفر از اپارتمان که «دزد دزد» میگوید اشتباه بولیس را قوی تر میسازد و زمانیکه آن شخص بسرعت قدمها یش افزوده میخواهد خود را از معرکه بدر آورد بولیس به همکاری مردم او را دستگیر می نماید.

سلطان محمد به بازده فقره سرقت اعتراف کرد

جوانیکه باید مقدار اشیای مسروقه ز طرف بولیس مورد سوال واقع میشود خود را سید کریم پسر سید ابراهیم معرفی نموده میگوید در قلعه

دوکتور شیر علی مسکینیا

کار دبر نده یا تیغ زیبایی

آفرین

جراح پلاستیک دهم ساز زشت رویان دنیا

این هنگامه نوین در جراحی جهان طب، زشتی هانا بود گردید
داستان دختریکه چارده سال با دهن بسته بسر برد ورنج کشید

ونه آن گوش فرا داده بودم. شنیدم که داکترن
حرف میرد.

حرف و صحبتی که از هر جمله و بی‌سودی در من افزایش میافت. دیگر سرار
پا نشناختم. پدرم راصدا زخم و فزاید بر
آوردم پدر: «دیگر من معالجه خواهم شدوازین
بلاجات خواهم یافت... بلی او خودش گفت
داکتر گفت: داکتر جراح پلاستیک...»

پدرم نااینگه چندان امید و یقین نداشت
وبا ورزش نمیشد که طب بتواند دخترش را
ارین و رطه نجات دهد بای میلی و به سبب
حوسی خاطر دخترش، دختریکه یک عمر
رنج برده و عذاب کشیده بوده قبول کرد که
مرا به آن داکتر برساند. با رضایت پدرم
دیگر درنگ حایز نبود. بزودی با پدرم
راهی کابل شدیم. من باقلب آکنده از امیدو
سرور و پدرم بادل مملو از شک و تردید
بعد از جستجو آن داکتر رایانفتم. فراموش
نمی‌کنم آنروزی را که قرار بود باوی ملاقات
کنیم و معاینه شوم. بمهراس قلب پر از
امیدم را فرا گرفته بود. بمهراس از اینک
مبارا جواب رد بشنوم و...

بالاخره آن ساعت نیز فرا رسید و سپری
شد. خوشبختانه داکتر پس از معاینه مؤده
داوکه مشکلم قابل حل است و مر شمدرمان
پذیر اما بدین شرط که مدتی زیادی را در
ر مگرد و چند مرتبه جراحی لازم داودا
ممدادوی گردد و هم زیبایی صورت بسیار
گردانده شود.

بالاخره موقع عمل فرا رسید و تحت
جراحی قرار گرفتم. در اولین عمل (عمل
درمانی) دهنم باز گردید و لاله ها از هم جدا
ساخته شد پس از جدی که مداوی شد
دریغ سما نامم برای بار دیگر بالای میر
جراحی رفتم و تحت چاقوی جراحی ناکار
زیبایی آفرین قرار گرفتم.

با انجام عمل دوم دیگر زیبایی صورتم نیز
برگردانده شده بود. دیگر ندهم بسته بود
نه آسپه زشتی لبها و دهنم اثری باقی
ماند.

هرگز آنروزی را که برای اولین مرتبه
پس از عمل موفقانه جراحی به آینه نگاه کرده

عظه میخوردم و با خودم زمزمه میکردم چرا
خداوند مرا چنین ساخت و به کدام گناهتم
گرفت که بدین روزم افکند. چرا غیر از
دیگر ام و نمیتوانم مانند دیگران باشم و
چرا...؟؟
دوست و آشنایی نداشتم، یگانه و تنم
رادیو بود تنها سرگرمی ام گوش دادن به
آن. هروقتی از تنهایی و اندوه خسته میشدم
به آن پناه میبردم و آنرا میشنیدم... با لایحه
این رفیق شفق رسم رفاقت را بجا آورد
کمک و رهنمایی ام نمود.

آنروز که تنها و غمین پهلوی رادیو نشسته

ارپین سر و سرور با و امثال آن تشکیل می
داد و من برای اینکه مزه حس کنم صرف آنرا
به سبب گرفتن آنروزی لازم تقدیمه
نکردم
با این چهره و این پیرایه چارده سال زندگی من با
اندوه سپری شد.
آنروزی جرمرک نداشتم. از اجتناع
خوشه نمی‌آمد، گوشه گیر و انزوا طلب
بودم از آینه نفرت داشتم و تا وقتی
مجبور نمیشدم خودم را با آن نگاه نمایی
نکردم.

شرم داشتم به انتظار ظاهر گردم بدیگران

دختریکه پس از چارده سال تحمل درد
ورنج با جراحی پلاستیک شفا یافت داستان
واجبتین تعریف میکند:

هوز بیش از شش هفت سال نداشتم که
سرچکان گرفتم و ناگهان فیت و خیم آن سردچار
شدم. بلی این ملاذسر خکان بسرم آورد.
دهم را بست. فیت پایین زاناکام با لای
درهم آمیخت و دندانهای بالا و پایین باهم
نافت خوردند و نمیکه بجز از روزنه کوچکی
دیده. نامی نمائد و مدت چارده سال از
طری مجرای بینی غذا گرفتیم آنچه چه
نامی سوراخ را فقط خورا که های ما یس

چارده سال با دهن بسته بسر برد و اما اکنون...

قبل از عمل

برای ترمیم از گوشت بازویش گرفته میشود

اکنون منتظر عمل دوم برای زیبایی می باشد

بعد از عمل

قبل از عمل

می باشد
از اخترا عابگه در امریکا نموده اینهاست:
۱- آله ای بنام روتزی سکتروفوتو میتر
که از فوتو مینر سابق فرق دارد یعنی علاوه
بر تعیین نوعیت بلورها ، سرعت تشکیل
گرستل ها را نیز در ادرار نشان میدهد .
۲- آله دیگر قدرت و تعداد اسپرم های
متحرک را در يك ميدبا نشان میدهد و برای
تعیین قدرت الفاح بکار میرود .
۳- برس دندان برقی .

ازدکتر مسکنیار می رسم : چطور
با این همه موفقیت در رشته الکترو نیک به
جراحی پلاستیک رو آوردید و چه انگیزه ای
باعث گردید درین رشته تخصص گیرید ؟
او گفت : عده بیشماري از مردمان جهان
از معیوبیت هایی به صورت و اندام خود رنج
میرند که این رنج منحصر به خود آنها
نمانده اعضای فامیل و اجتماع را نیز متاثر
میسازد . این تأثیر مرا و داشت تا درین
رشته تخصصی گیرم که البته نقطه عطف
و آغاز این مینه از آوان طفولیت در ذهنم
رشته دوانیده بود .

طفلی بیش نبودم که آن فاجعه اتفاق
افتاد و از آن پس مصمم شدم تا در آینده
جراح کردم . يك جراح پلاستیک !
ماجرا چنین بود :

خدمتگاری داشتم که پسری داشت
همسن وسال من با او دوست بودم و همبازی
و در یکی از روز های سرد زمستان که او در
صندلی خوابیده بود . ناگهان صندلی آتش
گرفت و او را که در خواب بود سوختاند .
جراحت ناشی از حریق چنان عمیق بود
که صورتش را بکلی دگرگون ساخته بود و
اصلا نمیشد او را شناخت .

تا بالاخره تند باد این فاجعه شمع عمر او
را خاموش ساخت و با سوالاتی باقی گذاشت .
مادر چرا او شفا نیافت ؟ و او میگفت :
سرم مرگ برایش بهتر بود چه اگر او
زنده میماند . با آن چهره کربه اسر در اجتماع
رنج فراوان میکشید زیرا آن زخم ها دیگر
التیام پذیر نبود .

از آن پس در عالم کودکی و با خیال
و افکار کودکانم مصمم شدم تا روزی جراح
مردم و بتوانم به اینگونه مریضان خدمت
نمایم .

همان بود که این رشته را در انگلستان
نقیب نمودم و اکنون خوشو قتم که میتوانم

هوش بخوام کرد . وقتی به آینه دیدم
نمیشد که خردم باشم و بالاخره و قتی
خودم کردم و دانستم که در رو یسا
سک شو ن چشماتم را لبریز ساخت
لیکنی به لبهای کشیده نو پیدایم نقش
سب این اولین لیکنه جوانی ام بود و من
ماره آنرا یافته بودم . قبل ازین لیکنه را صرف
لبهای دیگران دیده بودم .

حسد و گریه ام با هم آمیخته بود . از شوق
مگریستم و از هیجان لیکنه میزدم ... بالاخره
بتوجه شدم که به اتا ق تنها نیستم . دا کتر
بر آنجا ست و پدر م آن طر فتر ... به پدرم
گفتم منم اولین زوق زده شده و از خوشی
از میگر یسواما داکتر ... داکتر که ازین
صحنه هاز یاد دیده و برایش عادی شده اما او
خوش است . خوشی از اینکه توا نسته
مسئلات خود باعث خوشی خاطر من و امثال
تو گردد .

با این عمل دوم دیگر زیبایی صورتم نیز
باز گردیده بود . دیگر نه تنها توا نستیم
با هم کل ما را بدانم و مانند دیگران بخورم
و ... بلکه هم از آینه نیز به مهر و محبت
دیدم .

حاجه اکبر ن عر طر ف میروم بکار
و نگاه میکنم اکنون جدای را شکر
و علم و طب و انسان که در
سان معیوب و ناامیدی مثل من میور خود
ت و خو شبینی ساخت .

رای در یافت معلومات پیرامون چگونگی
جراحی پلاستیک و آشنایی بهتر و بیشتر با
من رسته میخوام با دکتور شیر علی
مسکنیار صحبت کرده از او طالب معلومات
گردم .

داکتر مسکنیار را در منزلش ملاقات می
نمایم و از وی راجع به تحصیلاتش ، چگونگی
انتخاب این رشته و طرز و شیوه کارش
پرسش هایی میکنم .

داکتر مسکنیار تحصیلات عالی اش را در
رشته طب در یوهنتون کابل و انجبری را
در امریکا فرا گرفته و تخصص در رشته
جراحی پلاستیک را در انگلستان تکمیل
موده است .

او نه تنها داکتر طب است بلکه در
انجبری نیز وارد بوده و هم يك مخترع

۲- عمل زیبایی و کشیدگی
طور مثال در و افعات سرطانی (البته
سرطان سلیم نه سرطان خبیث که تا هنوز
بسر قابل درمان است) او لا ناحیه ای که
مصاب گردیده است . ندای سده نعست
جراحی ترمیمی قرار میگرد و پس از مدتی
درمان ، ترمیمات زیبایی آن چیده میشود یعنی
برای بار دوم تحت عمل جراحی قرار میگرد
(به منظور زیبا ساختن)

- از داکتر مسکنیار می رسم : چرا حی

بقیه در صفحه ۴۵

ار م. ت. ای سک

ارجمه: ح. س.

امیر علیشیر نوایی

خلاصه داستان

خبر باز گشت علیشیر نوایی بهرات و انتصاب او به حث مهر دار دولت، چون حادثه مهمی انعکاس میکند. اهالی خراسان این نمر را بفال نك مگرنند و چشم امید بسوی او میوزند.

چندی بعد مرزا یادگار یکی از سرزادگان بموری علم بغاوت بنشد میکند وبا وجود شکست فاحشی که از حسین باقرامیخورد، موفق میشود در اثر خیانت برخی از سر گردگان (یکپا)، شهرت را اشغال نماید.

حسین باقر پس از مدتی آوازگی در بادغیس و میمنه سر انجام شامگاهی بهرات هجوم میرد و یاری نوایی قدرت از کف رفته، ادویه دست می آورد و مرزا یادگار را قتل میرساند.

بعد از آن، همان سال بر اساس یک فرمان علیشیر نوایی به وظیفه خطیر امارت انتصاب میگردد این السلام دوعین حالیکه حس خصومت و کین تیزی مخالفان را برمی انگیزد، مورد تائید اهالی عدالت پسند هرات و کافه مرده خراسان قرار میگیرد.

رضی بملاز آنکه پیشنهاد عای نوایی در مورد بیبوی امور و رفع نوافض مسو چو د در دستگاه دولت طرف تاپا جندی سلطان قرار نمیگیرد، وی ناراضی از کاخ سرای خارج میگردد و نزد شاعر بزرگ عبدالرحمن حامی میرود.

سلطان نمراد در حالیکه میخواست بنشیند، سر پا سبا نان و جلا دان، محبوس به شمشیر ارسلان نکول متوجه شد و متعجبانه پرسید:

— خوب در طول روز چه معلوماتی بدست آوردی؟

— به هیچ چیزی بی نبردم. ظاهرا وضع کاملا آرام بنظر میرسد.

— رست است، تاکنون خبر خیریت است ... حالا در نظر تو چه اقدامی مقول میرسد؟

— زین الدین در حالیکه انتیای پراکنده جمع میگردد، پرسید.

— هرگاه مورد قبول سماوات گردد، نقشه ای در نظر داریم و میخواهیم ایشب بر آورده شود.

سلطان نمراد با علاقمندی گفت:

— بگو در باره اش تبادل نظر خواهم کرد.

— شبانگاه برزندان هجوم میبریم ... ارسلان نکول با وضعی جندی ادامه داد و با بریدن

مرو، نزد علیشیر نوایی میروم - ارسلان نکول قامت خود را استوار ساخته حرف زد و تمام درد های دل خود را بشاعر میگویم. اینجاست که همین حالا پلنگم رسید، اما نکر میکردم بیون فرصت و محدودیت شرایط مانع بر آوردن آن خواهد بود. در صورت تیکه خطر مرگ وجود نداشته باشد، من حتما میروم.

سلطان نمراد بصدای بلند گفت:

— بدست است، قربان اندیشه رسای تو اصلا این تصور را هم نداشتیم، اما هنوز خوب فنج نیافته بود. علیشیر برضد پیداد و ستم، (شیر) زمان شمشیر حق و عدالت است.

سلطان نمراد نظر زین الدین را خواستار شد. هر سه نفر درین زمینه گفتگوی گرمی انجام دادند. زین الدین هم این تصمیم را پسندید. ارسلان نکول مثل اینکه کوهی از دوشش افتاده باشد، جان گرفت. کلاه خود را طوری پوشید که گویی همین الان میخواهد پراه افتد. اما به اسپی قوی و سریع

الکسی ضرورت نبود. بالاخره سلطان نمراد تصمیم گرفت تا از یک شامگرد ترو تمند خود که طور خصوصی از وی درس میگرفت، اسپی بهاریت گیرد و به عجله برای تعقیق آن

از آنجا بیرون سد. زین الدین یکجا بسا ارسلان نکول رهسپار قلعه اختیار الدین گردید تا بار فهای او آشنائی پیدا کند برای اینکه در مواقع ضرورت تا از آنها استفاده صورت گیرد.

صبحگاهان همینکه دروازه های شهر گشوده شد، ارسلان نکول اولین کسی بود که سوار بر اسپی هست و رهوار از شهر خارج گردید. دلداره بیچاره کمتر در رابطه ها توقف کرد. او نظیری درنده گریسته ای که از پی صید میدود، در طوفان دستهای بی پایان، شبانگاه نیز راه پیمود. هنگام توقف در رابطه هاین چند تنگه ای را که قبل از شروع سفر از خانه اش گرفته بود، صرف علوفه اسب نمود و خود بسه گریستی گذرانید. سرو صدای مسافرا نی که

— اگر راستش را بگویم، من از ارسلان نکول و دوستان وی اینگونه شهادت را انتظار نداشتم باید به جسارت شان آفرین خواندم. اما اینگونه اقدام هر قدر هم عادلانه باشد، باز هم ناگزیرم بر ضد آن حرف بزنم.

ارسلان نکول حرف او را برید:

— چرا؟ مگر نمیتوانیم از عهده انجام آن بدر شویم؟

— بنون تردید، این اقدام حاکی از رشادت در خور ستایش جوانا نیست - زین الدین ابروان زیبای خود را دوم کشید و ده هاتی از آنان بقتل خواهند رسید، اما از شما حتی یک نفر هم زنده نخواهند ماند.

نسخه؟ شاید ... هیچ!

ارسلان نکول پیکر عظیم خود را خم ساخته در سکوتی عمیق رفت.

— بردارم سلطان نمراد ارسلان نکول را مخاطب ساخت - این تصمیم ترو در آخرین مرحله یعنی در زمانی که کاملا راههای دیگر بسته نشود، بکار خواهیم بست. در آنوقت این اقدام سلطنتی و اوتش و مفهوم خاص خود را خواهد داشت، اما فعلا لزومی برای آن دیده نمیشود. زیرا ما با برخی از صاحبان مناصب بزرگ درین باره حرف زدیم و آنان ها وعده های خوب گرفتیم، با وجود دشواری وضع خرابی که میبایستی به دلدار داد میشد، به تعویق افکنده شد. باز هم خواهیم گوشید تا این ماجرا کهنه شود.

ارسلان نکول با صدایی لرزان پرسید:

— آیا خطر جزای مرگ وجود ندارد؟

سلطان نمراد جواب داد:

— دشوار است بتوان گفت: زیرا درندگان خونخواری چون توغان بیک وجود دارند زین الدین با اطمینان قاطع گفت:

— دلدار چه چنانیتی را مرتکب شده که به جزای مرگ محکوم میگردد اگر خدا را بخواد کسانی هم در کشور وجود دارند که میتوانند اشخاصی نظیر توغان بیک را به محکومیت بکشانند ...

در صورت تیکه وضع چنین باشد، من به

دیار باوج خود نهرسید، هیچگاه در عشق
خود اینطور سپا هبوش نمیشدی. ورنه کسه
جرات نکرد دختر آزادی را از آغوش خانواده
اش بر باید و به بردهای میدلش سازد! حالا که
سراغ آمدهای، میگو سیم تادوایی برای دردت
پیایم. شاید هم موضوع را به شخص سلطان
معروض بداریم. باز دلنوازش دواسارت خود
اندکی اغراق بخرج داده است.

«ناتمام»

گردد. از صمیمیتی که میان او و سلطا نمراد
موجود است، خیلی خرسند شد. سپس با
علاقه‌مندی در باره مسایلی که به نخستین
مرحله دلدادگی جوان به دلدار، به دهکده و
زندگی شان ارتباط داشت، از او میخواست
ارسلان نکول درست مثل اینکه با دوستان
خویش صحبت میکند، بدون کمترین احساس
بگانه‌گی حرف زد. نوایی پیرامون وفا داری،
صداقت و پاکیزگی در عشق سخنان زیبایی
معنی داری بیان داشت. ارسلان نکول آنها را
بدقت و اشتیاق شنید و کوشش کرد تا هر کلمه
اش را در ذهن خود نگه‌دارد. همینکه سخنان
نوایی پایان رسید، ارسلان نکول با مید اینکه
مژده مسرت بخشی از زبان او بشنود، اظهار داشت
- جناب، آیا ممکن است آن زندانی تیره
روژ نجات بیابد؟ او با اینکه ... ارسلان نکول
ن توانست جمله خود را باخر رساند و خاموشانه
بزمین چشم دوخت.

نوایی با جدیت پاسخ داد:

- جوان، صبر کن، هرگاه بداد و ستم‌دین

بشنود. ارسلان نکول مشتاق آن بود
تا هر چه زودتر منظور خود را بیان دارد.
بالاخره، برای اظهار درد دل موقع یافت:
- جناب، من آرزو داشتم در کنار «انجیل»
یکجا با میرک نقاش مجدانه بکار ادامه دهم،
اما مصیبتی گریبا نگیرم شدو به حضور شما
آمدم.
نوایی با علاقه مندی پرسید:
- چگونه مصیبتی؟

ارسلان نکول بیکر تنومند خود را کمی جمع
کرد. با جیره درد اندود و صدای هیجان آمیز،
واقع را از سر تا پا نقل کرد. هیچ نکته‌ای را،
حتی ماجرای فالین را نیز پنهان نکرد. بالاخره
گفت:

- حالا فقط چشم امید بسوی شما دوخته‌ام
و مطمئنم لطف و مروتی را که در حق مردم
میدول مبدارید، ازین بیچاره نیز دریغ
نخواهید داشت. وژامه سلطا نمراد را از ابغیل
کشیده به شاعر تقدیم داشت. نوایی آنرا در
پرتو شمع خوانده، جوای احوال دانستند

و رابطها برای استراحت فرود می آمدند
یکونشی نهرسفت. دلش ناراحت بود. شاید
همین حالا دلدار را به دار آویخته باشند، یا
او را مورد شکنجه قرار دهند و یا وفای تنومند
و وفا دارش بر زندان هجوم برده همه اژدم
بخ میخته باشند. ... تخیلات و هم انگیز
شان گردابی سیاه و دهشت شبانگاه صحرای
یوان در در خود می پیچید.

لحظه‌ها روز چهار حصارهای ترواز فاصله
دور بنظر رسید. معلوم نبود برای چه یاس
عدم جرات بر ارسلان نکول مستو لسی
بر دیده بود. قلبش به شدت می تپید. چون
جادرهای قرارگاه که در صحرای گسترده
سده بود نزدیک آمد، این گرفت دروی باز هم
بوت گرفت. به تانی از اسب فرود آمد.

محیط مملو با افسران مفروز مجلس باچین
های زردوز، کمر بندهای گرانبها و کلاههای
مخمر و مزدم با سپاهیان خشمگین کشمشیر
و کمر و تیرو کمان بر دوش، پیاده و سواره
در تردد بودند و ضرورت ملاقات با شاعر
رنگ او را به‌نگاه یک چایو (خبر رسان - م)
سمی میدیدند، به چادر علیشیر آمد از
بول لعلهای متردد ماند و نفسی عمیق کشید.
در بلند بزرگ و ضخیم را بمنظور اقامت
نمی و متناسب با شرایط زمستان بر پا داشته
بودند. شاعر که در صدر خرگاه نشسته در
کو شمعهای مشتعل در قند یلپا مصروف
نسن بوده، متواضعانه سلام داد. علیشیر
برداشت، بدقت طرف جوان دیدو قلم را
سوی گنشته بوی دست داد:

- برادرم، بیا، چه حال داری؟

ارسلان نکول با کمال احترام دست به پیش
ده، دست او را فشار داد. پائین تر از
قلمی که شاعر نشان داده بود، زانو زد.
ای به سیوه لطف آمیزی که با نزد یگان
بول میداشت، باوی به صحبت آغاز کرد:

- اینجا برای چه آمده‌ای؟ از هرات چه
می برون سدی؟ حرف بزنی، آیا کارهای
کنار «انجیل» بغوی پیش میرود؟

ارسلان نکول جرات یافت، به تفصیل در
کارهای نوایی سخن گفت. از مسرت
ش اندکی شکایت کرد. نوایی با ذوق
بیشانی فراخ و در خشنای رابا
بست باریک خود لمس کرد، و باز هم از وی
بست تابه گفتار ادامه دهد. پر ششای به
آورد. دلش میخواست سخنان بسی
دانه ارسلان نکول را که بیا نگر قلب صاف،
صاف و صمیمیت، هو نیاری ساده توده‌ای
خسرد مندی طبیعی اش بود

كه چكترين جمهوريت اروپا

كشوريكه اساس آنرا يك سنگتراش گذاشت

- كشوريكه نفوس آن برا بربانفوس شهر زرنج است

- مركز مقبو لترین بسته ها ی دنیا.

- كشوريكه تمام شر زمین آن از طرف يك كمبني هاليود برآی

فلم گیری اجاره گردید.

قرار دارد كه شاخه از كو ههای
ای بن بوده قلّه آن بنام مونت تیتا
یاد میشود و ۷۴۳ متر از سطح بحر
ارتفاع دارد.

تاریخ موجودیت این جمهوریت
به قرن چهارم میلادی میرسد
ولی اولین قانون اساسی این دولت
در ۱۲۶۳ عیسوی بوجود آمد.

از افسانه های این سر زمین
بر می آید كه مرد سنگتراشی
دینداری از اهل ریمینی (ریمی ایالتی
است در شرق سان مارینو) بنام
مارینو سی جهت عزت و دوری از
خشم دیاكلین امپرا طور روم كه
مذهب غیر عیسوی داشت تفریبا
در (۳۰۰ ق م) پناه گاهی در كو
مونت تیتانو برای خود سراغ كرد
تا به صلح و آرامش با حیوانان
وحشی آنجا حیات بسر برد.

مارینوس پس از سپری كردن
مدنی در آنزوا و گوشه گیری آهسته
آهسته يك حلقه از مردمان عیسوی
مذهب را تشكيل كرد كه بالاخر
این حلقه وسیعتر و وسیعتر گردید
به قدیم ترین جمهوریت آن منطقه
مبدل گردید.

سر انجام این مرد مذهبی كه
مؤسس جمهوریت سان مارینو
شناخته شده بین مردم آنجا بنام
مارینوس مقدس یاد گردید.
آرامگاه او فعلا در يك کلیسا
كه در قرن چهاردهم ساخته شده
وجود دارد و در زمره دیگر آثار
دیدنی قرار دارد.

اولین سند ثبت در باره تاریخ
این مملكت از سال ۸۸۵ میلادی
بدست آمده است كه در آن وقت
سیستم حكومت جمهوری دیموکراسی
يك در آنجا رایج بود.

این جمهوریت در كنار شرقی
كوه های ای بن قرار دارد و از ساحل
بحیره ادر یانیک ۱۸ كيلو متر
فاصله دارد.

بایتخت آن شهر سان مارینو
است كه ۴ هزار نفوس دارد. زبان
رسمی سان مارینو ایتالیایی
است.

سان مارینو بر بالای كو هی

سان مارینو

يك مملكت كوچك و جمهوریت
اروپا است و در نواحی شمال شرق
ایتالیا واقع شده است. این
جمهوریت بین دو ایالت ایتالیایی
(امیلیارو مانی و مارش) واقع است.
مساحت سان مارینو ۶۰۶ كيلو
متر مربع بوده نفوس آن ۱۸ هزار
نفر است.

بیرق داران به سالگره زادی
جمهوریت سان مارینو كمك میکنند
لباس آنها از دوره قرون وسطی است

تیر اندازی را در حال مسابقه

نائب های عالی رتبه انجمن سان مارینو بعد از انتخابات دو حال ورود به يك رسم گذشته رنگا رنگ دیده میشوند .

جمهورية لنکلن تقدیم کرد و بدین وسیله علاقه و دلچسپی خود را به اتحادیه امریکا نشان داد. بعد این لقب افتخاری به هر يك از روسای جمهور اصلاح متحده تعلی گرفت. لنکلن در مکتوبی که به ایمن مناسب به سان مارینو فرستاده و لشکر کرده است درباره سان مارینو چنین می نویسد : گرچه ساحه مملکت شما کوچک است ولی تاریخ مملکت شما یکی از پرافتخارترین تاریخ ها است، زیرا سان مارینو قدیمترین جمهوریت است و تقریباً بیش از (۱۵۰۰) سال این جمهوریت کوچک بایر جامانده در حالیکه ملت های قوی تر و بزرگتر ازین ملت از بین رفته اند. سان مارینو نه تنها از لحاظ مناظر طبیعی مقبول دل انگیز است که عدد زیاد توریست را سالانه جذب میکند بلکه نکات دیگری نیز در زیاد نورستان رول مهمی بازی میکند. سان مارینو از لحاظ تولید پسته های مقبول و با ارزش شهرت دارد چنانچه کلیسای نر های پسته سالانه به آنجا مسافرت میکنند تا پسته های جدیدی بدست آورند. ناگفته نماند که سان مارینو از رهگذر فروش پسته نیز عائدات هنگفتی بدست می آرد، از جمله پسته های معروف میتوان پسته را که دارای تصویر مجسمه نیم تنه در کلیسای سان مارینو نزد يك بقیه در صفحه ۵۰

بوست و صنایع توریستی. برای گردش و دیدن سان مارینو فقط يك موتر جیب کفايت میکند. در سان مارینو تنها چند سرک محدودی وجود دارد که در اطراف کوه مونت تیشانو کشیده شده اند و باقی نقاط توسط ۴۳ کوچه های باریک با همدیگر وصل گردیده اند در سال ۱۹۶۵ سان مارینو با شا همراه چند صدکیلو متری باشمیر رسمی موسست کردند مردم سان مارینو بنام سامارین هاباد میشوند مثل دیگر مردمان کوهستان سی جنگ جو ودلاور اند و به آزادی رزمین خویش علاقه معرطی دارند لذا برای حفظ آزادی خویش همیشه قربانی ها داده اند. سان مارینو باو خود که درطول تاریخ حدیث بار طرف حمه قوه احاطه قع کرده اما هیچک آزادی خود را از دست نداده است. لحاظ همین همت بلند و شهادت مردم آن به د که نامتون طرفد از آزادی اس سر زمین بود و به مردم آنجا از می بدتری را بخشیده به زمین خویش ملحق سازند اما نائبی بنام آنتیو احترام کارانه از قبول آن اباء ورزید و گفت که مردم سان مارینو تر جیح میدهند در سر زمین خود به تنگدستی و بی همبی ولی آزاد زند گسی کنند.

سان مارینو در ۱۹۱۵ با آلمان اعلان جنگ داد و ۲۵ سال بعد با موسو لینی که در ایتالیا بر سر اقتدار بود جنگ کرد و با آلمان متحد گردید. ولی در ۱۹۱۹ هیئات خود را به کنفرانس صلح ورسای نفر ستاده با آلمان ها دو باره داخل جنگ شد ولی در اثنای جنگ عمومی دوم این مملکت تصمیم گرفت که از جنگ بیطرف بماند. مردم سان مارینو باو جود جنگهای زیاد به آزادی و صلح در سر زمین خویش علاقه زیادی دارند.

علی الرغم کوچکی این مملکت بعضا اشخاص معروفی از جمله باشندگان آن سرزمین بوده و بابه نوعی به این جمهوریت منسوب بوده اند که ابراهام لنکلن او لیس رئیس جمهور اصلاح متحده را میتوان مثال داد.

در ۱۸۶۱ سان مارینو لقب همشهری افتخاری را به رئیس قانون اساسی فعلی سان مارینو

منتگی بر اساس های است که (۱۶۰۰) سال قبل درین سر زمین گذاشته شده بود. بعضی از مواد این قانون اساسی تا حال چندین بار تعدیل گردیده اند.

سان مارینو دارای يك انجمن عالی مشورتی میباشد که متشکل از ۶۰ نفر اعضای انتخابی است. اعضا توسط رای گیری مخفی برای خدمت چهار سال بدون معاش انتخاب میگردند.

ریاست انجمن را دو نفر نائب عالی رتبه بعهده دارند که بر یک مدت شش ماهه انتخاب شده و پس از سپری شدن موعد شش ماه تاسه سال دیگر حق انتخاب شدن را ندارند.

این دو پست از بلند ترین مقام دولت سان مارینو بشمار میرود. نائب ها چین های مخصوص میباشند که این چین ها را مجبور اند که شخصا خریداری کنند. این چین ها بعد جزء اشیاء شخصی برای آنها به شمار میروند. هر نائب وقتی شش ماه دوره کار خود را تمام میکند مجبور است در حضور انجمن مشورتی عالی حاضر شده به توضیح اعمال و کردار های خوب و بد خود بپردازد. جزاء حقه بازی به در آویختن است در محضر عام.

چون سر زمین سان مارینو کوهستانی است لذا ازادی زراعتی عنوان ندارد اساس اقتصاد آنرا زراعت و تربیه حیوانات تشکیل میدهد که مهمترین تولید زراعتی آنها را گندم، جو، درختان میوه دار و تربیه حیوانات تشکیل میدهد.

صنایع آن بزرگ نبوده عبارتند از صنایع نساجی، ظروف چینی، صنایع مواد خوراکی، صنایع

این پوسته سنت مارینوس مؤسس جمهوریت سان مارینو را نشان میدهد.

شعر

فشرده ترین شکل

بیان اندیشه

دکتر اسدالله حبیب

در این سیماره گفتگوی داریم با دکتر اسدالله حبیب یک تن از استادان پوهنځی ادبیات و علوم بشری که در عین زمان مدیریت عمومی تعلیم و تربیه پوهنتون کابل را نیز به عهده دارد. او را در دفتر کارش من (نامه نگار مجله) و عکاس آژانس بخت (ظاهر صابر) ملاقات نمودیم و خواستیم تادر باره شعر و شاعری بحثهای ماهم به گفتگوی بپردازیم. با هم نشستیم.

و گفتگوی ما آغاز یافت: می پرسیم:

شعر چیست و رسالت شاعر کدام است؟

کلامه لایتنی شعر معنای (سا خشن) ایجاد کردن و (تولید) را میدهد. ما برای اکثر پدیده ه، صفت شاعرانه را بکار می بریم. یک غروب بر امواج دریا و یک طلوع بر قله های کجهای جنگل و یا یک صبح مهتاب، تنها پدیده های شاعرانه نیست که موضوع شعر قرارگیرد. هر گونه پدیده و حادثه ای میتواند، موضوع شعر باشد.

شعر به تعریف (پیلنسکی) نوع عاالی هنر هاست، هر هنر باوسایل افاده که در اختیار دارد محدود میشود، و وسیله افلاده و تجسم هنری شعر (زبان) است. شعر چون نقاشی و دیگر ترانس نیست که با نشان دادن آنچه مشهود است به سوی آنچه نا مشهود است راه نماید. چون موسیقی نیست که به کمک صوت به احساس آدمی راه باید و به خرد آدمی تنها اشاره می کند.

شعر به وسیله زبان درون و بیرون پدیده ها را به تمامی و کمال نشان میدهد. چون هدف هنرها، زندگی انسان است موضوع هنر ها نیز انسان و بهتر شدن زندگی اوست و شعریکه پدیده های زندگی انسان را بارش طبیعی آن همه جانبه مجسم میسازد و شاعر تنها نقش را وی را در آن دارد شعر و سبک است. برای آنکه سرشت و سر نوشت پرسوناژ

روایت شاعر و غیره معرفی میشود.

هر پدیده زندگی علل درونی دارد.

منطقی دارد و از تقاضای سیراب است. و

شعر لیریک به این علل درونی به آن باطن

وخته میگردد. فیرمان شعر لیریک فقط دریک

«آلت خاص روانی نشان داده میشود واکثر

خود شعر قور مان اثر لیریک است علی الرغم

شعر ایپیک که جهت عینی قوی دارد، جهت

عینی در شعر لیریک جیره است وازین

جهت شعر لیریک که در آن آهنگ کلمات

هم نش میم دارد با موسیقی نزد یکسکتر

است. در شعر لیریک ما همه چیز را از

طریق شاعر می فیهیم و می پذیریم و در

نوع دیگر شعر علل درونی بحال خود باقی

نمی ماند، به بیرون میزند و درآن حادثه

مشخص انکشاف مییابد و ما تند شعرا ایپیک

حادثه و عمل به شکل تیار و آماده نشان

داده نمیشود بلکه ما می بینم که چگو نه

حادثه و عملی از اداره های فردی تبعان می

کند و چگونه انکشاف می یابد، قهر مانها

یکی پی دیگری توصیف میشوند و درون خود

را بر اساس محتوای مورد نظر بر ممالا

میسازند. این نوع شعر را در اماتیک می

گویند.

در میان مردم ما وقتیکه می گویند شعر،

بیشتر شعر لیریک مورد نظر است، از آنرو

ما هم گفتنی های خود را بیشتر به شعر

لیریک اختصاص میدهم. گفتیم که شعر

لیریک با آهنگ کلمات و عینی بود نش با

موسیقی نزدیک است، از اینرو در طول

تاریخ بار بار بر سر این خصوصیات

شعر لیریک معامله کرده اند. این کار را

دا وایست ها غرب و فو تو ریست های روش

کردند و منالهای دیگر هم از آن زید است

و امروز هم در جامعه ما کسانی هستند که به

سرنای عتیقه هنر برای هنر میدهند و از

آرزوی هنر و آرزوی شعر صحبت میکنند،

به جای آزادی انسان که رسالت هنر است

و رسالت شعر است. برای این گروه مردم

همینقدر میگویم که ادب شنسی بورژوازی

کردند و منالهای دیگر هم از آن زید است و امروز هم در جامعه ما کسانی هستند که به سرنای عتیقه هنر برای هنر میدهند و از آرزوی هنر و آرزوی شعر صحبت میکنند، به جای آزادی انسان که رسالت هنر است و رسالت شعر است. برای این گروه مردم همینقدر میگویم که ادب شنسی بورژوازی به بیماقه و سبمی از سالها این تلاش را کرده است تا ادبیات بدیعی را شعر را از اهداف اجتماعی بر کنار سازد و از جریان انکشاف نبرد طبقاتی به بیراهه بکشد، و شعار (هنر برای هنر) خودش در دور های مختلف تاریخ هدف سیاسی داشته و همش منافع طبقه مشخص را انعکاس داده است.

موقف فکری نویسنده نظربه خصوصیت اجتماعی آن بصورت گوناگون بر جهات مختلف اثرش مبر خود را میگذارد. چرا فلان شعر یا فلان نویسنده فلان موضوع را انتخاب میکند نه موضوع دیگری را؟ چرا به آن شکل پرورش میدهد نه به شکل دیگری؟ و حتی آیا نتیجه گیری دو شاعر، دو نویسنده از یک پدیده (در حالیکه جها نبشی متفاوت دارند) متفاوت نیست؟ این تفاوت حتی در حال تشابه جها تبیین نیز مشهود است که در انصورت پای اختلاف فردی در میان می آید.

جهانبینی شاعر و نویسنده اول از همه در انتخاب موضوع پدیدار میشود، یعنی پروسه ایجاد هنری با انتخاب پدیده های

آغاز می یابد که هنرمند از تمام دیگر پدیده های زندگی جدا یشان میکند. این انتخاب آرزوی نویسنده و شاعر است و بر نحو رد او را با پدیده های مذکور روشن میسازد. این آرزویابی اید آرزوی شاعر و نویسنده را منعکس میکند، نظرات طبقاتی او را و مواضع سیاسی و حزبی او را و شعر یا نویسنده با انتخاب پدیده در ارتباط خاصی که قرار دارد، نمیتواند آترابم گذاری نکند. و بر خورد خود را با آن نشان نهد. در هر حال پدیده بکه انتخاب میشود و در ارتباطش با چیز های دیگر نشان داده میشود و آرزویابی میگردد، بیرون ذهن نویسنده و شاعر وجود دارد. و وقتیکه انتری را میخوانیم حق داریم آن واقعیت بیرونی را به شیوه خود آرزویابی کنیم. تضاد ت نویسنده و شاعر، تضاد و منفی نمیکند، بیشتر در باره نقش شخصیت شاعر کمی صحبت کردیم، البته واضح است که نه تنها در ایجاد هنری بلکه هر نوع فعالیت انسانی مربوط خصوصیات شخصیت فعال است. اگر «مدتلیف» بدلیلی گیمیا گر نمی شد، سیستم عناصر را حتی کسی دیگر به وقتی دیگر و در کشوری دیگر به وجود می آورد، یعنی بهر حال به وجود می آمد. تیوریهای «انشتین» «عفاید (مارکس) تعالیم (کوپرنیک) و قانون (دالتن) در مورد تجزیه زره فقط در شکل پیدا یش خود مبر شخصیت های مذکور را بر داشته است، اما در باره هنر سخن دیگر است یعنی هر گاه (تولستوی) «ناهام»

خجسته و میمون

باد

روز مادر

« توقع از مادران جامعه افغان این است تا فرزندان شانرا طوری تربیه نمایند که مطابق عصر و زمان بوده و عضو مفید جامعه خویش گردند . جامعه ما به کسانی احتیاج دارد که از تعلیم و تربیت سالم بهره کافیه برده باشند ، چنین افراد دانا و توانا میتوانند در ارتقای روز افزون کشور سهم فعال داشته و افتخارات تاریخی برای افغانستان عزیز حاصل دانند.»

(از بیانات یشاغلی رئیس دولت و صدراعظم)

از چند سال به اینسو ، بتاریخ ۲۴ جوزا در کشور ما محافل جشن ها و کنفرانس های ترتیب میگردد تا از مقام ارجمند و والای مادر تجلیل بعمل آید .

از سوی دیگر دومین سال است که روز خجسته و میمون (مادر) در پر تو رژیم جوان جمهوریت بر گزار میگردد .

بمناسبت این روز رئیس دولت جمهوریت و صدراعظم افغانستان به ارتباط تکریم و تهنیت از ارجمند ترین موجود بشری یعنی مادر پیام تبریکه ای برای مادران عزیز اوسال میدارند که در پیام سال گذشته در وصف مقام مادران فرموده اند .

« رشد شخصیت در دامن مادر آغاز مییابد و تکامل میکند مادر به طفل آئین زندگی میدهد او را در زندگی در برابر دشواری ها استوار و پایه دار میسازد ، تادر مبارزات حیات موفق برآید و در ادای وجایب ملی و انسانی خود پیروز گردد» .

درباره مقام ارجمند مادر بسیار نوشته اند که باز هم به حساب ستجش های علمی و

درک و دید درست احساسات انسانی هنوز کم جلوه می نماید و در برابر عظمت و ادج انسانی مادر ، جبره می بازد . دامن پرگهر مادر نخستین مدرسه آموزش و پرورش افراد نا موزیست که برای امروز و فردا های دور نام های شان افتخار بشریت است .

مادران که بنای تمدن و پیشرفت را می نمایند ، آرزو دارند جگر گوشه های شان خادمان واقعی راه زندگی انسان و انسانیت باشند و آن ها یعنی مادران ، هر آن و هر لحظه در فکر و ذکر فرزندان شان هستند ، شبها نمی خوابند و روز ها رنج می برند تا اولاد شان در يك محیط انسانی رشد و نمو کنند و برای وطن ، مردم و بشریت فقط و فقط خدمتگذار باشند .

پس می بینیم ، آرزوی مادران است تا کلمه ای آنان بشکند و کلمه ای نمر بخش باشند و مادران زمانی می توانند خوشبخت و دل آرام به زندگی بپردازند تا فرزندان شان یعنی نمر زندگانی شان از محیط مثبتی آفرایا شوند و به کار برند که بدر داندان ها بخورد و انسان ها از آن فیض ببرند ، و اگر بنا باشد نا مبنایم خاطر فرزانة مادران را گمراهی

بنادیم این خواهد بود که قرار قوی (اگر سنجایی انسانی نمره محیط است ، پس باید محیط را انسانی گرداند و برای آنکه روح مادران آرام باشد باید محیط زندگانی فرزندان شان انسانی باشد و ماکه می خواهیم از مادر تجلیل به عمل بیاوریم باید راهی را بر گزینیم که مادران می خواهند و ایمن نیازی به اثبات نداد که مادران ، باغبانان چیره دست پرورش انسان ، آرزوی ایجاد محیط و فضای نیکوار دارند و یگانه راه هم همین خواهد بود که درین طریق کوشا باشیم .

از آنجا ی کسی ما دران ، جوا مع بشری را می سازند ، فرزندان شان به هر نحوی که مصروف خدمت بخدم باشند برای شان گرامیست . مادران آن هایی را که بانی خوابی ها و رنج های فراوان پروراندند بی تفاوت از لحاظ مقام اجتماعی دوست میدارند و سیدای فرزندان خویش هستند .

مادرانی که در دهات در يك محیط عقب مانده زیست دارند ، دهقان بچه ها را پرورش می دهند و تا دل زمین راپاره کنند ، تخم بزنند ، گندم و جو بکارند و یکی از احتیاجات انسانی را مرفوع سازند .

کوحی زنان ، یعنی مادرانی که در زیر

خیمه و غزدی فرزند بدنیای می آورند چوپان بچه ها را تربیه می نمایند تا در دشت ها و دره هاودر گوهیایه های مهیب و خطر ناک بخش دیگر احتیاجات برادران وطن و اجتماع خویش را فراهم سازند .

آغوش ما در بهترین بنا هگا هسی برای فرزندش می باشد ، اگر کارگراست یا دهقان ، اگر معلم است یا داکتر اگر آهنگر است و یا کوزه گر اگر چوپان است و یا باغبان ، برای هر مادر فرزند است و باید بخاطر احترام بمادر محیط زندگانی فرزندان شانرا تا آنجای که قوت در کار است و امکان در دست مساعد سازیم .

نکته ای دیگری نا گفته پیدا ست که هر آنکس هر چه قدرت در حیطه دارد فقط در مقابل مادر است که برآون می نشیند و مادر همه اصناف اجتماعی چه ملکار و تجاره چه انجنیر و داکتر و پروفیسر قابل قدر است .

یعنی تنها آن مادران قابل ستایش نیستند

بقیه در صفحه ۶۲

این مبلغ که فقط ارزش کمر بند من است؟

وگرمانی جواب داده بود:
من هم فقط دراندیشه کمر بند تو هستم، تو خودت که یک پول سیاه هم ارزش نداری!
آری، شاعر گرمانی پادشاه شاهان، با مردخشم و وحشت چنین سخن میگفت بگذار آوازه افتخار شاعر، یار راستی و درست حقیقت در نظر ماهیچه از افتخار و آوازه شهرت تیمور فراتر باشد!

باری، در ساعت بزم و شادی و ییاد آوری خاطرات غرور آمیز جنگلها و پیروز ییادور مان نواهی موسیقی و همهمه بازیهای مجلسی که در برابر سرا پرده سلطان برپا بود و در آنجا دلقک های بیشمار بالبا سپای رنگارنگ جست و خیز میکردند و بیلوانان بزور آزمایی مشغول بودند و بند بازان چنان در روی ربهمان ها کج راست میشدند که گو یی در اندامشان از استخوان اثری نیست و جنگاوران شمشیر میزدند و در مبارات آدمکشی مسابقه میدادند و نمایش فیلیا که چند واس از آنانرا برنگ سبز و چندراس را برنگ سرخ ملون نموده و باینجهت بر خی از آنان مد هس و برخی مضحک شده بودند، جریان داشت، در این هنگام شادی و نشاط کسان تیمور که از ترس او و از غرور و شهرت و افتخارات او از خستگی فتوحات و از نشه شراب سر مست بودند در این ساعت سرمستی و بیخودی ناعمان از میان همهمه و غوغای شادی، همچون آذرخشی که ابر ها را بشکافد، بانگ فریاد زنی، بگوش فاتح سلطان بایزید رسید. این صدا که مانند بانگ عقاب ماده با غرور آیمخته بسود باروخ آزرده او، که از طرف مرگ تعقیب شده و باینجهت نسبت به مردم و زنده گی خشن و بیرحم بوده، آشنایی و خو یشا و نسی داشت.

او فرمان داد بدانند کیست که در آنجا با بانگی عاری از نشاط و خوشی فریاد میزند و باو گفتند زنی سرا پادر گرد خاک و زنده پوش که دیوانه بنظر میرسد، بدانجا آمد و بزبان عربی سخن میگوید و میطلبد، این زن میطلبد که او را فرمانفرمای سه اقلیم جهان ببیند.

پادشاه فرمان داد:

سورا بیاورید!

زنی پای بر هت، مجلس به تکه و پارهای جامه ای که از باد و باران و آفتاب بیرنگ شده در برابر او ایستاده بند از گیسوان سیاه خود کشوده بود تا سینه، عربان خود را بپوشانده و خساری برنگ مفرغ و چشمانی درست با نکای نافذ و آمرانه داشت، دست تیره و نکشی بسوی تیمور دراز شده بود می گزید.

ساین آو هستی که بر سلطان با بزند فاتح شده ای؟

مادران! زنان! نوبت حرف شماسست، حق شماسست که قانون بگذارید زندگی اوشما بوجود میا بد و این شما هستید که در برابر مرگ از زندگی دفاع می نمایید، شما دشمنان اولین و آخرین مرگ هستید. شما نیرویی هستید که بلا انقطاع می جنگد و پیروز می شود. بیاید بستان یش زن، یعنی مادر آوازه ما را بلند نماییم. بیاید که سرود ستایش زن یعنی مادر یگانه نیرویی را که در برابر آن مرگ خاضعانه سر خم می نماید بسراییم.

حماسه مادر

از: گورکی

که تعداد شان از پنجهزار آری از پنجهزار پیشتر نیست، همچون ستارگان، جامه آسمانی رنگ او را زینت داده اند کلاهی سفید که قطعه یا قوتی بر نوک تیغ آن نصب شده بر سر مغوف و سپید موی خود گذاشته و خون سرخود را تکان میدهد این چشم خونین نیز تکان میخورد و گویی جهان را نظاره میکند! سپهای تیمور لنگ به تیغه خنجر پیشی میماند که در اثر هزاران بار غوطه خوردن در میان خون از رنگ پوشیده شده باشد، دید گاش تنگ و باریک ولی همه چیز را میبیند و برق چشمانش مانند فروغ سرد زمره، گو هر محبوب اعراب است که گفتار آنرا تسراموت میماند و میگوید پرتوش بیماری صرع و ادرمان میکند پادشاه از باقوت سرا ندیی، از سنگی بزرگ لب دوسیزمان ماهرو، گوشواره هایی بگوش داد.

سپید صراحی زرین شراب و تمام آنچه را که برای بزم پادشاهان سرو و بست دوکف سرا پرده بروی فرشهای بمانند و بی نظیر نهاده اند، ختیا گران پشت سر تیمور قرار دارند و در کنار او هیچکس دیده نمیشود خویشان و بندگان او شاهزادگان و سپهسالاران در زیر پایش بصف نشسته اند و از همه نزدیکتر شاعر دربارش، سر مست از شراب شاعر گرمانی نشسته است همان گرمانی شاعر که بگورز بوبران کننده دنیا که برسیده بود.

ای گرمانی! اگر مرا بفروختند توبه چه قسمی مرا میخریدی، بگستراند مرگ و وحشت پاسخ داد:

به بیست و پنج دینار.

تیمور با عجب فریاد زده بود.

راکه مرگ با خضوع و خشوع در برابرش عظیم میکند، نایش گنیم آدر اینجا از حقیقتی در باره مادر و در باره آنکه چگونه خدمتگذار و پرده مرگ، تیمور لنگ آهنین، برای خونین زمین در برابر او سر تعظیم فرود آورد، سخن خواهد رفت، و اما شرح واقعه چنین است: روزی امیر تیمور لنگ در جلگه زیبای «کان کل» که فرش از گل سرخ ویا سمن همچون دبیای ختن زمینش را مفروش نموده بود، در جلگه ایکه شعرای سمرقند آنرا «عشق گلبا» نامیده اند از آنجا مناره های لاجوردی و گنبد های گبود مساجد این شهر بزرگ دیده میشود مجلس و عشرت پا نموده بود.

بازنده هزار چادر مدور مانند لاله، بشکل نمادیه در این جلگه گسترده شده زیر فراز هر یک از آنها صد ها پرچم رنگارنگ و ابریشمین مانند گلها در اهتزازند.

خرگاه تیمور لنگ مانند ملکه ای دویمان زنان حرمسرا، در وسط این چادر ها قرار گرفته است سرا پرده او مربع، طول هر ضلع آن صد گام و بلندی آن سه نیزه است در مرکز سرا پرده دوازده ستون زرین و ضخامت بدن انسانی و بر بالای آن کنبدی آبی رنگ تعبیه شده است تمام خرگاه از برنیاں راه راه سیاه و زرد و گبود است و با قصد و بهمان سرخ رنگ آنرا بزمین بسته اند تا به آسمان صعود نکنند، در چهار گوشه سرا پرده چهار شاهباز سمن نصب گردیده و شاهاز پنجم امیر تیمور گورکان تیمور نکست نابذیر، شاهان در مرکز سرا پرده بروی تختی نشسته است.

جامه ای کشاد از برنیاں آبی رنگ، برنگ آسمان، پوشیده و دانه های مروارید درشت

زن را، مادر را که سر چشمه پادشاهان نایدز زندگی پیروز گریست نایش کنیم. در اینجا از تیمور لنگ، از بلنگی پای سگته، از صاحبان فاتح و خوشبخت از کسی که مفتخر بظلمت او را تیمور لان منامند، از کسیکه میخواست سراسر جهان را در هم بگوید و ویران نماید، سخن خواهد رفت.

اوبنجاه سال در روی زمین کام میزد و پای آهنین او، مانند پای بیل، سپر ها و کشور هارا، مانند لانه مورچه، درهم میفشرد و له میکرد از سر راه او شهر های سرخ خون بر طرف جاری بود، او از استخوان ملل مغلوب مناره های عظیم برپا کرد، او زندگی را ویران میساخت و با مرگ زور آزمائی می نمود.

او از مرگ، که پسرش جهانگیر را در ربوده بود انتقام می گرفت، این انسان صییب میخواست کلبه قربانی های مرگ را از جنگش بدر آورد تا مرگ ازگر سنگی و اندوه نابود شود و بمیرد!

از آنروز یکه جهانگیر، پسرش، در گذشت و مردم سمرقند فاتح چنان قسی و ستمگر را با جامه سیاه و سوره ای سوگواری و با سرهای به خاک و خاکستر آلوده استقبال نمودند از همان روز تا لحظه ای که در او تزار با مرگ رو بر شد و از مرگ شکست خورد او، تیمور لنگ در طول سی سال حتی یکبار هم لبخند نزد، اولیای خود را بهم فشرده بود و در برابر هیچکس سر فرود نیاورد و بدینسان سی سال زندگی کرد و درجه قلب اومسی سال تمام برای قبول همدردی و تسلی بسته بود!

زن را، مادر را، همان یگانه نیروی جهان

آری - من هستم من، براو ویرعده بسیار
دبگری فاتح گردیدم و هنوز از فتح وظفر
خسته نشده ام. اما، ای زن، تو درباره خود
چه میگوئی؟
زن گفت:

کوشی بدار! تو هر چه کرده باشی بالاخره
قطعه انسانی و من مادر م تو خادم هر گی و من
خادم زندگی. تودر برابر من مقصری و من
آدمام از تو بغوا هم تا تو تقصیر خود را جبران
کنی. بمن گفته اند که تو شعار (قدرت در
عدالت است) را رهنمای خود قرار داده ای من،
باین گفته ها باور ندارم ولی تو باید نسبت
به عادل باشی زیرا من مادر هستم! سلطان
آنقدر زیرک و با فراست بود که بتواند نیروی
این سخنان را از روی جسارت و تندى آنان

احساس نماید و باین جهت گفت:
- بشن و سکایت خود را باز گوی، من
میخواهم به سخنان تو گوش دهم:
زن بدانسان که در میان دایره تنگ -
بادسازان پرایش مناسب بود، بروی فرش
نشست و چنین گفت:
- من از اهالی توابع سالر نو هستم، سالرنو
از مسیر های ایتالیا و از اینجا آنقدر دور است
که نوحی نمیدانی در کجا واقع شده! پدر من
ماهگیر بود، شوهر من نیز ماهگیر و همچون
مردی سعادتمند، زیابود، من او را از -
شریت سعادت سیرا ب گرد م جز آنان پسری
داستم که زیبا ترین پسر روی زمین
بود...
چنگا و را سا لغزیده آهسته گفت:

- سعادند چها نگیر من.
زیباترین، و عاقل ترین پسران، پسر
منست نشن بهار از عمرش گذشته بود که
سراچی هاورهز نان دریایی در سوا حل
ماید یدار شدند. آنها پدر م و شوهر م
گروه کنیری را کشند و پسر م را بسرقت
بردند. اکنون چهار سالست که من دوسر اسر
آفاق پسر م را جستجو میکنم حالا او دوزد
توست، من اینرا میدانم زیرا سپاهیان
بایزید راهز نان دریایی را دستگیر کردند و تو
بر سلطان با یزید غالب شدی و همه چیز را
از جنگ او بدر آوردی تو باید بدانی که
پسر م کجاست و باید او را بمن باز بدهی!
همه خندیدند و امیران که همیشه خود را
مدبر و باکیاست میشمارند گفتند:

این زن دیوانه است!
سهر باران و دوستان نیمور، شاهزادگان
سپهسا لا ران او، اینرا گفتند و همگی
خندیدند.
دهط کر مانی بانگاهی صایب وجدی و -
نیمور لنگ با حیرتی سنگر ف با آن زن
می نگریستند.
- سحر کر مانی در عین مستی آهسته
زمزمه کرد:
این زن بسان هر مادری نیست است و
سلطانی که دشمن جهان بود گفت:
- ای زن! تو چگونه از این کشوری که من
از آن بخیرم، از دریا و از رودها و از -
کوهسار ها و جنگلها گذشته و باینجا آمده ای
بفیه در صفحه ۴۳

میر من آمنه مادر ممتاز اول

میر من آمنه که از ما دران ممتاز سال ۱۳۵۴ است سوانح غم انگیزی دارد. وی در آوان از دواج بنا به مشکلات سخت اقتصادی مجبور بود مادها دوزی شوهرش را متحمل گردد زیرا شوهرش همیش مصروف خدمت برای وطن بود و اکثر اوقات در مسافرت بسر می برد. تا اینکه یک شب از کار مثل همیشه خسته بخانه پر گشت ولی اینبار خطوط سیمایش بیانگر مطلب دیگری بود حسنگی او نشان می داد که بزود ترین فرصت زن و فرزندانش را باید ترک کند و دیری نگذشت که شوهرش چشم از جهان پوشید.

است که به وجود آنها افتخار میکنند فرزندان میر من آمنه معرفی میگردند:

- ۱- نجیب الله دوکترای اقتصاد فعلا به حیث استاد در پوهنخی اقتصاد ایفای وظیفه مینمایند.
- ۲- اسد الله لیسا نسه اقتصاد فعلا مدیر لیسه میر بچه کوت.
- ۳- عنایت الله مافوق لیسانس حقوق بین الدول فعلا مامور شعبه اطلاعات وزارت خارجه
- ۴- حشمت الله لیسا نسه حقوق
- ۵- میر من صالحه دیلوم قایلگی فعلا بی کار.
- ۶- میر من جمیله خلیلی صنف سیزده دار المعین فعلا بحیث معلمه در مکتب بیک بختی ایفای وظیفه میکند.

میر من آمنه در مقابل مسوولیت اطفا لشی مستقیما قرار گرفت و در پهلوی زحمات خود فقط با مبلغ چار صد افغانی که آنهم از کرایه خانه بدست می آورد مجبور بود لباس، دوا، غذا و مواد درسی به اطفا لشی بپایه کند. او همین کار را هم کرد و با مشکلات زیاد توانست فرزندانش را بشهره روانشناسی و تحصیل هدایت کند. میر من آمنه از یاد آوری دوران بدبختی اش سخت هراس دارد که این خود بیانگر تکالیفی است که آنرا بدوش کشیده است. و اکنون که وی فرزندان منور به جا معه تقدیر کرده است و جدا نا خود را راضی حس میکند.

نمره زحمات این مادر شش فرزند

میر من حلیمه مادر ممتاز درجه سوم

شوهر میر من حلیمه که پیشه دکانداری داشت هفده سال پیش جهانرا ترک گفت و نامرده را با یک جهان مشغول همراه با فرزندانش تنها گذاشت وی که از شوهر برایش بجز یک سراج کهنه که آنهم نیمش درگرو بود چیزی دیگری باقی نمانده بود مجبور گردید تا خودش راه اعا شه اطفا لشی را پیدا کند این خانم باتدبیر با مزه خیاطی و سو زندوزی مصارف بخور تمیز خود و فرزندان را تهیه نموده و هنوز یکسال از مرگ شوهرش نمی گذشت که خانه شان

میر من انجمن سلطان مادر ممتاز درجه دوم

و در تاهمین زندگی باوی همکاری و کمک نمایند. اما این خانم دور اندیش د شوهر خویش مخالفت نمود و نگذاشت فرزندانش از تحصیل بازمانند اکنون فرزندان میر من انجمن سلطان معرفی میگردند:

- ۱- غلام محمد مامور در مدیریت قوای مدافع هوایی.
- ۲- نور احمد لیسانس حری بیو هنتون فعلا معاون مدیر عمومی دیو های وزارت دفاع ملی
- ۳- غلام صدیق لیسانس حری بیو هنتون تحصیلات در هند و امریکه فعلا امر مدیریت عمومی حری کات مدافعه هوایی.

- ۴- روح افزا درجه تحصیل ابتدایی فعلا ازدواج کرده ست.
- ۵- غلام فاروق صنف دوموز در صدی شکر. انحصار دولتی.
- ۶- غلام حسن لیسانس حری بیو هنتون امری برید من در فرماندانی غند در نیسپورت قوای هوایی.
- ۷- غلام عثمان درجه تحصیل ابتدایی شغل در بوری دارد.
- ۸- غلام علی لیسانس اکا دمی پولیس تحصیلات عالی در مصر.
- معاون امریت تعقیب قوما ندا نی امنیه کابل.
- ۹- غلام حسین لیسانس پوهنخی ایستانت معلم در پوهنخی هوایی.

بنابه کهنه گی شکست نموده ویران گردید اما این زن فدا کار باز هم باتلاش فراوان سر پناه را تر میم کرد.

میر من حلیمه که در عنوان جوانی شوهرش را از دست داده با احساس مادری همه چیز را در راه خدمت بفرزندانش بشت یا زده تا اینکه باتلاشهای بیکی و فراوان توانست فرزندانش را در کمال نارسائی اقتصادی بدرجات عالی تحصیل برساند.

این زن با همت گرچه تا بحال جیره مادی فرزندان را کافی ندیده

است ولی آرزو دارد فرزندانش برای وطن مصدر خدمت شایسته ای شوند.

فرزندان میر من حلیمه معرفی میگردند:

- ۱- شفیقه رؤفی لیسانس مصروف تکمیل دوکتورا در فرانسه
- ۲- محمد اکبر لیسانس پوهنخی حقوق
- ۳- شریقه رؤفی درجه تحصیل بکلور با فعلا بحیث معلمه در ایستانت
- ۴- عبدالرشید لیسانس پوهنخی حقوق

میر من گل بی بی مادر ممتاز

درجه سوم

میر من گل بی بی در خانواده فقیری دنیا آمده و تحت نظر پدر و برادر خود سواد آموخت و یکی از زنان متدین روزگار خود است.

زندگی میر من گل بی بی از ابتداء از نگاه اقتصادی چندان قناعت بخش نبود و این خانم بادراد و هله اول زواج احساس میکرد که شوهرش نمیتواند زندگی آنها را به تنهایی پیش برد چون شرایط آن زمان یجاب نمی کرد تا زنان نیز دوش بدوش مردان کار کنند بقاء به آموختن هنر سو زندوزی و انواع دوخت علاقه گرفته و بزودی شروع بکار کرد و بزود ترین فرصت توانست در پهلوی معاش ناچیز شوهرش وی بیز عایدی بدست آورد.

بعد از مدتی شوهرش نقاعد کرد و شدیداً بیمار شد و تمام مشکلات خانواده بدوش وی افتاد و این زن بد کار در راه رساندن فرزندانش از سعی کوشش دست برد نداشت و قسمی که آرزویش بود فرزندانش خویش را برای خدمت به جاعه قدیم نمود.

فرزندانش میر من گل بی بی معرفی میگردد.

۱- غلام رحمن لیسانسه بوهنجی حربی بحیث استاد در بی بوهنتون ایفای وظیفه میدارند.
۲- غلام محفوظ لیسانس اکادمی پولیس مامور پولیس.

- ۳- غلام حضرت لیسانسه بوهنجی حربی در فرقه یازده ننگر هار مصروف وظیفه میباشد.
- ۴- غلام نبی فارغ التحصیل صنف ۱۲ لیسه حامی فعلاً مامور ناحیه ششم بنار والی هرات.
- ۵- عبدالواسع متعلم صنف چار مکتب.
- ۶- قایدو مصروف امور تدریس منزل.
- ۷- ناز پرو متعلم صنف ششم.
- ۸- گل مکی متعلمه صنف ۱۲ لیسه مهری.
- ۹- پشتونگل متعلمه صنف یازده لیسه مهری.
- ۱۰- مهنندی متعلم صنف ششم مکتب نسوان.

میر من ماهپرو ریوسفی مادر ممتاز

درجه دوم

میر من ماهپرو ریوسفی مادر ممتاز ۱۳۵۴ ولایت کابل با شرایط خیلی محدود اقتصادی در حالیکه اطفالش همه به سنین طفولیت قرار داشتند شوهرش را از دست داد و وی را با یک جهان مسئولیت و پریشانی که عبارت از اعاشه و تربیت سالم فرزندان بود تنها و بی مددگار گذاشت. موصوف در تربیت فرزندان در حالیکه خود و فامیل وی نیز علمیات قناعت بخشی نداشتند توانست از فقر و شواشی منزل و مزد دست خویش با صبر و شکیبایی و حوصله فراخ در حالیکه در شرایط اقتصادی نامناسبی قرار داشت فرزندان صالح تقدیم جامعه نماید.

در اثر نصایح اوز شمتد این خانم با تدبیر است که فرزندان وی بر علاوه داشتن سوئے تعلیمی بدرجۀ لیسانس و بکتوریا با مطالعات بیگیر از آثار دانشمندان بزرگ خواهان اكمال تعلیم و اطلاعات شان میباشد اکنون میر من ماهپرو ریوسفی با داشتن چنین فرزندان که در ذیل معرفی میشوند خود را بختیار و مسرور میداند:

۱- نبیغلی خلیل الله درجۀ تحصیل بکلوریا مامور در هوا پیمایی ایران.

- ۲- نبیغلی عنیق الله لیسانسه رشته بیو لوری و عنجی علوم لیسه غازی.
- ۳- نبیغلی صفی الله لیسانس رشته ریاضات و فزیک و عنجی علوم مامور وزارت معارف.
- ۴- حشمت الله متعلم لیسه خندک.
- ۵- ذکی الله متعلم لیسه استقلال.
- ۶- صفیه مصروف امور منزل.
- ۷- امینه محصل صنف چهارم بوهنجی علوم.
- ۸- نوزیه فارغ التحصیل دارالمعلمین معلم لیسه زرغونه.
- ۹- فوزیه درجۀ تحصیل بکلوریا مامور در وزارت زراعت.

میر من مریم مادر قابل قدر

میر من مریم مادر قابل قدر سال ۱۳۵۴ از ولایت ننگرهار است بیست سال قبل با فقدان شوهرش بار گران زندگی بدوشش افتاد در حالیکه پسر بزرگش در صنف دهم و کوچکترین آن دوماه عمر داشت با نابسامانی های روزگار روبرو شده و زندگی چهره مایوس کننده ورنج آورش را برایش وانمود اما شهادت و عزت نفسی که در نهاد این میرمن از خود گذر سراغ میشد کمک و دستگیری هیچیک از اعضای مستعد فامیلش را متقبل نشده و با پشتکار و زحمتکشی و نیز فروش زیوراتی که در نزدش خیلی عزیز بود مبادرت ورزیده

به اعاشه و تربیت فرزندان کمز همت گماشت. و آنان را بسوی آموختن علم و رفتن به مدرسه سوق داد. این

- ۴- نبیغلی محمد علم با درجۀ تحصیل بسوئے بکلوریا مامور انحصارات دولتی کابل.
 - ۵- نبیغلی عبدا لحکیم فارغ التحصیل دارالمعلمین عالی ننگرهار معلم در ولایت ارزگان.
 - ۶- نبیغلی محمد قادر با درجۀ تحصیل بسوئے بکلوریا مامور فواید عامه ولایت لغمان.
 - ۷- محترمه راحله مصروف امور منزل.
 - ۸- نبیغلی محمد طاهر متعلم صنف دوازدهم.
 - ۹- نبیغلی محمد عمر متعلم صنف یازدهم و ترجمان لسان انگلیسی.
- زن با شهادت بر علاوه تربیت فرزندان خودش دو پسر خواهرش را که پسر بدان خودش نیز بودند اعاشه نموده و مانند فرزندان خود از دل و جان به ربیت ایشان پرداخته تا آنان نیز فراد صالح وطن بار آیند.
- اکنون فرزندان وی معرفی میگردد.
- ۱- نبیغلی محمد طاهر لیسانسه طب کابل دوکتور روغتون فرقه یازده
 - ۲- نبیغلی نصراله فارغ لیسه خرد ضابطان فعلاً ضابط استحکام فوای کندهار
 - ۳- محمد داود با درجۀ تحصیل بکلوریا معلم در متوسطة خواجه مسافر کابل

میرمن مستوره مادر قابل قدر

میرمن مستوره مادر قابل قدر سال ۱۳۵۴ از ولایت کابل خانمی است که از خانه پدرش سید حسن که مورد ادیب و دانشمند و شاعر توانا بود مقدمات فرهنگ آن عصر را فرا گرفت. موصوف سی و هشت سال

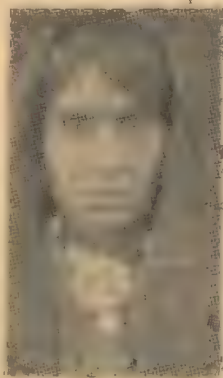
قبل از دواج نموده و لمره ازدواجش شش فرزند میباشد که یکی آن پدرود حیات گفت و پنج تن دیگر را که پدر در آوان طفولیت آنها را ترک گفته و خانم دیگری اختیار نموده بودند خانه های کرابی و همسایه نشینی درس زندگی و موخت و بسا تدریس مضامین دینی و زوختن لباسهای همسایگان انهم بایول نا چیز فرزندان را اعاشه می نمود.

از آنجائیکه نامبرده باسواد بوده دست پرورده پدر و دانشمندش بود شبها باخواندن اشعار پدرش فرزندانش را تشویق به سرودن اشعار نموده و احساس لطیف سرودن شعر را در افکارشان شکوفان می نمود. از وی شبها باوجود خستگی کارهای روزمره باگفتن قصه های انبیا و کودکان را که در شب زنده داری مادر باعلاقمندی اشتراک میکردند درس زندگی می اموخت. این خانم فداکار باهمه مشکلات

و تنگدستی که سد راه زندگی اش قرار داشت با احساس پاک مادرانه نگذاشت فرزندان را اعضای عاقل اجتماع بار آمده و سجا عانه در این راه گام نهاد. اکنون وی با داشتن پنج فرزند شاعر، نویسنده، درامه نویس و ممثل، نطق شاهده مقصود را در آغوش گرفته و فرزندان را اینها هستند:

- ۱- شباغلی محمود فارانی لیسانسه یوخنشی شریعیات معاون روزنامه ملی انیس.
- ۲- داود فارانی، نطق و ممثل و نویسنده در رادیو افغانستان ایفای وظیفه مینماید.
- ۳- اسماء اسمایی با داشتن تعلیمات خصوصی نویسنده و شاعر.
- ۴- مسعود فارانی راپورتر و مهتم مجله میرمن.
- ۵- فاروق فارانی، رباعی سرای مصروف تعلیمات عالی در آلمان.

میرمن گل مکی مادر قابل قدر

میرمن گل مکی آوانیکه اطفالش صغیر بودند شوهرش را از دست داد و در کمال زحمت و تکلیف در راه تربیه اطفالش گام برداشت.

باوجودیکه در شرایط اقتصادی خیلی محدود بسر می برد و لسی توانست نه فرزند صالح تربیه کند و تاحد توان کوشیده است که آنانرا در راه کسب تحصیل تشویق کند گرچه ادامه تحصیل برای فرزندان در شرایط محیطی ولایت پکتیا از لحاظ دوری راه، نبودن ضروریات درسی و رسم و رواجهای

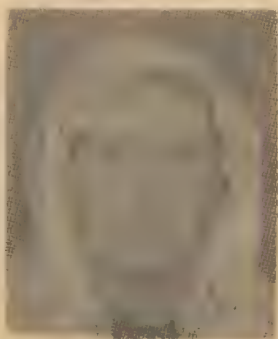
خرافی مشکل می نمود ولی میرمن گل مکی باهمه این مشکلات مبارزه کرده و فرزندان را شامل مکتب نمود.

پرورده های دستش چنین معرفی میگردد:

- ۱- شاه محمود خزان مامور مخابرات.
- ۲- محمد شریف خزان درجه تحصیل بکلوریا مامور مخابرات.
- ۳- محمد زمان خزان درجه تحصیل

- ۴- بکلوریا مامور ترانسپورت.
- ۵- پیغله حلیمه خزان درجه تحصیل بکلوریا سر معلمه مکتب نسوان گردیز.
- ۶- میرمن سلیمه بهار بیکار.
- ۷- محمد امان خزان متعلم صنف ششم نسوان گردیز.
- ۸- محمد عثمان خزان متعلم صنف هفتم لیسه گردیز.
- ۹- محمد یوسف خزان متعلم صنف ششم نسوان گردیز.
- ۱۰- محمد داود خزان صغیر است.

میرمن آمنه مادر قابل قدر

موصوف شاهد رنج های بیکران بود دوین آوان تمام مصارف خانه را از دست مزد خویش نمیه نموده و اعاشه فرزندان را مینمود تا اینکه بعد از چهار سال در ولایت هرات، کند هار، غزنی، ننگر هار همراه با شوهرش به مسافرت های طاقت فرسا پرداخت.

این مادر دور اندیش یازده فرزند بدنیا آورد که از جمله فرزندان

میرمن آمنه مادر قابل قدر ۱۳۵۴ شصت و چهار سال قبل در یک خانواده دهقان در قریه آبدرد پنجشیر چشم به جهان گشود و در سال ۱۳۰۵ با یکی از پسران خانواده ای که در آن کار و زندگی میکرد ازدواج کرد. و بعد از تولد دو فرزندش شوهر موصوف در سفر برای جهت دفاع از وطن عازم ولایت هرات گردید. و مدت چهار سال دوری از شوهر

وطن به آن مباحثات میکند معرفی میگردد:

- ۱- دستگیر شگو فان لیسانسه ادبیات.
- ۲- سائره تحصیل خصوصی.
- ۳- محمد داود لیسانسه حقوق استاد یوخنشی حقوق.
- ۴- یحیی هو ما، ماسر علوم تخنیک استاد تخنیک کابل.
- ۵- طاهره بدرجه تحصیل بکلوریا معلمه میا عمر ننگر هار.
- ۶- حبیب محصل یوخنشی ساینس.
- ۷- زلیخا بدرجه تحصیلات دینی.

نقدم بهادرم که در همه عمر ونج تربیتم را کشیده .

فرش خانه

نوشته ابراهیم سایق

در سینه دم که از صبح زبیده درحالیکه موعای سپیدش از لای شاریدگی های چادر کهنه اش بیرون ریخته بود و باد آنرا برویش می یاشاند با انگشتان نحیف واستغوا نوازش هر لحظه آنرا که بروی وگونه های چین افتاده اش ناس میکرد ، پس میزد ، بسایه دیوار خانه خود تکیه داده بود .

مردم او را بیشتر بنام مادر تصور می شناختند ، مردم او را بیشتر بنام مادر تصور می شناختند ، نه لاغر ، اندام باریک وشانه های خمیده داشت چشمهای سیاه وناخنش را که خطوطی از پیری چون هاله ای احاطه کرده ، بیا نگر زندگی ملال آور او بود .

او در آغاز جوانی شوهرش را از دست داده وبا پسرش تصور زندگی میکرد گاه گاهی که تنها او می پرسیدند :

از شوهرت برایت چه مانده ؟

مابوسانه جواب میداد :

مال خدا يك خانه غریبانه و يك بچه . زبیده گر چه خواستگار آن زیادی بعد از مرگ شوهرش داشت و اما بغا طر تربیه تصور از این کار شانه خالی کرده و جواب رد داده بود .

او دوازده ناتوا نتراش همیشه ودر مانده راز پیش که دیگر توان کار کردن را نداشت فکر فرو رفته بود و بیاد میاورد که در گذشته با تحمل چه دشواریها تن در داده واما اکنون پذیرش کوچکترین کاری هم از او ساخته نیست .

در نظرش آمد که روزها دوباره به عقب رگشتند و ماهها وسالها هم دو باره به

گذشته رجعت میکنند تا آنکه خاطره ها به نظارش مجسم شدند ، خاطره هایی از آنروز ها که او با نیرومندی بالای تقاریرخت شویی می نشست وبا چنگال قوی و توانا لبای سپای جرکن وازیر آبهای کف آلود می فترد و آن خاطره ها را از دیده های گاو شگرا نه زن های دیگر که به او می نگر یستند وبعده می پرسیدند :

چرا شوهر نمیکنی ؟

و جواب خودش را بیاد می آورد که :

من زحمت میکشم ، عرق میریزم و تصور او بزرگ می کنم ، اگر شوهر بگیرم سرنوشت پسر من چه خواهد شد ؟!

وباز پرسش های دیگری از همیمن فماش .

زبیده با بیاد آوردن این خاطره ها نقش لبخندی روی لبانش هویدا میشد و بزودی مانند آفتابی که در روز ابر آلود از گوشه افق برای لحظه کوتاهی خودش را بنما یاند و معو شود ، معو میشد ودر باره چشمهای خسته ونگران او به نقطه ای از زمین اتصال می یافت ، مثل آنکه از گذشته چیز های فراموش شده ای را بغاظر بیآورد ابروان سیاهش را بالا می برد و زیر لب زمزمه می کرد :

اولاد شیرین است ، من بخاطر تصور بغاوری و زحمت تن در داده ام تا آنکه اوبه مکتب وتعلیمش ادامه بدهد و احساس نکند از دیگران عقب مانده .

با زمزمه این جملات دو باره انگشتان

استخوانی و دوازش بسوی گیسوان سفیدش دویدند و بزودی آنرا باز از صورت زبیده عقب زدند .

این اندیشه ها اوراسا عتبا بخود مشغول کرده بود و هر لحظه خاطره ای از دور زمان ها جای خود را بیدگار دیگری می سپرد و مردم این اندیشه ها در برابر دیدگان او جان میگرفتند ، حرکت میکردند و خاطره ای را تجدید می نمودند تا آنکه بیادش آمد که روزی تصور با چشم های اشک آلود نزدش آمد واز او خواست تا خانه را بفروشد وبا بول آن چند زمانی زندگی شان را تاملین کنند و او با عصبانیت گفته بود که :

نی ، هرگز من بفروش این خانه واضی نمیشوم ، این خانه میراث پدرتوست . و مثل آنکه آواز تصور در گوشتش نقش باشد دو باره شنید که :

این خانه چه بدرد ما میخورد ، خانه ای که فرش نداشته باشد . اصلا با کوچه چه تفاوت دارد ؟

و او با خشم جواب داده بود :

خانه یا کوچه ، هر چه هست برای من زیاد ارزش دارد و اما تو وقتی پولدار شدی برای این خانه باید فرش بخری .

مادر تصور وقتی اینها را بیاد آورد اشک دور چشمهایش نقش بست واز جایش بلند شد و بسوی خانه نگریست وبعده به دستهای خود نگاه کرد و گفت :

چه چاره ، دستهایم ، همین پنجه های لعنتی طاقت ندارند ...

تصور از درس فراغت حاصل کرده و در شهر زندگی میکرد و بزودی برای خود کاری هم یافته بود .

او هم مانند مادر خود موجدی کم حرف قانع و سر براف بود این جوان بلند قد و لاغر اندام هم وقت از کارهای می یافت بزودی وعجله خودش را به اتفاق میرساند و وقتی خودش را میمان سکوت و آرامش اتفاق تنها می یافت اندیشه هاو خیالات بسرانش می آمدند و او را بخود مشغول میکرد .

تصور که در خودش و هیجان کمتر سراغ داشت اکثرا از جمع دیگران و آنا نیکه با او سرو کار داشتند ، گوشه می گرفت و خودش را در پناه تنهایی می سپرد ، گاهی غمی می از او می پرسید :

نمیخواهی باما برگردش بروی ؟

چشمهای آن حلقه بر آمده اش را بر زیر می انگذد وبا ناخن های خود به بازی می برداخت و با آواز گرفته ای که بیشتر از شرم او نمایندگی میکرد میگفت :

من کار دارم ، مرا ببخشید .

وبعد از آن که از جمع آنها دور میشد با خود میگفت :

هان ، از شما راستی دوری میکنم ، شاید تعزیرم کنید یا اگر نکنید . من اینطور فکر میکنم .

تصور همیشه اینطور فکر میکرد که دیگران بیشتر از خودش به سرو وضع او ارزش فایزند .

تصور وقتی در اتاق خود کام می نهاد مادرش را بیاد می آورد روز های دشواری را که بغاظر تربیتی گذرانده بود ، روزهای در نظارش مجسم میشد که مادرش در حالیکه سرو صورتش از شدت عرق تر شده ، زیر بقل خود چند تا نان را می آورد وبا آنکه از چهره اش آثار ناتوانی و خستگی پیدا بود با لبخندی وانمود میکرد که کاملا سر حال است .

با بیاد آوردن این خاطره هادر چهره تصور هم گرد تائر می نشست وبروی پیشانی فراخش خطوط زیادی نقش می بست .

تصور در آنروز ها میدانست که اولین مزد کارش را خواهد گرفت و اغلبا به این می اندیشید که برای مادر خود چه هدیه ای می تواند تهیه کند تا آنکه باز گلشسته راهی یاد آورد و آنروز را که مادرش گفته بود :

خانه یا کوچه ، هر چه هست برای من زیاد ارزش دارد و اما تو وقتی پولدار شدی برای این خانه باید فرش بخری .

تصور انعکاس آواز مادرش را از چار طرف اتاق خود می شنید :

خانه یا کوچه ... باید فرش بخری ... مادر تصور در حالیکه زیر سایه درخت بزرگ و تنومند نزدیک سرگ برتنه درخت تکیه زده و چند (پندک) لباس هم پهلوش قرار داشت و انتظار فرزندش را می کشید خواب بروی دیدگان او سایه افکنده بود .

آواز بچه های کوچه بلند شد :

تصور آمد ... مادر تصور! تصور پسر آمد ، بر خیز بیدار شو . و او هر اسان وقتی چشم گشود تصور در برابرش قرار داشت . آندو یکدیگر شان را در آغوش کشیدند تصور در بحال بهادرش گفت :

مادر ، از من خواسته بودی که پولدار شدم برای خانه فرش بخرم ، اینک برای خانه فرش خریدام .

زبیده تصور را در ددر حالیکه حلقه ای از اشک های داغ گرد چشمان گشتگشش نقش بسته بود و بروی گونه هایش می لغزیدند ، آواز خفیه ای گفت :

من خانه را فروخته ام ، دیگر خانه ندارم . و تصور هم به گریستن آغاز کرد ، هر دو بیصدا می گریستند و بچه های کوچک در دور و برشان بانگاههای گاو شگر انه آندو را نگاه می کردند و نمیدا نستند که اینو عوض خوشی چرا می گریند .

(پایان)

شعر

زیر نظر: محمود فارابی

به و طرح: ظاهره نالان

آئینه دوران

در محفل سرمستان، توشیح شبستانی!
در شعله حسنت من، پرسوخته پروانه
آئین وفاداری آئین سبیل هاست
آئینه دورانم همچون دل پیمانه
(دوکتور سبیل)
۲۵ جوزا ۱۳۵۴

باداغ دل سوزان از حسرت جانانه
ماترک همه کردیم رفتیم به میخانه
در بزم خراباتم با ساقی و می گام
شاداست حیات ما با مردم فرزانه
صد جدم پیایی ده، در بزم نگاه هستم
سرمست و خرابم کن ای ساقی مستانه

سترگی

سترگی به خیال ابروه یاره
سوداگر گریز مرازی سترگی خونینونه
سترگی به بغیرگی تر تا چار کرم
که دی خمار دسترگو و وینم مینه
سترگومی زپره ته ضرر پیشگی
بیابی دبلز به شانی پتی گرزومه
دسترگو نم می نهو چیری
یاریه خنجر دزپه پرسر ویشتری یه
سترگی زماپه والکی نه دی
چیری چه گویم راته جوپکی فسادونه

از نامه های

دلداگان

نامور تاریخ

يك نامه ديگر گونه به دلدارش
شنتاين خانم.

هرگاه بمن بشویسی که خواب راحت کرده ای
کویا در تمام روز قدرت چیدی برای انجام
امور بمن میدی *

خداوندگار جفا نیان ترا در پناه خویش
نکپدارد *

از هنگا میکه من در پناه عشق تو احساس
آرامش و بقانمودم، جهان آنچه در او هست
برایم دوست داشتنی و زیباست *

من از زمره نامها، تنهانام تو ابرگزیده ام
و با هنگ آن زنده هستم - زنده ام اگرچه
از تو دورم!

بلی فقط برایتو و بغاظر تو حیات بسر
میبرم!!

ولفانگ

نالهرس

نی دست به زلف لاله یوش تو رسد

نی لب به لب شکر فروش تو رسد

نی ناهی قد تو برای دل مامت

ناناله قلب مابه گوش تو رسد

«شقایق»

بك شاهكار كوچك حافظ

سنگی

چون جاهه زتن برگشت آن مشکین خال
ماهی که نظیر خود ندارد به جمال
دوستینه دلش زناکی بتواند
ما نندۀ سنگ خاره در آب ز لال

نامه به مادر

ای پر سنار شب بیما و ی
ای که جان باد فدای دل تو
گلۀ های تو پر یشانم گرد
وز تو صد ناله دلگیر رسید
گر بهر د یسر نا خلفی
داستی از پسر ت رنجیدی
کردم از مادر خود صرف نظر
جان فدای تو چه می پندای
بازی ورقش و تما شا هیچ است
زمن از بهر خدا کم گله کن
وز تو نازک د لی آموخته ام
از: دکتر حسین

ای ترا بهره ز من غم خواری
ای که از عشق شد آب گل تو
نامه ات آمد و گریا نم کرد
اندکی نامه من دیر رسید
ناله کم کن که ندارد اسفی
چونکه از من خبری نشنیدی
به همان ت که چو و قسم به سفر
شکوه از عا طفه من دای
بی تو دنیا همه نزد من هیچ است
نامه گر دیر رسید حوصله کن
که به جان از غم تو سوخته ام

لندی

ترنادی غم لاوفا دار دی
تکله کله غم دی تل واسره وینه

غم دی کمیس نه دی چه زوپی شی
زما دهم سره سم دی ستاغونه

مل می به لاس درته ولاپی یم
یامی مل واخله یار سخت راکه چه خمه

ملان له خاورو پیدا کیری
زما لاله تر گل نازک خاوروله خینه

چه ماز دیگرشی زده می شه شی
په مودر چووشی دمنگبوکتارونه

جانان می گل له لاسه نه اخلی
دآسمان ستوری بهر گورته لیبرمه

سبابه بیاکم با ویری
ددیت ملان پستالمنی بویونه

خیال دوصالنه هیش کم نه دی
زه تسلا دزگی خکه پری کوهه

سبابه لور چنارته خیرم
بادبه بویتم چه یارمی خویلی دینه

به لاری خم توله خنگیزم
بی خوبه نه یم دیارغم می خنگوینه

دماز دیگر زگریه لهره
به روغو وایه درغور و سلامونه

عمری تول به غم کی تیرشو
خاوند خدایه خوشحالی به کله وینه

دریک غروب

هنگام غروب است از خورشید فروزان
در دامن مغرب
ماندست فروغی
تابنده، ولی آمدن نسیم
میکاهد ازو لحظه به لحظه
در دامن این توریکی پارچه ابرسین است
با کاشش انوار پسین تابش خورشید
اونیز همیکا هدهمگام
ذرات و جوش
آن ابر دگر نیست
رفتند فرد گویا در چشمه خورشید
ای دختر!
ای گرم تر از چشمه خورشید
ای آنکه زمن روی خوش گر فنی
ای کاش مراهم
آسوده همیسا ختی از زحمت هستی.

از: محمد آصف فکرت

از: سپوژمی زریاب

بخش دوم

سگانه

- فلاحه (واستکو) است.

بعد پارچه چرم رانزدیک بینیاش برد .
بویید و بوسید و های های گریست. به من
گفت:

- این بوی (واستکو) را میدهد.

باز بایک جست ازجایش پرید . نزدیک
جوگی من آمد. پارچه چرم رایش بیتی ام
گرفت.

پارچه چرم بوی زننده میداد. باهیجان عجیبی
گفت:

- بویید .. بویید .. افسوس که شما بوی
اورا نمیشناسید !

نزدیک بود خفه شوم . با تمام قدر تسم
مکشیم نفس نکشم . نفسم رادر سینه
حبس کرده بودم. نمیدانم چرا با سرم اشاره
سبب گردد.

زن سر جایش نشست . چیزی نگفت. خبره
خبره مرا میدید . اما نگاهش حالت تضرع
میل داشت. نگاهش را از من پر گرفت .
متوجه تسمه چرمی شد. سرش را خم کرده
ود و به تسمه خبره شده بود. مثل اینکه با من
بود. تنها بود بایک تسمه چرمی.

رویم را گشتاندم. خواستم اتاق را تماشا
کنم. اتاق چیز تازه ای نداشت. تقریباً
مثل همه خانه های دیگر بود . تزئیناتش هم
از جاهای دیگر فرق نداشت. عکس ها یسی

من ... مرا نمیشناسید ؟ چند سال پیشترم
است.

دلم بزن سوخت . تصویر هیچ شبیه حتی
به این زن زشت و پندیده نداشت. تصو بزن
نسبتاً زیبایی و نشان میداد. با چشمان گمرا
و لبخند با حالت . گفتم :

شناختم ... شناختم . تصویر شما ن
زیباست .

مرا می گویند زیبایستم . بنظر شما
حظورم ؟

نگاهم را پایین انداختم و گفتم :

زیبا .

متشکرم.

با خوشحالی لبخند زد و ادامه داد:

اما افسوس که (واستکو) ایترا نمیداند.

چهره نمیداند ؟

- که من زیبا شتم . بییشه ، (واستکو) هم

چیزی زیباست . خوب به تصویر نگاه کنید.

ها ، اما من (واستکو) را هیچ وقت ندیده ام.

تقریباً همه سگ های این ساختمان را دیده ام.

جز اینرا.

- عجب است اورا با من هیچ وقت ندیده اید ؟

- نی ، شما نه تنها .

- تنها ؟ فکر میکنید من اورا میگذاشتم که

تنها برود ؟ شما بسیار ساده هستید.

از این گپ آخرش بدم آمد. احساس کردم

دریشانی ام دو خط باریک افتاد. از بازوی جوگی

گرفتم . میخواستم برخیزم بروم به اتاقم. زن

یکبار مثل اینکه به من حمله کند، خودش را

رویم انداخت. دودستش را روی شانه ها یم

کنداشت و گفت :

- بنشینید خواهش میکنم !

بعد سوی آشپزخانه رفت راه رفتش بنظرم

عجیب می آمد. با خیز و جست راه میرفت. گوشت

های تنش تکان می خورد. از آواز بهم خوردن

ظروف دانستم چیزی برای نوشیدن می آورد.

چند لحظه بعد با همان خیز و جست آمد. کاسه

کوچکی روی میز گذاشت . در بین کاسه ها پارچه های

مکعب شکل ریخته بود. بدون اینکه به من بیینه یا

جست و خیز به آشپزخانه بازگشت. خیالم آ مد

که عمو! گوشت های تنش را تکان میدهد. بایستوسی

بازگشت . در پشتش بوقل بزرگ و تیره رنگی

بود دو گیلای بسیار کوچک . پتوس را روی

میز گذاشت . با چشمان گو چک و سر خش

به من دید و پرسید:

- بریزم ؟

- نی ، متشکرم.

هیچ میل نداشتم چیزی بنوشم . باز

پرسید :

- چه میخواهید بنوشد ؟

- هیچ .

چیزی نگفت . اما سویم بدبد دید. باز به

آشپزخانه رفت . گیلای بزرگی آورد. بجایش

نشست و سربوتل را باز کرد و گیلایش را پر

کرد چند جرعه و امزه مزه کرد. اما بعد

چشمانش را محکم بست سرش را بالا گرفت
و بلباس رادر حلقش ریخت.

ها !

دهانش را با پشت دستش پاک کرد و قیافه

حق بجایی بخود گرفت و گفت :

- ویسکی گلویم را میسوزاند.

به عجله گیلای دیگری پر کرد. چشمانش

را بست . با دستش گلویش را محکم گرفت و

گیلاس رادر حلقش ریخت.

باز خواستم از جایم برخیزم بروم به اتاقم .

بوی زننده رویم سنگینی میکرد . تا متوجه شد

من حرکتی کردم ، بمن دید و با التماس

گفت:

- خواهش میکنم بنشینید !

از جایم برخاست . اینظر و آنظر در

بالید بعد تسمه را یافت باز آنرا بویید.

بوسید و گفت:

- اگر زاندارها (واستکو) را امشب نیاورند

من بیمار میشوم.

مثل اینکه با من نبود. ادامه داد:

- نمیدانم چطور فراد کرده . چطور ر

توانسته !

به من دید و گفت:

- میدانید (واستکو) خیلی هوشیار است.

فقط نمیتواند گپ بزند. دیگر همه چیز را

میداند . اما من (واستکو) زبان دیگر را خوب

میداند. اما من (واستکو) زبان هم دیگر را خوب

میفهمم ... خیلی خوب ...

صدای زنگ در بلند شد. با خوشحالی به او

نگریستم . او با بیخالی ساعتش را دید. اما

حرکتی نکرد. کسی متواتر زنگ میزد .

خواستم من بروم دروازا کنم. زن با بایک جست

خودش را بمن رسانید و گفت:

- نکتید در را باز نکنید . (پاسکال) است.

- پاسکال کیست ؟

- پسر من .

و عی خندید. بنظرم بسیار زشت تر

شد. صدایش را آهسته کرد و چشمانش را

کوچتر . مثل اینکه واژی را با من در میان

گذارد، گفت:

- از «پاسکال» متفرم همیشه از او متفرم بودم.

بلاتکلیف مانده بودم. نمیدانستم چه کنم.

ساکت او را می نگرستم . در هنوز صدا میداد.

مثل اینکه پسرش میدانست مادرش منزل

است. دلم به کسی که پشت در بود، سوخت

زن خبره خبره بمن دید و گفت:

- نمخواهم بینمش . بگداوید آخر میرود

بشت گارش .

مثل اینکه متوجه ناراحتی من شده با آواز

خشکی ادامه داد:

- این بشما چه ارتباطی دارد؟ (پاسکال) پسر

منست و من از شما متفرم . شما هیچ

نگران نباشید. اگر پسر شما میبود، شاید

بشما ارتباط میداشت .

چشمان زن حالت بغض و سی گرفت.

قیافه اش بنظرم زشتتر آمد. از شما ترسیدم.

مکنند. شما نمیدانید. (واستکو) هم همینطور فکر میکند. وقتی بمن اینطور نگاه میکند، صدایی هم از گلویش میخشد. در آن لحظه به نظرم میاید که (واستکو) میگوید:

تف! میدانید، چند بار تصمیم گرفتم دهش را با تکه‌ای بنفسم. همینطور هم کردم. اما بفایده بود. او از گلویش همان صدای خفه را می‌گفت.

بنظرم آمد که زن اندکی مست شده. بجایش نشست. اما سرش را به پشت چو کی تکیه داد. پایش را دراز کرد و آنها را از هم دور کرد. دامنش تا آخر بالا رفته بود. و انهای گوشت آلودش سید سید معلوم میشد. پا هایش را بصورت متناوب تکان میداد. سربایی هایش را کشید و دور انداخت. انگشت های پاهایش بمن بین بود. به ناخن های پاهایش رنگ سرخ زننده یی زده بود. کف های پایش را سوی من کرد. بنظرم آمد که پاهایش بیش از حد پهن است. شاید هم بخاطر هیکل بزرگش. پایبغالی اژم پرسید:

چه میخواهید بشنویم؟

هرچه میل دارید، بگویید.

رفت نواری را از آلماری بیرون آورد. مخواست آنرا روی ضبط الصوت بگذارد. لحظه یی سپری شد. دیدم نمیتواند نواری را روی جایش بگذارد. نزدیکش ایستادم:

کمکتان کنم!

مهربان هستید.

نوار را روی ضبط الصوت گذاشتم. گفت:

این دکمه را بفشارید.

دکمه سیاه رنگی را فشردم. نوار شروع به چرخیدن کرد. زن دستم را گرفت و آرام فشرد. فشار مخصوصی بود. من هیچ نگفتم. دستم را از دستش بیرون کشیدم. روی چایم نشستم. او روی پریم نشست و خیره خیره بمن میدید. از نوار صدایی برنمیآمد. تنها صدای فری میآمد.

سوی ضبط الصوت دیدم. گفت:

صبر کنید! حالا شروع میشود. نمیدانم ازین خویشتن خواهد آمد یا خیر. من همیشه وقتی تنها ستم اینرا میشنوم. یکبار از نوار صدا برآمد:

عوعو عو... عو!

صدای عوعوی سگی بود. زن چشما نش را بست. مثل اینکه با تمام وجودش به صدا گوش میداد.

آرام شده بود. نوار می چرخید و صدای عوعو اتاق را پر کرده بود. زن چشما نش را بسته بود.

آرام لیختن میزد. رویش پر چین تر شده بود. چشمانش را آرام باز کرد و گفت:

متأسفم که شما (واستکو) را ندیده اید.

بعد نفس عمیق کشیده ادامه داد:

رویش را می‌شنوید؟

باز بوی بد را بیادم آورد. با چشمان نیم بسته کنار چوکی را جستجو کرد. چشمانش را یکبار باز کرد. ساده لو خانه خندید و

تفت:

خیال کردم کنارم هست.

صدای عوعو اتاق را به لرزه در آورده بود. بعد صدای فش فش از نوار برآمد. زن با صدای بلند و لحن آمرانه گفت:

گوشتانرا بگیرید!

بعد ادامه داد:

اینجا (واستکو) می‌خندد. میدانید، وقتی می‌خندد خیلی زیبا میشود، شماخته یک سنگ را دیده اید؟ شما اینرا میدانید که سنگ ها همیشه نمی خندند، اما وقتی قفسی وقتی می‌خندند، بسیار صادقانه می خندند؟ اما خیلی کم می‌خندند... (واستکو) کم می‌خندد.

زن گزین سرخ شده بود. لبهایش میلرزید. باز عوعو فضای اتاق را پر کرد. من بلا تکلیف مانده بودم. زن اژم پرسید:

شما میدانید (واستکو) چه میگوید؟

افسوس که زبان سگها را نمیدانید. اگر میدانستید، حتما یک سگ برایتان نگاه میداشتند. خوب گوشتانرا بگیرید.

وساکت شد. از نوار صدای عوعو می‌برآمد. اما چیزی دستگیر من نمیشد. باز پرسید:

شما دربارۀ سنگ ها هیچ چیزی نمیدانید؟

نی.

پس شما چه چیزی را میدانید؟

لحنش آمیخته به تحقیر بود ادامه داد:

هیچکس نمیخواهد درباره سگها چیزی بداند. دنیای مضحک است!

دهش را کج کرد. خودش را سنگلی ساخت و گفت:

شما اینرا میدانید که سگها در و غیاب ندارند؟

لحظه یی مکث کرد. چشمانش را کوچک کوچک کرد و نمیدانم چرا یک معلم بیادم آمد.

ادامه داد:

اما فریب خوب یاد دارند. «واستکو» می هیچگاه دروغ نمیگوید اما گاهی فریب میدهد ببینید، مگر میشود بدون فریب زیست؟ خودش با شش را داد:

مسلمانی. اما من (واستکو) را بخاطر فریب می بخشم. اینکه غریب یست نی؟ نظر شما اینطور نیست؟

نمیدانم.

عجیب است!

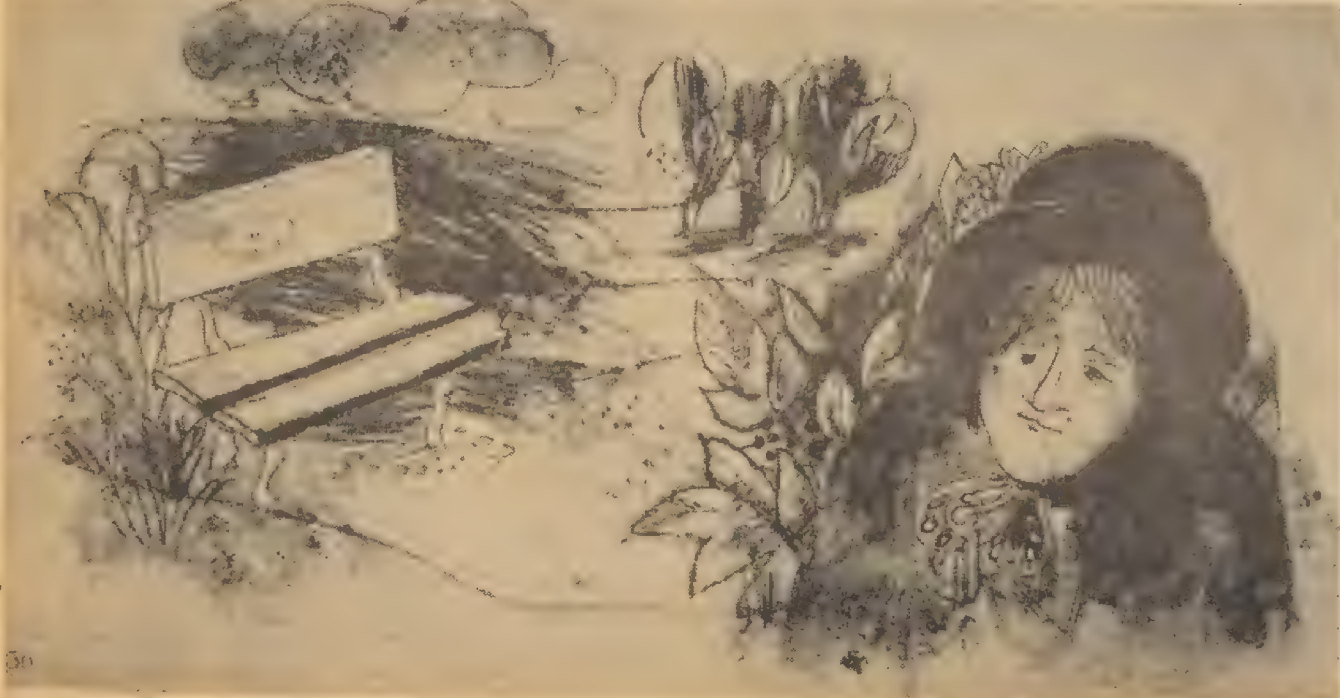
شانه هایش را بالا انداخت و تکرار کرد.

عجیب است!

وساکت شد. در اتاق هنوز صدای عوعو بود. زن چشمانش را بست و پاهایش را بصورت متناوب تکان میداد. من به گل های فرش خیره شده بودم. گل های فرش گرد گرد بود. به یکی از آن گلها خیره ماندم. گل زیر نظرم حرکت میکرد. میلرزید نمیدانم چرا نمیخواستم یک بزیم. بنظرم آمد که گل فرش به یکی از دوستانم شباهت دارد. آواز زن بخود د م آورد:

من حتماً بیمار می‌شوم میدانید وقت شبها صدای فش (واستکو) به گوشم نرسد خوا هم نمیرد آخ.

ناتمام

چون عشق بسراغ تان آمد در خانه را برویش بگشائید

تقدیم به پدران و مادران و همه جوانان

بك چهره گریزان و متفكر متین و امید وار !

آرامشی که اگر صادقانه بنیان گذاری شده باشد چون ابر بهار زود گلر نخواهد بود.

از تباطؤ دوستی بین دختران و پسران و معاشرتی که بین آنها وجود دارد اکثراً والدین، جوانان را، نگران میسازد زیرا اکثر آشناسان دو سستی ها سنگت تهداب وزیر بنای زندگی جوانان را تشکیل میدهد و همچنین دو سستی ها ست که جوانان را در حیطه اخلاقی کسر کسر و محض و دیگر خصوصیات دیگر بی میبرند.

دکتر کر ستا شکین درین مورد مطالعات عمیق و خیلی زیاد دارد و درین خصوص مکاتیب زیاد از علاقه

نخستین برخورد میتواند تعیین کننده سعادت آینده باشد.

مندان اخذ نموده که باز گو کردن و تشریح مطالب آن برای دختران و پسران جوان خیلی با ارزش است.

دختر جوانی مینویسد: لطفاً آقای دکتر برایم بنویسید که آیا عشق و محبت ورزیدن چیست از شما خواهش می کنم در تشریح این کلمه مرا کمک کنید.

این سوال بشکل بسیار طبیعی اش در طول قرن ها بین انسانها مطرح است اما چرا جوانان از مدیر مجلات

و پروگرام های رادیویی بر ای حل مشکل شان یاری میخواهند چرا از والدین خود درینباره یاری نخواسته و یا به معلمین خود مراجعه نمیکند.

فکر میشود کلمه عشق و عشق ورزیدن به اصطلاح جوانان بحیث یک راز بوده و راجع به آن میتوان به آسانی از دوستان و بیگانگان مشورت گرفت زیرا والدین با چنین کلمات و کمک و مشورته در اینباره خندان دل خوش نشان نمیدهند.

به این لحاظ راجع به خصوصیت احساس اولین یا عشق اولین میخواهم توجه جدی والدین دختران و پسران جوان را که فرزندان شان در آستانه جوانی قرار می گیرند جلب نمایم.

دانشمندان و متفکرین تعریفات زیاد راجع به عشق و محبت دارند.

بوشکین شاعر بزرگ به عشق چنین گفته:

(عشق فر ما نبر دار سن و سال است و این جوانی است که عشق در خد متش قرار می گیرد) اگر والدین جوانان بخوانند یا نخواهند از سنین پانزده به بعد دو سستی و محبت بین پسران و دختران آغاز میشود.

در آغاز جوانی عشق و محبت، بشکل خیلی مغلق، روحی و اجتماعی در جوانان ظهور مینماید از همین لحاظ است که سن و سال جوانی را سن فیلسوفی میخواهند زیرا جوانان جواب هر گونه سوال زندگی را جستجو می کنند و مهم آنکه آنها می گویند تا خود را قناعت بدهند که اتکاء به خود داشته و در شخصیت میباشند.

وضعیت و موقف اخلاقی و اجتماعی

جوانان زیادتیر مربوط به والدین میباشد هستند والدین که حتی از آزادی های طبیعی احساس و علاقه مندی فرزندان شان بشکل حسادت مندانه آن جلو گیری و مانع می نمایند احساس عشق و محبت در وجود انسان ها بشکل مستغل آن موجود است. جهات و خصوصیات عمدۀ زندگی ما نند خصوصیات جنسی بسیکولوژی و احساسات اجتماعی و اخلاقی را دارا میباشد. ازین لحاظ است که حل این کلمه برای والدین خیلی ها مشکل بنظر میرسد.

بوجه عمده زیاد تر باید به سوال حساس و باریک که عبارت از خصوصیات جنسی است مبذول گردد والدین اکثرا از نظر و دید دیگران تأثیرات عشق و اولین فرزندان شانرا محفوظ میدارند و از نقطه نظر حفظ حیثیت خانوادگی از آن هراس دارند در حالیکه چنین يك موضوع يك امر مطلق طبیعی بوده اگر آنها به تربیت درست فرزندان شان پیرداخته باشند هیچ خوف و هراس باید از برخورد عشقی و معقول فرزندان شان نداشته باشند تربیت صحیح مسائل جنسی خصوصیات همه جانبه داشته و تنها از يك جهت قیمت داده نشود.

تعلیم و تربیت در رشد اخلاقی جوانان وقتی مؤثر است که به شکل خیلی خرد مندانه حساس و با مراعات نواکت های طبیعی محبت و زیند به آنها تحلیل و فهمانده شود.

عشق به یکبارگی و ناگهانی در وجود يك شخص نفوذ نمی نماید بلکه احساس اولین ممکن در مجلس مهمانی، مجلس رقص، در کنار ساحل و بادیگر محل اجتماع بین دختران و افسران ظهور نماید اما محبت و ورزیدن در نهاد هر فرد بشر از بدو خلقت موجود میباشد منتها در جوانان این احساس زنده تر میباشد

و در هر شخص به اشکال مختلف عشق ظهور مینماید. جوانان باجنس مخالف خود به نحوی از آنجا محبت و عشق میورزند که گاهی این محبت ها ظاهر شده و در بعضی ها هم ظاهر نمیشود مثلا انسان ها بادیدن یکدیگر، صحبت کردن، نشست و برخاست و غیره احساس لذت می نمایند که درین و ضعیفیت ها جوانان رسد روحی و معنوی و تکاملی خود را می یابند اما والدین شان این احساس درونی آنها را درک کرده نمیتوانند.

بسیاری در صنف چهارم مکتب

حینیکه مادرش او را پیش از خواب میبوسد به مادرش میگوید مادر جان در تلویزیون دیگران اینطور یکدیگر را نمی بوسند در صنف پنجم از نوازش معلمش که موهایش را با دست نوازش میداد احساس رضایت می کرد در صنف هشتم او در کنار دختری قرار می گیرد آیا این نوع تأثیرات و طرز حرکت چنین پسر را چطور تحلیل میکنید؟

چنین حرکات در بین تمام نوجوانان دیده میشود اگر پسری با تمایل و با احساس محبت و زیند بسوی دختری توجه کند عین همین تأثیر در وجود دختر نیز پیدا میشود تنها شکل پیش آمد ها فرق دارد. و این باز هم مربوط تعلیم و تربیت خانوادگی میباشد مثلا هیچگاه دختری دوست ندارد که پسری بشکل لاد بالی در کوچه و بازار او را تعقیب کرده و به او اظهار دوستی و محبت کند.

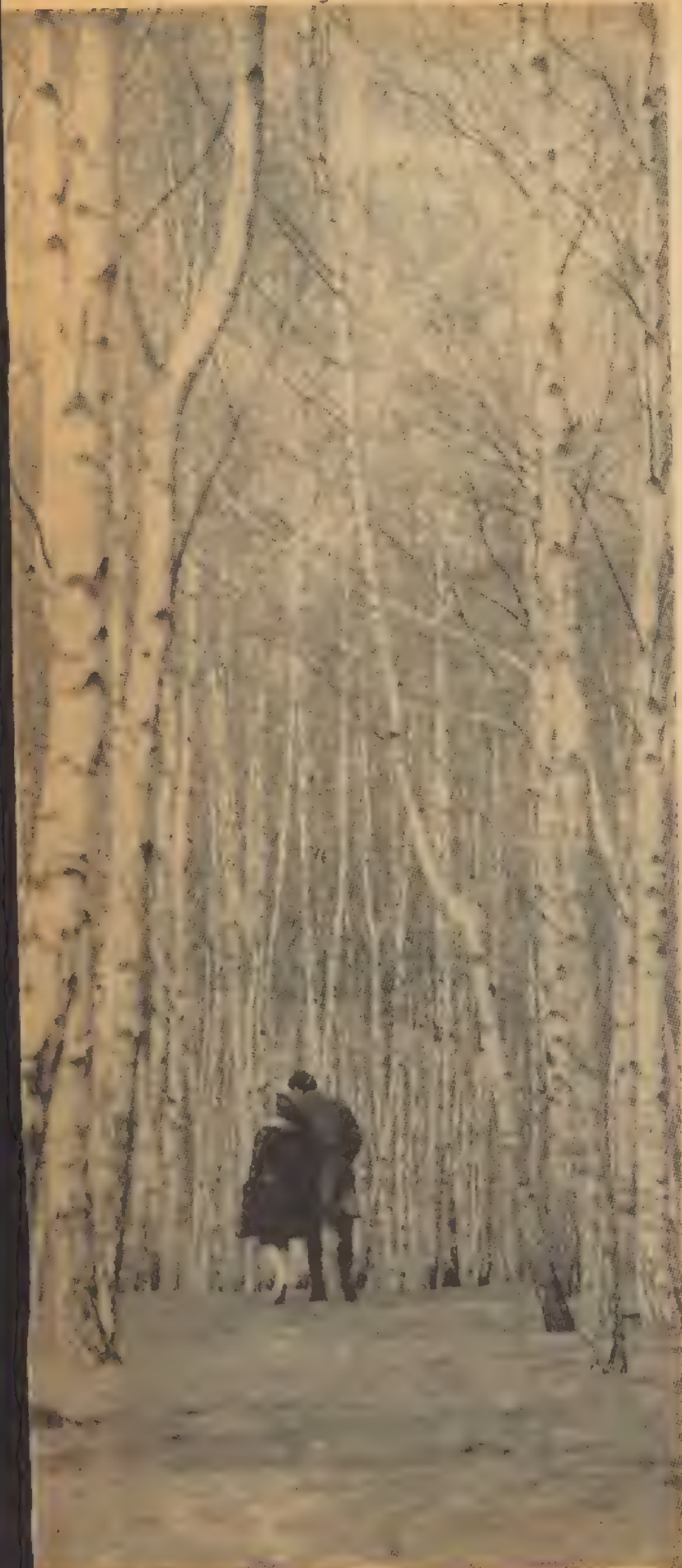
با پیشی آمدن سنین يك جوان پختگی و شایستگی خود را بشکل ایده آل آن بطرف مقابل نشان داده و موازین اخلاقی، کرکتر و شخصیت اصلی خود را قیمت میدهد. والدین در چنین مرا حل مکلف اند که حد اقل سطح و اندازه تربیت فرزندان شانرا در نظر داشته و انتخاب فرزندان شانرا برای آینده زندگی آنها در بالا ترین وجه، احترام بگذارند نه بخاطر آنکه پسر شان جوان شده و بسوی دختری تمایل پیدا کرده و برای آن نذر بدهند و یا آن دختر را یگانه دختر زندگي برای پسر خود بدانند بلکه بخاطر آن احترام بگذارند تا واقعیت و اهلیت ذاتی ایده آل های فرزندان شان معلوم گردد. باید متذکر شد که عشق و زیند جوانان را بشکل کور کورانه و غیر طبیعی آن نباید پذیرفت.

شکسپیر درینباره میگوید: «عشق رانها با بالها و بدون چشم هرگز قبول نکنید، عشق سمبولیک و کور بی ملاحظه گی و ناسنجشی محض است.»

عشق باید با احساس عالی انسانی توأم بوده و ندانی از طیش های گرم قلب که مظهر یگانه الهام عشق است داشته باشد.

باقیدار

گردش عاشقانه

خبر نه اولیکته:

محمد عظیم «هو شموند»

دروانشناسی له مخی باید څرنگه مطالعه وکړو!

البته نن ورځ مطالعه یوه له ډیرو مهمو بشري ضروریو توځه شمیر له کپړی، اویواری د مطالعې توسطه ښه پوهه حاصلیدلای شی، او د ژوندانه پرستو نړیو او پېر و موندی بریا لېتوب او بری تر لاسه کیدای شی.

مگر عمده خبره داده چې اکثر وکړی او هغوی چه د مطالعې اولو ستلو سره څه ناڅه مینه او علاقه لری، ډیر داسی واقع کپړی چه دخپلې مطالعې څخه ښه او غوره گټه نه شی تر لاسه کولای. نو ځکه اکثر ا ما بوسه کپړی او حتی دسی مړ حلې ته رنځیږی.

او داسی روانی عقده ور تښه ایجاد پری، چه بیخي د مطالعې څخه لاس اخلی.

دوی داسی سوچ کوی چه گویا اصلا د مطالعې اولوست استعداد ورسره له فطرته مل شوی نه دی، او نشی کولای چه دلچسپه او د علاقې وړ مطالب اود ژوند نه غوره لار ښودنسی او رهنمایی زده کاندی.

نو ځکه احساس د حقارت کوی او تل ورسره د ژوندانه تر پایه دا عقده او غوټه مله وی ځکه دوی د مطالعې له اصولو سره آشنایی نه لری، نه پوهیږی چه څرنگه باید یو کتاب ولولی، او دهغه څخه اعظمی استفاده او گټه په لږ وخت کښی تر لاسه کاندی.

دانشکاره چه هر څه او هر کار پری یو اساس او بنا ولاړ دی، که چیری دهغوی اساساتو سره آشنایی وجود ولری، اویدی هکله ورسره کافی او بشپړ آگاهی دی نو هر ورو، دخپلو لو ستلو څخه بی بهری اوبی برخی نه بایتیږی.

دروانشناسی یوه ډله علمای دی عقیده دی، چه باید مطالعه کوونکی د مطالعې لوستل اویا ویل پر دو برخو ووینی دی معنی که یو ساعت مطالعه کوی باید ددی یو ساعت څخه دولس یا پنځلس دقیقې کتاب ولولی، او وروسته له لوستلو کتاب ایسته کړی، اوباتی وخت لوستل شوی مطالعه په خپل ذهن کښی سره منسجم کاندی اویا یی په تقریری او چپر ویلو بییل وکړی، اود لکچر په ډول هغه مطالب تکرار کاندی.

اما بله ډله روانی علماء اوبو هان پدی عقیده دی، چه د مطالعې وخت باید پر دو مساوی برخو ویشل شی. یعنی که لوستونکی دوه ساعته مطالعه کوی باید یو ساعت صرف اویواری کتاب ولولی. اوبله گری لوستل شوی مطالب په شفا هی ډول اوبه زوره دلچر په شکل بیان کاندی.

البته دوهمه نظریه زیات پیرو لری او معموله بریښی رښتیا هم دیو کتاب لوستل اود هغه د مطالبو بیابیا بیان دلچر په ډول ذهن نه رشد وړ کوی، او مطالب ډیر ژر ذهن نشینه کیدای شی. مگر ددی پورته مطالعو سره سره د مطالعې دپاره، آرام محیط گواره فضاء هم ضروری، خومغزو ذهن یواری مطالعې ته متوجه شی اود نورو افکارو د نفوذ لپاره چه مطالعه گه وچه کوی، لار ورنکړه شی.

جوانان پیرامون د څه خبر فیز

غلام سخی «نظری»

از منزل تحصانی فروشگاه بزرگ افغان مینویسد:
یکی از مشکلات عمده که امروز اکثر از جوانان بان روبرو اند خراب فانت پسندی و عنعنه های فرسوده و بی معنی سنت که در اکثر خانواده ها رواج دارد.

اگر جوانان بخواهند که این رسم و رواج های بوج رابه خانواده های خویش معرفی و اضرار آن را بفهمانند از طرف بزرگان فامیل متکوب و سرزنش میگردد و متهم به خود نمایی و فرنگی پسندی میگردد. در حالیکه حقیقت غیر از این است.

پیغله رقیه جلیلی صالح زاده معلم صنف ۱۱ عایشه درانی:

دوگذشته، اگر بین معلم و شاگرد فاصله ای عمیق و ژرف وجود داشت اما امروز خو شینخانه در اصول تعالیم و تربیه تغییرات اساسی صورت گریخته و روابطه معلم و شاگرد شکل کاملاً تازه ای یافته است.

ولی باوجود این هنوز مشکلات جوانان حل نشده است و این بدلیل اینست که معلم و شاگرد یکدیگر خود را درک ننموده و این امر باعث میشود که در بین معلم و شاگرد فاصله ایجاد گردد.

مشکلات شان فیز نند

پیغله نسرين اياز متعلم صنف ۱۲
لیسه عایشه درانی:
یکی از مشکلات جوانان ما اینست
که تفریحات و سرگرمی های سالم
کمتر وجود دارد و اگر اسمی از تفریح
و سرگرمی بمیان می آید، فوراً عده
کلمات عیاشی، قمار، میخوارگی، عریده
جوبی، فساد و انحراف را بدنبال
آن ردیف میکنند و بدین ترتیب هر
کس را که به شخصیت و سلامت
خود و خانواده اش علاقمند است، از
هر چه تفریح و سرگرمی است بیزار
میکند.

بنیاعلی محمد سمیع متعلم صنف
دهم لیسه استقلال:
از جمله مشکلاتی که امروز بیشتر
جوانان بان مواجه اند یکی هم ازدواج
های اجباری است که اکثر مسئولان
پدر و مادر ها اند.
نتایج که از این ازدواج ها بدست
آمده خیلی یاس آورده است زیرا
خرآن به جدایی واز هم باشند ن
سیرازه زندگی منجر میگردد و اند
برای جوانان خیلی دردآور است.

مادر!

بهشت زیر قدمهای تست

مهربان مادر چو شاخ گل مرا
می فشام خون دل دریای او
«مادر» ای سر چشمه پا یان نایذیر آرزو های زندگی! فرزندان صدیق
و راستین پیا س ما در تو همه ساله وزی رابخا طر تجلیل و نکس یسم
مقامت تر تیب مید هند در این روز به صا حبان بیان و قت آن میر سند
تاشمه از اوصاف ترا به وجه از جوه و نحوی از انحا بستایند ایسن
ستایش احسا سات فر زندان ر ابجوش و دریای محبت او شانرا به
طفیان می آورد همه فر زندان شرکت میکند و با هلهله ها بر روح توشاد
باش میفر ستند.

امید وارم بیاس مادری که دا ری بزبان و قلم ناقص من خرده نگیر ی
و این گل پژ مرده خاطر «بیقرار» فرزندت را بعنوان هدیه پذیر ی.
ای سر چشمه هستی من!
زندگی ام از آبشار نگاه های متلاطم ات آغاز و تا مو قعیکه ایسن
بحر بیکران از نلاطم باز ما ند باتوخوا هم بود.

بگذار برایت بگو یم سر آغاز همه نشاط و خوشی ام تو بو دی اما با آن
هم این و صف ذره از نیکی های بی پایانت رانمی گیر د.
محبت، واقیت و زندگی همه چون افسا ایست میداشتم، اما
مادر تو بو دی که واقیت را از افسانه مجزا ساختی و برایم تعبیر
نمودی که واقیت با افسانه هزاران فر سنگ فاصله دا رد. ما در ازین
بگذریم که همه مو جودات عالم زاده است زیرا از قطره نا چیز دریا گرفته
تا صخره ها، کوه ها و همه آسما ن بیکران شا هد این واقیت است.

نویسنده نریمان نوین

این کلمه مقدس این نام بزرگ و با عظمت، این مفهوم پراحسا س
ورو یایی، و این روح جاو دانی و باتمکین، عالی ترین و مجسم تر یسن
نمونه عشق و تقوی و فدا کاری و ایثار است، نقش ما در آنقدر د ر
زندگی بشری بر جسته و بر افتخار است که از شنیدن نام آن و از مشاهده
هیكل و سیمای آن دل ها می طپد و بارقه مهر و محبت در اعماق قلوب
همگان می در خشد، کیست که در برابر عظمت و مقام معنوی ما در
سر تعظیم و تسلیم را خم نکند و کجا است آن دل و ضمیری که در رفتنای
وجود و روح خو یش، عشق پاک و آسمانی مادر را جای نداده باشد.

شهنواز سرکش

درد دل جوانان

بینند که حتی بحرف من گوش و
اعنایی نمیکند در مقابل من گستاخ
شده و مرا مسخره می نمایند.
امروز به شما معلوم است که يك
جوان آرزو دارد که پدرش گوش
بحرف هایش دهد و مشکلاتش را
جو یا گردد و رازهای مو فقیته زندگی
را برایش باز گوید و او را رهنما یی
نماید. ولی افسوس که پدرم مشکلات
مرا احساس و خواسته های مراد د
نمیکند. و مرا مانند طفلی تصور
میکند که ۱۵ سال قبل بودم
لطفاً مرا رهنما یی کنید.

م.د

بنیاعلی م.د!

جای تاسف است که پدرتان در
شرایط امروزی چنان رویه در مقابل

«من جوانی ۱۸ ساله ای هستم
که آرزو میکنم مثل همه همسالانم در
آستانه زندگی با چهره بشاش و لب
پر خنده و قلب امید وار به آینده نگاه
کنم اما افسوس که در اول جوانی
مثل اشخاص عزا دار همیشه گرفته
و مایوس و غمگین هستم.

لا بد خیال میکنید که نارا حتی من
يك ناراحتی عشقی است ولی سوگند
یاد میکنم که این مسایل وجود ندارد
و ناراحتی من صرف از سبب بی
اعتنایی پدرم است.

از مدتی است که پدرم مرا تحقیر
میکند و از همه بدتر اینکه بی اتفاقی
و تبعیض رادر بین برادرانم که از من
کوچک تر اند ایجاد میکنند آنها وقتیکه
پدرم را بمن اینقدر نا مهربان می

هنگامیکه کتابی را

با امانت میگیرید...

شاید شما اولین کسی نباشید که
در معامله کتاب بد حسابی کرده اید...
آنقدر تعداد این بد حسابها زیاد است
که در مورد امانت دادن کتاب داستا
نها و امثال فراوان بوجود آمده است.

اگر آرزو دا رید که از صف
«کتاب خور ها» بیرون بیائید و در شمار
اشخاص خوش معامله قرار گیرید
این چند دستور ساده را رعایت کنید.
همینکه کتابی را با امانت گرفتید
نخستین کار شما جلد نمودن کتاب
باید باشد تا از آسیب های احتمالی
نظیر لکه، آتش سگرت و غیر محفوظ
بماند.

بهمیچوجه و بهیچ صورت کتابی را
که امانت گرفته اید بشخص ثالث
واگذار نکنید، زیرا شما حق نداوید
که مال کسی دیگر را بدو ست و
آشنای خود بد هدید.

هرگز کتاب امانتی را در کتابخانه
شخصی خودتان جای ندهید. زیرا
ممکن است که این کتاب بد شرایط نو
بازرقای جدید شزودنس بگیرد و جدا
شدن از آنها برایش دشوار شود...
یاد تان باشد هنگامیکه میخواهید
کتاب را بصا حبش پس بد هدید، میان
صفحات آنرا بدقت نگاه کنید که
مبادا کاغذ یا نامه ای را میان آن ها
فراموش کرده باشید.

فرزند خود داشته باشد پدر و پسر
دوموجودی اند که بیشتر از همه چین
درد دنیا باهم نزدیکتر و صمیمی تراند.
محبتی که بهم دارند، پاکترین
و گرمی ترین محبت ها است
البته بعضی جوانهای اند که بو
ظایف خود در مقابل پدرانشان کسم
توجه میکنند و البته شما که مستثنا هستید
باید برای پدرتان خاطر نشان سازید
که نباید چنین رویه در مقابل فرزند
جوان خویش داشته باشد و از همه
مهمتر نفاق و تبعیض
را که بزرگترین دشمن
خانواده است نباید در فامیل خویش
تولید نماید امید واریم پدرتان
احساس پدری که دارد در آورده
از حرفها و خواسته های معقول تبیان
به نیکویی و فرخ دلی استقبال کند
نا خدا بخواهد که زندگی نزدیک به
مرام نصیب تان گردد
به امید خو شبختی

کوچی

دوهمه برخه

بې اختیاره په ځمکه بڼې هوشه وکولیدل. سات وروسته دسمندر وروپه هوشی راغی دسمندر ورکوټی بجی یی په ځنگ کېښی و نیسه بڼه یی وژل بیا یی له خپل وراوه څخه پوښته وکړه چه «بجیه ولی؟ پلار دی چا مې گړ» دسمندر ژوی بیا په سلگپوشو وکړه او په ژېدلې اواز یی ځواب ورکړ کا کاجانه زما بیگاپه هوټل کېښی شپه وه زه په کور کېښی نوم گز سات مخکېښی زه هم ستا په شان ناڅاپی خبر شوم او دا غلم دمور څخه می پوښتنه وکړه هنی راته وویل چه سپار یی دواښو په بهانه لودو غوښت ما چه لودو کړنو ځان یی پری حلال کړ. دسمندر ورو چه دښو واوریدل نو ویی ویل وایښی نه ده کول. هغه ورته ځواب ورکړ «واښه نه پوهیږم خواد یی داسی وایی»

دسمندر ورو چه دخپل وراوه له خولی خبر شو چه بیگاشپه په کور کېښی نه ؤاوله بلی خواد وښو بهانه ورته پوچه ټکاوه شوه نو خیال یی وکړ چه سمندر په خپله ځان نه دی حلال کړی بلکه هرڅه چه دی دکوچی پسه سلا دار شوی دی دسمندر ورو دسمندر دگور او کفن سرشته ونیوله دشبید او بی ټناه سمندر جنازه خاور ته وسپارل شوه خلکو ورته دعاو کړه هر یوه دسمندر ورو ته وویل چه «واښه تعجب دی داڅنگه کیدای شی چه سمندر خپل ځان په خپله حلال کړی»

ددی خبر وپه اوریدلو دسمندر ورو په غوسه کېږی او کوچی ته وایی چه زه خپل ورو د نه تانه غواړم هرڅه چه دی ناوړ باندی کړی دی زه دی همداسی نه پریږدم په دی کېښی دکوچی اود سمندر ورو خبری سختیږی آخر دسمندر ورو فیصله وکړه چه په کوچی عریضه وکړی نو ورته یی وویل چه کوچی تاخو زما ورو مړ کړ ، والله چه په اووم حکمو خودی وگرځوم، سمدستی خپلی ته لاس کوی اود کوچی په وهلو پیل کوی دکلی خلک دسمندر ورو ته وایی چه هلکه کم غله بی حوصله گیزه همداشیان په غوسه نه کېږی صبر وکړه ددومره کم حوصله مې څه په کار په دی کېښی دکلی خلک دسمندر ورو له لاسه نیسی اود کوچی له کوره بی کاري بله ووخ داو لسی ځینی خبر خواو سپین ویری داغلل دسمندر ورو ته یی وویل چه کوره استا کوچی که هرڅنگه شی بیا هم ستاوړید او یاد یزی ستانگه اونا موس دی په خپل ناموس عریضه کول ټنه کار نه دی مونږ به کوچی همدغله ستا په مخکېښی راوغواړو که چیری کوچی بل مړه نه غاړه گېښودله نو دا به ضرور نایښی چه کوچی دهماغه سړی په ملگرتیا سمندر وژلی دی. سمندر ته یی کوچی راوستله د مجلس سپین ږیر ورو کوچی څخه پوښتنه وکړه چه سمندر چا حلال کړ؟ کوچی په ژاکېښی وویل چه خپله بی ځان حلال کړ، زما لیوری به دی گومان کېښی دی چه سمندر به کوچی وژلی

وی، کم بختو سمندر له یوی خوا زما مړه اوله بلی خوا زما ترور ژوی یادیده نو زما به څنگه ورباندی دښو پیروینه شوی وای داڅنگه کیدی شی چه زه سمندر حلال کړم پریږدی چه دخپل ځوانیمرگ سمندر غم وژاړم ولی می خور وی، کوچی نور دلایل هم وویل مگر دسمندر ورو ورسل ورباندی نه کیده دسمندر غمونوی. په زده کړی وژاړل کړی و تاوړا توپه شو همدا یی ویل چه زه کوچی نه پریږدم. داو لسی مشرانو دسمندر ورو ته ډیری خبری وکړی هغه یی قانع کړ او ورته یی وویل چه لمر به دوه گوټونه پتمیږی نن دی که سبا دابه پوره نابته شی چه قاتل څوک دی مونږ په دی پوهیږو چه خپل ځان یی به خپله نه دی وژلی حتما دچاپه تحریک دچاله لاسه وژل شوی دی دچرگی مشران کوچی دسخت فشار لاندی نیسی مگر کوچی لکه اوبه وډی کله یو پوټی ته لاس اچوی او کله بل، مگر ټول دلایل به ځایه دی آخر د لاس خلک ورته وایی چه اختری پمړه نه دی، ځاین رسوا کېږی هر وخت چه نامیږه وکړ نو دمونږ دمری قاتل هماغه دی په دی کې کوچی ورته وایی چه زه څو نه شم کولی چه مړه ونه کړم ځکه چه سمندر خو خدای راته واخیست یوه لک بخت وکړی زما خرڅ، ووی، چاهه څوک واکوی دسمندر ورو خو دومره غیرت نه لری نو زه مجبوره یم چه دخان ساتلو دپاره یو څوک وکړم دا خو بیا ددی دلیل نه شی کیدلی چه هغه په سمندر مړ کړی وی. دچرگی خبری دکوچی سره دا څرگند یی و چه دسمندر په وژلو کی کوچی حتما لاس لری کوچی دسپین ږیرو له چرگی نه په غو سه وونله دچرگی کسانو دا اومنه چه که کوچی هر څوک وکړ نو هماغه قاتل دی .

چرکه خلاصه شوه کوچی خور وخی تیری کړی وروسته یی دملنگ تر غوږ کیده چه استا داڅه چل وښو کښوال خوما او تاسره نه پریږدی ملنگ ورته وویل خبر دی کوچی اوس یی زما جل زده او غنه دا چه زه به ستا کالی خو ورځی دمغه کوم بل وطن ته یوسم هلته به یو کور ونیسم کالی به په کی کېږم بله شپه به په تاپسی ټکسی راولم بیا به سره درومو دکلیوالو له چنگه به خلاص شو اوبه خپل مطلب به بریا کی شو ، دوی همدامه وکړه مگر دسمندر ورو هم یی غمه نه و په کوچی یی پوره یقین راغلی و چه همدی وژلی دی نو ددی دپاره چه کوچی یی له لاسه ونه وځی ، نو شپه او ورځ به یی دهغی ځار نه کوله. ملنگ دخپلی فیصلی سره سم بله وورځ راغی کوچی کالی یی په خپله بستر مکی وتړل یو بل ځای ته لاړ هلته یی یو کور هم په گرا په ونیو بله شپه چه شپه ټنه بخت شوی وه ملنگ دلیری ځای نه یوټکی دکوچی دښتولو دپاره را ووست سرک دکوچی له کوره لیری و ملنگ له سرک نه دکوچی تر کوره په ډیره ویره راغی اود کوچی تر کوره یی ځان راوړس اوه کوچی

یی دخان سره روانه کړه ترڅو چه سرک ته رسیدل دوی بیا دسمندر دمریښی خبری دخان سره شروع کړی خوله دی نه خبر نه و چه کوندی چیری به ورته دسمندر ورو لا ره حادی کوچی چه خو قدمه واخستل نو ملنگ ورباندی غږ کړ، یره کوچی بېلوانی څه یی کوی غټه ځوانه ردی خودی وکړه بلادی وکړه چه دسمندر ځوانی دی په کور کړه اوس به که څیروی ښی شپي تیری کړی ټپه پلان خودی سنجولی وه دکلی ټول خلک یو طرف ته او نه بل طرف ته بیا هم چادر باندی تپوت نه کړی شو چه سمندر به تاوژلی وی په دی کسی کوچی ورته ځواب ورکړ کوره ملنگ ته خوزما دمیښی یار یی دمیښی یار لکه هار سا تم دسمندر دی خدای دا شیخ شیخ بریتونه خاوری کړی ټوله ووخ به ورته په عذاب وم ددوی دا خبری له کومی خوا دسمندر ورو تر غوږ شو ی دسمندر ورو دیوولی گټ ترڅنگ پټ شو دا خبری یی ټولی واوریدی نو هم ټپه متو چه شو چه که کوچی نو غه وایی کوچی په تلو تلو کی خپل ملنگ ته وویل چه ملنگه ژر شه ټپه وباسه ژر ژر قدماخله چه څوک راباندی پیښی نه شی په تیره بیا دسمندر ورو که را باندی راشی نو ددواو وژ وند به خزان شی ملنگ ورته ځواب ورکړ چه څه لیونی اوس داسی څوک نه شته چه تا زما څخه وگرځوی تاجه دومره مړا نه و کړی ه سمندر دی وواژه نو زه به څنگه له تا څخه مړم اوتا به را څخه څوک مړ خوی تر خو چه می ساه به بدن کی وی زما څخه به څوک ناونه شی ترڅولی دوی همدا خبری کولی او دوان وو دسمندر ورو دا خبری مړدی په خپلو غو ږو و ا د ی دی ژر یی ټو پک ته کارتوس ورکړ ورځ یی کړی چه ځای په ځای سی شو دونه خوری او که نه نویفصله می کړی دملنگ او کوچی په رگونو کی دسمندر د ورو په دی اواز وینه وچه شوه ږیر وارخطا ستول آخواد یخوای ددښتیدلو چاره ډیر ه وسنجوله خو څه یی ونه نسو کړای ملنگ زړه نازبه داوا زپه تفسیر ورته وو یل وروړه مونږ هسافر یو مونږ پریږد چه خپل مزل لټو کړو دسمندر ورو ورځی کړی چه ملنگه زه تاپیزم چه ته په ځان ډیر غاوړ یی تا دخپل ناوړ ه هوس دپاره دیو مظلوم ځوان ژوند په ښو کی مړی دی تا دخپلی ناوړی ارزو دلا س ته راوستلو دپاره دخوانیمرگ سمندر پسه ناموس غټ داغ ولگاوه ماستا دښولو دپاره ډیری ښیې شو مگر کړی دی اوس خدای به لاس را کړی نه به خلاصیږی دکوچی او ملنگ وضعیت دسمندر ورو په خبرونو و هم خراب شو پښی یی له حرکت نه ولوبدی دواړه ایغ نیغ ودریدل .

دسمندر ورو پوټک تر څنگ کلبوا لو ته چیښی کړی راشی هلی راشی دسمندر ځوانیمرگ قاتلان پیداشو لژو شی ... ژر راشی دسمندر

چې بيگامانه داحقيقت پوره ثابت شوچه کوچي
دملنگ په تحريك زه زورور حلال كړي دى
څكه چې له يوې خوا ما زما نورو همسايه
گانود کوچي له خولي نه ښكاره اوږدلي دي
چې سمندر ماوژلي دي اوله پلي خوا کوچي
زموږ دسپين ډيروسره وعله كړي وچه كه
چيري ماميره وگړنو زه په دسمندر اصلي
فانله وم اوس چې موږ ته داحقيقت ښه ښكاره
شوچه سمندر دملنگ په تحريك کوچي په
لور حلال كړي دي نو دادي دعادت اوقانون
خواته په مظلومانه بڼه راغلي يم ترڅو زما
(نووييا)

مخكښي ستاسي نكاح ترله كيري داسي كوت
نه نشته چې تاسي سره جلا كړي. كوچي او
ملنگ دواړه دولسوال په خبروځور او څو پيړي
پوبل ته وايي چې يره ولسوال صاحب خومره
ښه سړي دي كه خداي ج كوي زموږن پوښنه
به اوس پوره وشي.
دوى دولسوال سره په خبرو لگياو وچه د
سمندر وروړ دوله سپين ډيرو او مشرانوسره
دولسوال په مخكښي ودرېد دسمندر وروړيوه
عريضه هم ليكلي وچه خوموده دمغه زما وروړ
سمندر زموږ حلال شوي و ماچه لټه وگره قاتل
معلوم نه شو په ډيره بلنه مي ځان ستړي كړ ترڅو

كړي هغه شو اوس زه غواړم چې داملنگ
وگرم اود ژوند پاتي برخه دده سره سرته
ورسوم خو زما لېور ډير نابوده سړي دي
دى وايي ته زما كړنډه يې هڅوك تازما ځني
بولى ته شي .
ولسوال چې دكوچي خبري واورېدى نو
ملنگ ته يې مخ وگرځا وه چې هلكه ملنگه څه
وايي وښتيا وايي او كه دروغ؟ ملنگ ورته
خواب وركړ چې پلي صاحب كوچي څه وايي
هماغه ټيك ده. ولسوال چې ددواړو دنظري
ځني ځان خبر كړنو ورتو يې وويل چې به يې
غمه اوسي بيگاته به زما اودفاضي صاحب په

دور دپه آواز دكلي واپه اوازپه ټول دراوتل
دكوچي اوملنگ مټي يې واپوړلي اودكوچي خواته
يې روان كړل ملنگ چې پوه شوچه اوس خبره
خراپه شوه نو په هماغه شپي كې يې بولمك ته څه
دولت ومانه چې سباته ضرور ولسوال ته سپار
وختي لارښي او ورته ووايي چې ملنگ كوچي
كړي مگر دسمندر وروړ وايي چې كوچي زما
كړنډه ده زما كړنډه څوك نه شي كولي ښايي
څه خبره تاته راوپاندي شي نو پام چې دچا
په خبره ونه غوليرى .

كوچي او ملنگ پتدين راوستل شول
نيه تيره شوه سبا شو ، ملك صاحب دملنگ
په لار ښودنه سپار وختي څو دولسوال دكور
په خوله كښي دريږي او دروازه ښكوي د
ولسوال ناظر راځي او دروازه خلاصوي كوي
چې دبركلي ملك د دروازي په خوله كښي ولاړ
دى او ورته وايي چې پورواړ ولسوال صاحب
زه كوم . دولسوال صاحب ناظر څو ولسوال
ته وايي چې دبركلي ملك راغلي دي، ولسوال
ورته وايي ورغږ كړه ملك دولسوال كورته
وردننه كيري ولسوال دملك سره ښه روغږ
كوي په خبرو خبرو كښي ورته وايي چې
خيريت دى ؟ ملك ورته وويل ولسوال صاحب
شكر خيريت دى دلته يوه ښځه ده چې كوچي
نومېري ميره يې ليوڼي و هېشو اودا كړنډه
پاتي سوه اوس غونډي چې د ملنگ سره نكاح
وتري خود سمندر وروړ د شخصي غره وټوپه
نامه وايي چې كوچي زما كړنډه ده زما كړنډه
څوك نه شي كولي په همدې كښي دسمندر د
وروړ اود ملنگ دعوه ده ښايي چې خبره تاته
راوپاندي شي نو كه خبره تاته راغله زه درنه
دپوښي غرض په خبر واييم چې دچا په خبرو
ونه غوليرى .

ولسوال چې دملك كاكا خبري واورېدى
نو ورته يې وويل چې ملك كاكا زه به حتما حق
مقدار ته سپارم ، اوس دچا حق نه خوړل كړي
داكله كړي شي چې په اوسني وخت كښي هم
دښخي حق پامال شي دكونډ و په تامه يې په
خپل ملكيت كښي وخوروي ، ښځه لكه دنورو
انسانانو په څېر په خپلو كړو اووړو په تيره
بيا دميره په انتخاب كښي پوره واكداره ده
ولسوال نوري خبري هم وگړي اوملك كاكا ته
يې وويل چې ته يې غمه اوسه زه داسي سړي
نه يم چې څوك مي وغولوي ملك كاكالار .

ولسوال دسپار له ناري وروسه ولسوالي ته
لاړ دسمندر وروړ غوښتل چې يوه عريضه
واكي دعريضي سره سم كوچي او ملنگ
ولسوال ته به مخكښي ودروي مگر ولسوال
دسمندر وروړ له غوښتنې نه مخكښي كوچي
اوملنگ ولسوالي ته و غوښتل پوليسو كوچي
او ملنگ دواړه ولسوالي ته حاضر كړل
ولسوال دكوچي څخه پوښتنه وکړه چې تامليره
كړي . ؟

كوچي خواب وركړ چې هو صاحب ماميره

ملنگ، این شاعر بی‌نام و نشان به سخنانش چنین ادامه میدهد. «آنانشب به بعد سخت دگر گونی دروضع روحیم پیداشد. هیچ چنان طاقتم نمی گرفت، از همه کس بیزار بودم و منتفر. فقط در جستجوی کسی می گشتم که روحم را تسخیر کرده بود. و چون نوسوزان زودهو و وجودم را می سوزاند. فردای آنشب دانستم که چه چیزی انتظارم را می کشد. زمانیکه از مسجد سوی خانه میردم ناگهان دیدم از دروازه بی که مقابل مسجد قرار داشت دختری بلند قد و سیاه چشم بیرون میشود. در همین اثنا نگاه ما باهم تلاقی کرد و من بلاوقته احوال رفتم.

آن دختر که ناامنی گیم بود چنین روزی رابه سرم آورد. «آنانروز به بعد در بدی من آغاز شد. شب و روز تفاوتش را از دست داده بود، روشنی و تاریکی همه و همه برایم یکسان بود. از این واقعه شش ماه گذشت. شش ماهیکه به آن شش قرن بالا می سپری شد و من چون اشخاص سوگوار و ماتم دار در عالم تنهایی و سکون خوش بادیرون خود می سوختم و می ساختم هیچ کس از رازم آگاه نگردید. ناینگه حوصله ام سر رفت، طاقتم طاق می دید. دیگر تحمل را جایز ندانستم. این موضوع را با خواهر

خوانده ام در میان گذاشتم، بعد از سپری شدن چندروز «کیها» برای خواهر خوانده اش موضوع خواب دیدنش را قصه میکند و در پیران می گوید: «ملنگی مرا از آب دریا نجات میدهد». و از این جاست ملنگ که اسم اصلی اس عبدالصمد است ملنگ تخلص میکند.

قصه ای عشق و دلدادگی ملنگ با «لیتان» از این جا آغاز می یابد. قصه ای رسوایی و در بدیش، قصه ای که نسبها نقل محافل است و روزها سر زبان هاست و ملنگ درمی یابد که چون حافظ شایخ نبائی دارد و چون مجنون لیلی و چون فرهاد شیرینی و چون یوسف زلیخای ... و قصه ای صغرا نوردی مجنون ها و فرهاد ها دوباره سر می زند، و ریشه میکند و مجنون ثانی در عقب لیلی ثانی قدم بقیه میرود، اشک می ریزد و نغمه سرایی میکند.

و هه زمان با این ماجرا ملنگ کتابی بنام (دیوان حسن دهلوی) پیدامیکند و روز تاتیب و شب تاصبح بادل خویش درنجا میشود. سه سال از این واقعه می گذرد. ملنگ موهاش رسیده، و ریشش ناترا شیده بروز عید قربان از کلبه اش که توسط حوین های نی در آنطرف شهر جعفران برایش آباد کرده بسوی شهر برمی گردد. همه های بگوشش می رسد، آوازه های دردم و برهمی دل زار و خسته اش را جریحه دار می سازد.

او خودش می گوید: «زمانیکه به شهر آمدم عید قربان بود. میگفتند عبدالرحمن که شخصی پولدار و ثروت مندی بود میخواهد باظم و جبر (لیتان) را به زنی خود بگیرد، من خود را دوری به لیلتان رسانیدم، و لیلتان که سخت از دوری من

عالم کوری عاشقش را جستجو میکرد و آن دیگر دردل دشت ها و صحرا ها استفاده می نمود و زمانی هم فریادش در نیمه شب های تاریک، در قلب صحرای گرم و سوزان و گاهی هم در آن جنگل بی سروپا، در میان کلبه بی چو بینش دل تادریکی را می شکافت و از دوری یار ناله سر میداد.

«ملنگ، نه سال تمام مویش را تراشید، خنده بر لب می آورد و چون «قیس» در بدر و بی آشیان به پشت چشمانی می گشت که زندگیش را، هستی اش را تلوی بود و چویش را در خود تنیده بود و بافتش زده بود.

زمانی که هنوز هزده سال از سنش سپری شده بود، او اینکه چون دیگر هم صغی هایش در یوان حافظ را می خواند و بی به عمق گلستان سعدی برده بود، هنگامیکه به بار داشت. ذهنتش را در مسیر خویش به تکامل می رساند. از آن زمان بود که بناگاه برقی درخشیدن گرفت و گاشانه اش را که جز آرامش و سکون چیزی در آن حکمفرمانی بود، برهم زد و دل و درویش را چون خرمنی بکام شعله های ویران کننده اش کشید.

وقتی بدفتر مجله دیدمش، سخت غمگین و متاثر به نظر می رسید. ریش پولادی رنگش که حکایتگر در بدی هایش بود، تالسمت سینه اش قد کشیده بود. قد کوتاه و گوشت آلودش در میان چین راه راهش گم گردیده بود. تازه که در حالیکه اندیشه و تخیلش بسوی دیار های دور زد و باز بسوی لیلتان سو ق میکند، دستی به ریشش می کشد و چشمانش را که کوی گریسته است تنگ می نماید.

بوست صورتش سرخ و دردمند که چشمانش پیش فروغی از شوریده حالش نمایان می گرد. او خود می گوید: «در زمانیکه هنوز این آواره گی بسراغم نیامده بود، سرگرم کننده من جز دیوان حافظ شیرازی و گلستان سعدی چیزی دیگری نبود. من به مثل دیگران مسجد میرقم و از منبع علم و دانش از همین کتاب ها مایه می گرفتم. سرشار از شور جوانی، و فارغ از آتش که عنقریب مرا میخواست بسوزاند و شعله ور سازد.

ناگهان سکوت میکند. سکوت طولانی و مبهم و بعد در حالیکه صدایش می لرزد می گوید: «ناینگه آنشب فرا رسید. شبی سحرش به همان کلبه و کانش با همان لذت آفرینش همیشه با من است. آنشب چون شب های دیگر به خواب میروم و در عالم خواب ناگهان درمی یابم که کسی به دانه انجیر بدستم میدهد ولی آن شخص را نمی شناسم. فقط همین کافی بود که آغاز دگرگونی های زندگیم باشد و حادثه بی زویی در شهر ما ...»

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است. و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بکام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است. و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بکام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است. و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بکام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است. و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بکام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است. و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بکام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

مریم محبوب

ملنگ و لیلتان

رابعه و بکتاش، زال و رودابه، سیامه و جلالی، مراد و خورشید و اکون و ماجرای عشقی ملنگ و لیلتان ...

این دو چون دیگر عشاق معروف، تاریخی بر از سایرین خواهند شد.

فقط هزده سال داشت که سودای دختر سیاه چشم و کمان ابرو آرامش را از او گرفت و اشعار بر سوز او گدازش زمه های در حلقه های مجالس افکند.

زندگیش را از هم گسست و جلالی در اثر بیماری مدھی مرد، مراد از خورشید بدو رواند، ماجراهای یکی بی دیگری پیش رویش دام گسستند و او را زنجیر وار در هم فشردند، بالاخره خویشند در آخرین لحظات و واپسین دیار خویش را بدر یا افکند و مراد جام امید هایش را لبریز از ناامیدی هادید و او هم خودش ر کشت و از بین برد.

زال چقدر از رودابه بدور بود؟ دشت ها و صحراهای بی پایان آن دورا از هم جدا ساخته بود. اکنون می نگریم که چنین سر نوشتی عجیب با ماجراها و حوادث عجیب تر و گسسته تر از آن سراغ دیگری آمده که این هم چون آنها تاریخی خواهند رشد و چنانکه شده اند. «ملنگ و لیلتان را میگویم. آنکه از زمان شناسایی یکدیگر شان، بکروج در دودن شدن و دیوان (حسن دهلوی) محک بر پیمان وفاداری شان بود.

پیچ و خم زمانه و وسال هابه مثل زهر، لذت تلخ گامی خویش را بکام آن هار بیخت و ساغر دوستی و عشق شانرا با حوادث گوناگون و نا هنجار لبریز نمود تا آنکه یکی چون مجنون آواره دشت ها و بیابان ها گردید و دیگری دیده هایش را از دست داد.

سال هاست که از آن زمان می گذرد. سال های که تند و شتابزده یکی پشت آمدند و رفتند و جز زاده درد و اندوه برای او و ملنگ و لیلتان چیزی بیش نبودند.

فقط نیم قرن از آغاز شوریدگی و در بدی شان می گذرد. آندو پنجاه سال تمام در فراق یکدیگر اشک ریختند و ناله سر میدادند. یکی در

نازار موهایم حکایتگر این عشق است. بکتاش رابعه را میخواست، ولی سرانجام جرح زندگی به مرداش نبود، رابعه را کشتند و بکتاش را در سیاه چاه افکندند. سیاه مو سالها در اندوه پایان ناپذیر جلالی سوخت و ساخت و سرانجام دست یقما گر زمان تو مار

ملنگ بایاد لیثان هر لحظه هیجانی می شود.

سینه یی من هدف ناولک مؤمان سیاه
دمی صدفار ترا میل شکار هست هنوز
خرمن عمر مرا آتش عشق تو بسوخت
زیر خاکسترما زاده یار هست هنوز
صنعتو سه ساله گرفتار غم عشق توام
صحبت توبه من پربگار هست هنوز
لذت بوسه روی لب شیرو شکرت
توشه عمر من خستمو زار هست هنوز
کیچه وگاندوز که به صحرای غمتخمیده
توئی گویی ملنگم به چه کار هست هنوز

خسته دلی و خالت زار در می یابد کسادی
خان لستان را بزور به قلعه اش برده و نکاح کرده
است .

فقط حوادث ناهنجار است که سوی ملنگ
ولیتان دهن باز کرده است. این حوادث
است که چون اژدهای آنهارا می خواهد ببلعد
وازم فاصله ها دورشان نگهدارد . ملنگ
بسا ز خیا لی د و سر د ا و د
می خواهد غلام حلقه بگوش در وازه
لیثان شود و به همین ترتیب هر روز صبح
و شام نزدیک دروازه قلعه لیثان می رود با
اسعار چانگداز بایار خویش دمساز می گردد.
تا اینکه سادی خان شکایت میکند و ساعر
ستمیدیده را دوباره فراری ملکها می سازند
واو آخرین دیدارش را ، آخرین نگاهش را و
آخرین فطره انگش را در پای قلعه می ریزد
ولیتان از عقب دیوار های بلند و محصور شده
از آنسوی قلعه پر استقامت و مستحکم شاهد
است که چگونه ملنگ را فراری دیارها می
نمایند و او دقیقه شماری میکند برای دیدن
ملنگ و ثانیه شماری میکند برای شنیدن شعر
هایش ، سرود هایش و نوا هایش ... ولی
افسوس ، که گردش زمان آخرین ضربه اش را
بر پیکر لیثان فرود می آورد و او بعد از سه سال
عروسی در منزل شادی خان نور دیده گانش
را از دست میدهد و آخرین امیدش را که
دیدار یکبار دیگر ملنگ است با خویش در
عالم تاریکی ها می برد و گودر میشود و
ملنگ دیار بیدار ، شهر به شهر و بیلاق
به بیلاق سراغ لیثان را می گیرد . لیثان
شیرو شکر را اومیفخواند .

دل من در طلب وصل نگار هست هنوز
جگر من سوخته با منقل نار هست هنوز
جهنم است دور بودن و جدا شدن یار ...
سزمن از سر راحت نرود جای دیگر
هر دو چشم به سرچاه دچار هست هنوز

دو چشمش پر خمار و مه چین است
لبان شهیدو دهان شیر و زبان قند
ز نخلدان گوزه یی سیب سر قند
قش سرو دوزلش لایم القلا
جوسرو بوستان است فلوبالا
دوسیم سینه اش دوقبه یی قند
جدا سازد ز عاشق بند از بند
اگر با غمزه در رفتار آید
دلی بزم رده با گفتار آید
به عمر خود دو کم بیست ساله بودم
ز عشق یار خود در ناله بودم
دوازده سال دیگر تابه امروز
فغان و ناله می سازم شیرو روز

در همین اثنا از چنچران ، از آن
آشنایه یی عشق و دل داده گی نامه یی برای ملنگ
از طرف لیثان می رسد ، و ملنگ بلاوقته خود را
به نزد یار می رساند ، هر دو دل داده بعد از
نه سال در نزدیک چشمه ای یکدیگر را ملاقات
می کنند ، لیثان قصه یی «شادی خان را که مردی
سرمایه دار و صاحب ملک هست برا ی ملنگ
نقل می کند و می گوید :

می خواهند مرا بازو و قمعین و شلاق به
سادی خان بدهند . چاره نیست ، هر دو باز
عید می بندند که شنبیگام فرار کنند . فرار
بسوی سرنوشت نامه لوم و نامقصد ... ولی
متاسفانه کوئی بخت با آن هیا ر نیست مردم
قریه و برادر ملنگ از این قضیه بوی سر
میشوند ، برادرش او را سوگند میدهد که از
این عمل دست بکشد ولی ... او دیوانه است
دیوانه یی که اصلا سوگندی او را پای بند
نمی کند ... بالاخر ه قانع می گردد که اموال
برادرش را از چنچران بسوی تاریک برد
و بعد با لیثان فرار کند . ملنگ باهل و عیال
برادر سوی تاریک حرکت می نماید دوشب
بعد زمانی که ملنگ بسراغ یار می آید با

دورنج بود ، دیده هایش روشن می شود و
در این جاست که هر دو دست روی دست
می گیریم و (دیوان حسن دعلوی) محک به پیمان
و وفاداری خود قرار میدهم ، سوگند یاد میکنم
که هر با همدیگر در اندیشه کسی نباشیم .
و قریب لیثان را از پدرش خواستگاری میکند
حادثه ای سر راهم قرار می گیرد ، بازمی و
لیثان مدت تقریباً سه سال دیگر از هم دور
می مانیم . بعد از سه سال شخصی بنام
عبدالرسول که پسر کاکای لیثان است به حبیب
پدر وکیل انتخاب میشود و می خواهد لیثان را
برای عبدالرحمن نکاح کند ولی دین اثنا باز
حادثه یی دیگر وارد کردن پیشنهاد عبدالرحمن
توسط لیثان تفرقه های را بار می آورد در
این جا ملک قریه میانجیگری میکند و برای
رسول می گوید :

و لیثان را خودت بگیر ...
لیثان نظر به بعدی که با ملنگ بسته است
از همه چیز می گذرد .

خلاصه عبدالرسول که زمانی آنرا به حبیب
پدر وکیل انتخاب کرده بود اکنون می خواهد
آنرا برای خود نکاح کند و او را نیز قبول نمیکند . در این
میان ملنگ باز آواره و بیابانگرد می گردد .
کاشانه اش ویران میشود ، دل شوریده اش
شوریده تر در فراق یار راهی دشت ها و
صحرا ها می گردد و با فامیل از چنچران بسوی
تاریک سربل رهسپار می شود . از این واقعه
نه سال سپری میشود . لیثان به عنوان نامزد
رسول نه سال از ملنگ بدور می ماند ، در
همین مدت اوضاع و احوال این شاعر ستم دیده
و شکست خورده رویه تیره گی می تپد و درد
درویش را چنین بیان میکند .

سخن گوید ملنگ زار و حیران
ز ما گشت یک سرو خرا مان
نشانی های یار ما همین است

بقیه از صفحه ۲۷

چرا درند گان و آدمیان که غالباً از درنده
نرین و حوس سبب ترند بتو آزاری نرسانند ،
نوحی سلاح هم ، که یگانه مدافع پید فاعاست
و هرگز نا لحظه ای که دست یاری نگاهداشتن
آنرا دارد بکسی خیانت نمیکند همراه نداشته
ای؟ من باید همه چیز را بدانم از همه چیز
آگاه شوم تا بسختی تو باور ناهیم و حیرت
از سر گذشت تو مانع آن نشود که بتوانم
مکنونات ترا درک کنم .

زن را ، مادر رانی یشی کنیم که مهرش مانع
ورادعی نمیشناسد و با شیر پستان خود تمام
جوانان را پروراند است تمام زیبا یسای
انسان زاییده بر تو افتاب و شیر مادر است و
اینست آنچه که ما را از عشق بزند گی -
سرها میسازد .

آن زن به نیجور لنگ چنین پا سخداد:
- من فقط بایک دریا دو برو شدم جزایرو
گراچی های ما هیگران در دریا بسیار بود
در یاهر کسی را که در جستجوی بلند باشد
بابا د مساعد بدر قه میکند و اما برای کسیکه

حماسه مادر

در کنار دریا بدنیا آمده ام از رودها -
آسانست کوه ها ؟ من متوجه کوه ها
نمیدم ...

گرهانی هست شا دهان گفت :
- کوه ها در پیش قدم عاشقان سر فرود
می آورند و بهامون میل میگرددند .

در سر راه من جنگلهای یی وجود داشت .
آری ، چنین بود بانره گراز ها و خر سوسا و سیاه
گوشها و گاو های وحشی ، که سرشان بوزیر
بسوی زمین کشیده شده ، دویرو شدم دوبار
بلنگها با چشمانی مانند چشمان تو بمن نگاه
کردند ولی هر درنده ای هم دل دارد و من
همانسان گه با تو صحبت میبارم با آنان سخن
میگفتم و در ندگان بسختی من باور میکردند
که من مادر هستم و آه کشان از من دور می
ساختند آنها بمن ترحم میکردند و بهالسم
افسوس میخوردند مگر تو نمیدانی که در ندگان

نیز بچه های خود را دوست دارند و در پیکار
برای زندگی و آزادی آنها کمتر از آدمیان -
مهارت ندارند ؟
امیر تیمور گفت :

- چنین ، است ای زن - و من میدانم که آنها
غالباً عشقشان زور مند تر از عشق آدمیان
است و با استقامتی بیش از مردمان پیکار
نمکنند .

آن زن ، مانند کودکان ، زیر آه هادی
روحا صدفار کودک است ، بگفتا خود چنین
ادامه داد :

- مردم - مردم همیشه کودکان مسافران
خود هستند زیرا هر یک از آنان مادری دارد
و هر یک از آنان فرزند مادر یست ای پیرومرد
حتی تو را هم زنی زاییده است و تو ایتر ا میدانی
ای مرد سالخورده ، تو می توانی طبیعت و انکار
کنی ولی نمیتوانی منکر شوی که تو را زنی
زاییده است .

گرهانی شاعر بیباک گفت :

ای زن چنی اسات هما چگونه که از
اجتماع گاو ان تر گوسا له زاییده نمیشود
بدون نور خورشید ملی در گلزار نشکفتو
بدون عشق سعادت و بدو ن زن عشق و چود
ندارد بدون مادر هم نه شاعری بدنیا میایدونه
قهرمانی های بجهان مگذارد :

و آن زن گفت :

فرزندم را بمن باز گردانی زیرا من مادر
هستم و او را دوست دارم در برابر زن تعظیم
کنیم او موسی و محمد و عیسی پیامبر بزرگان
را زاییده است که ناکسان او را کشتند ، ولی
همانگونه که سر یف الدین گفت اورستاخیز
خواهد کرد و برای داد رسی زندگان و مردگان
خواهد آمد ، این داد رسی در د مشق خواهد
بود :

در برابر آن کسی که بنون احساس
خستگی بزرگان را برای ما بجهان می آورد تعظیم
بقیه در صفحه ۲۵

پولیس در جستجوی نفر چارم

اشیایی را که سلطان به پولیس تسلیم نمود تا به صاحبان اصلی آن داده شود

ایشان از سارقین ماهر و زورگ بدست آمد.

از صاحب مال می پرسید چه چیزی میگردیم بانامیل شناسایی این قضیه از شما گیم شده آنها ابتدا از گم شدن زایا واقعه سرقت زوروات حارسم مال خود نکاز میگردند. فکر مسود زینب که چند شماره بیشتر نشدند که این عمل شان خاطر بی اعدای هایشم که در گذشته ها مردم بنسبت به پولیس داشتند ولی امروز بایست همشهریان ما بدانند که پولیس دوست و همکار شان است. پولیس خود را خدمتگار مردم می شمارد و هر لحظه در خدمت مردم بوده برای آسایش شان ز تلاش خواهد بود.

درین واقعات نکته جانب سری پولیس است. درین دزدان است. بوشن نامه و اطلاع از دوستان با افسار و مسافر یک فامیل و طرز فعالیت شان آنها را از دزدان دیگر مجزا میسازد و تاکتیکی است که برای پولیس قابل دقت و مطالعه میباشد. آشنا بوسی

میشناسیم و نمیدانم چرا علیه من سرقت صرف نظر کردیم. بعد این

منها کسی که درین واقعه دست

داشته است ولی گرفتار نشده شخصی

است که بفول سید کریم و سلطان

رفیق عارف است و جز عارف کسی

دیگری از هویت کامل و محل سکون

نقش اطلاعی ندارد. حال که عارف

باسماجت تمام از اشتراک خود درین

ماجرای ارتباط داشتن با سلطان

و کریم انکار میسازد که درمیکسری

در سوار شده است.

پولیس نامه را می گشاید. بین آن یک

سجده کعبه وجود دارد که بشکل

نامه سر با آخوان سطر هاست ولی

این سطرها فقط اشکال درهم و برهم

و بی معنی است نه به الفبای دلی

سباحت دارد و نه به الفبای لائین...

فقط روی پاکت نوشته شده «از طرف

علامه سخنی برای برادر عزیزم علاقه دار

عجب برسد. آورنده نامه برا درم

می باشد.

پولیس مموال میکند که این نامه

معنی...

سراج این مصب از صرف سلطان

برای جلی حب است.

آنها گشتند از حوالی سیلسو

ای سب که در آن چهار نفر

سوار بر اسب و اسان خانه را زیر

طرح منجم و لیل سرف آب طرح

سوار بودند که گشت که آیک

ای چهار نفر که مسبور بنسبت

دور در سب است شخصی از نام علام

سجی فامیل فرس که در مرز سرف

بود و پاش دارد، دوستی و آشنایی

ازد. لذا عارف هکتوبی که اکنون

نزد شماست ترتیب داد تا بوسیله

آن بدخل خانه راه پیدا کنیم، حتی

یک روز مرا «سلطان» موظف ساخته

بودند تا قبل از ساعت هشت پیشروی

خانه منتظر باشم و هر چهار نفر که

قبایه های شان را می شناسیم یکی

بعد دیگری همه روزه خانه را ترک

گفته دنبال کار خود میروند، من وظیفه

داشتیم تا از خارج شدن هر چهار نفر

اطمینان حاصل نمایم و آنوقت رفقایم

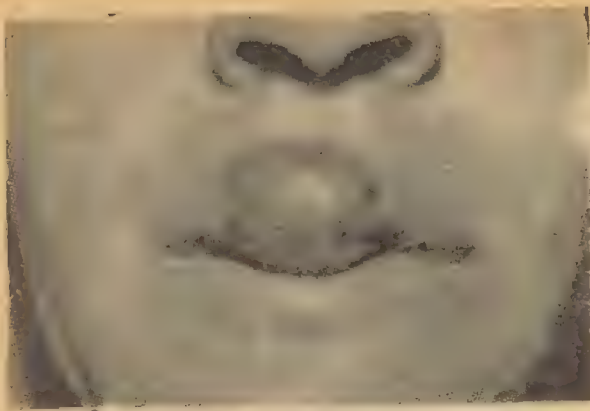
آمده به سرقت آن اقدام میگردیم.

اما آن روز سه نفر از خانه خارج

شد و نفر چهارم بیرون نیامد، زمانیکه

عارف و کریم آمدند من گفتم «نشده»

کار دبرنده یا تیغ

اول اذ عمل جراحی چنین زشت می نمود

و اما بعد از عمل ...

حق جراحی عموماً پنهانی دست . یعنی عموماً سق ها از پشت گوش ، زیر لب (از درون دهن) ، عقب مژه ها یا از داخل سوراخهای بینی صورت میگردد . و همچنان تکنیک گوشت زدن در جراحی پلاستیک از دیگر جراحی ها بکلی متمایز است .

هر چه سوالانی دیگری نیز دارم اما چون خیلی دیر شده و چاشت نزدیک است از دکتر مسکینار خدا حافظی می نمایم .

بازداره بر میگردد تا مطالبی را که از دکتر مسکینار خدا حافظی می نمایم

کرده ام تدوین و بخوانند گان ژوندون تقدیم نمایم .

من برده خدا تیمور میگویم آنچه راکه لازم میسرورم ! اکنون زنی که امثال او بی شمارند در برابر من نشسته است و این زن حسنی راکه من از آن بیخبر بودم در روحم بیدار کرد . این زن ، با من همچون برابریهای خود سخن میراند و از من تقاضا نمیکند بلکه مطلب و من میبینم ، من فهمیدم چرا این زن تا اینقدر نیرو متدانت اودوست دارد و - عشق باو باری کرد تا در باید که هر زنش دختر زند گیسست و شاید از این دختر قرنیه شعله ها زبان به کشد مگر تمام باهیران کودک و تمام قهر مالان نالوان و ضعیف نبوده اند .

قبل از عمل بعد از ۲۰ سال شکل ۷۰ ساله را می یافت ، بعد از عمل ممکن است ۷۰ سال را در بر گیرد تا به این قیافه در آید اما در سرطان ها اگر بر داشتن کامل آن به نسبت پیشرفت وحشیانه هر فرد و جوانه زدن مجدد آن به دیگر نقاط بدن غیر ممکن باشد ، بر گشت به شکل اولی متأسفانه حتمی است ولی میتواند سیر آن را بطی سازد .

- میسرورم : علت اینکه از عمل جراحی پلاستیک روی صورت داغی باقی نمی ماند چیست ؟

- وی چنین استدلال میکند : در جراحی های پلاستیک نه منظور زیبا بی ، خط

من ارزسی نداشت و من نمیدانستم او کیست و چرا در سر راه من قرار میگردد ، من ، تیمور ، لنگ ، وقتی بر سلطان بایزید پیروز شدم باو گفتم (ای بایزید ، بدینسان که دیده میشود ممالک و مردم در نظر خدا هیچند و او آن ناپاراکت قدرت افرادی نظیر ما میسپارد که تو یک چشم داری و من بایم لنگ است) هنگامیکه او را در غل و زنجیر بنزد من آوردند و او در زیر سنگینی زنجیر هارم شده بود من باو چنین گفتم ، من در حالیکه باو دوران مصیبت و بد بختی میگریستم چنین گفتم و احساس کردم ، که زند می همچون گیاه شو گران که در برابرانه هام روید تلخ است !

دسته اول آنانی اند که مصاب به سرطان میباشند . دسته دوم را عده ای تشکیل میدهند که عضویت های ولادی و یا کسبی دارند و دسته سوم کسانی اند که به منظور زیبا شدن مراجعت میکنند .

- میسرورم : چطور ، مگر میشود سرطان را با جراحی پلاستیک درمان نمود ؟!

- به عقیده من تنها سرطان با جراحی پلاستیک حتمی و تضمین شده است . اما بشرطیکه مریض سبب انگاری نموده و قبل از پیشرفت مرض هر چه زودتر مراجعه کند که البته این وظیفه دکتران با دود و نوع دوست است تا مریضان را رهنمای صحیح نمایند چه بر داشتن چنین تومور های سرطانی اختصاصی بوده و با دیگر عملیات جراحی فرق عمده و فاحش دارد .

- سوال میکنم : تا کنون چند عملیه جراحی انجام داده و نتایج آن چگونه بوده است .

- وی چنین توضیح میدهد : در مدت تقریباً هفت سال دوره تخصص و بود و باشم در انگلستان در هفته ۳۰-۴۰ عملیه جراحی پلاستیک انجام داده ام و بعضاً در یک روز ۱۸ واقعه را نیز عمل نموده ام که خوشبختانه نتایج همه قناعت بخش بوده است . و اما در داخل کشور روزانه در حدود دو سه عملیات انجام میگردد .

- میسرورم : آیا پس از عمل امکان دوباره رجعت کردن به شکل اولی موجود است ؟

- وی میگوید : در عملیه هائیکه به منظور زیبا شدن و در یافت زیبایی صورت میگردد سیر تغییر شکل به حالت اولی مربوط به دوران زمانی است اما این سیر نسبت به سیر عادی قبل از عمل خیلی بطی میباشد . بطور مثال : هرگاه خانم پنجاه ساله ایکه به جین و جروک صورتش بر داشته شده و به شکل سی سالگی اش در آمده است اگر

تفاوت این دوا خود قیاس کنید .

پلاستیک بیشتر روی کدام قسمت های بدن و اعضا معمول است ؟

- مسکینار : جراحی پلاستیک به چند عضو محدود مربوط نبوده ساحت وسیعی را در بر دارد یعنی از سر تا پای انسان را می سود جراحی پلاستیک نمود .

- میسرورم : از نظر زیبایی چطور است و مردم بیشتر به جراحی کدام عضو شان تمایل دارند و مراجعه میکنند ؟

- از نظر زیبایی علاقه مردم بیشتر به جراحی روی و از بین بردن نواقص صورت (بینی ، چشمها ، لبها ، رخسار ، پوست رو) میباشد .

از نظر ساختمان اسکلت صورت ، مردمان ما بعضاً دارای بینی های بزرگ اند که این باعث تشوش و نگرانی در جوانها گردیده و برای جراحی آن بیشتر مراجعه میکنند .

اشخاص مسن زیاد تر برای بر طرف ساختن چین و چروک صورت و از میان ببردن داشتن خلگی پلک ها مراجعه میکنند .

و عده دیگری هم برای بر طرف کردن داغ های چپک سالدانه و غیره در صورت به جراحی پلاستیک رو میاورند .

البته در بخش زیبایی بیشتر مراجعین خانها هستند .

و اما به طور عموم در بخش های زیبایی و درمانی ترمیمی سه دسته مراجعین داریم :

حماسه مادر

برلنگ تیمور گور گان بدریای اندیشه فرو رفت و زمان درازی خاموش ماند و در پایان خطاب به همه حضار گفت :

من تیمور ! من ! برده خدا تیمور میگویم آنچه راکه لازم می شمارم من زند می میگردد و اکنون سالیان دراز ست که ز من در زیر پای من میبالتدوسی سالتست که من بادست خود خرم مرگ را نابود میکنم نابود میکنم تا انتقام پسر م جهانگیر را بستانم بدان سبب نابود میکنم که هر گاه خورشید دلم را خاموش کرد ! بخاطر شهر یاریها و شهر ها و با من بیکار کردند ولی هیچکس هیچگاه بخاطر انسان با من به نبرد بر نگاشت و انسان در نظر

کنیم : ارسطو پسر اوست ! فر دوسی و - سعدی که اشعارش چون انگبین شیرین است و سمرقند خیا م که رباعیاش تشبیه شراب آلوده به زهر میباشد ، اسکندر و هو مر نایبنا ، همگی فرزندان او هستند ، همه شیر او را نوشیده اند و انگاه که قد شان از بو ته لاله بلند تر نبود اودست یکدیگر آنان را گرفته و به جهان - رهبریشان کرده است ، تمام فخر و مباحثات جهان از آن ماداران است :

آنگاه ویران کننده سپید موی شهر ها

سرچشمه : ع حق سنده

ورزشکاران

برجسته و جوان

در سال ۱۹۷۵

طبق سال های گذشته در سال (۱۹۷۵) سال ۱۹۷۵ شناخته شده است. (مالیف) بر تعداد کیری از ورزشکاران اتحادیه سوری که قسمت اعظم ایسان را جوانان تشکیل میدهد برای بدست آوردن کپ های طلایی اظهار آمادگی میکنند که از آنجمله ستوان ورزشکار جوان و برجسته آنکشور (الکندر مایلف) را نام برد. وی ته اکنون بیست و دو و بهار زندگانی را عقب گذارده با آنکه در بلندترین دوجات ورزش قرار نگرفته است مع الوصف بحث برجسته ترین ستاره های ورزشی طبق سال های گذشته در سال (۱۹۷۵) برای نخستین مرتبه در سال (۱۹۶۹) لقب قهرمانی را بدست آورد. قرار راپور های واصله اخیراً تمرینات اجباری برای شکست دادن ریکارد های قهرمانی در استادیوم های ورزشی آنکشور شروع و درین خلال این تمرینات یک تیم جوانان اتحاد سوری جهت انجام دادن مسابقات ورزشی در جاپان انتخاب شده است. ورزشکار یازده ساله دیگر شو وی اولیا کورت نام دارد که پانزده سال

دانسته و در مسابقات ورزشی آنکشور مهارت و استعداد قابل صفی را از خود نشان داده است. قرار است در مسابقات آینده با جاپان نیز اشتراك ورزد.

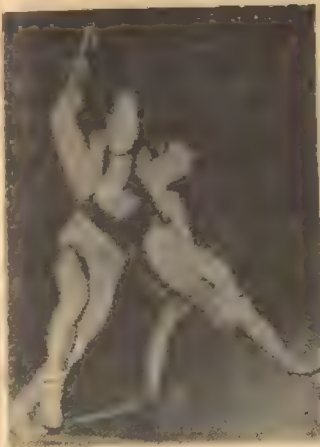
(تامارا لاژا کوویچ) نام يك چهره دیگر ورزشی می باشد که صرف يك سال قبل لقب ورزشکار (برنسس) را بخود گرفته است.

(تامارا) پس از آنکه در مسابقات قهرمانی جهانستیک «لویچانا» گرفت لقب قهرمانی نایل گشت شهر تش اوج گرفت و اکنون

رجعه میرزاده

میزبان مسابقات

بین المللی سال ۱۹۷۵

کشور میزبان محبت مرکز اروپای بین المللی ورزشی را برای خود گماشته است. نکته این کشور در سال ۱۹۷۴ مربیان تقریباً یکصد مسابقات در دهی بین المللی بوده و امسال نیز میزبان یکصد و پنجاه مسابقات بین المللی خواهد بود.

مسابقات مهم که در سال (۱۹۷۵) در بلغاریا صورت خواهد گرفت قرار زیر است.

۱- مسابقات قهرمانی پهلوانی جهانی سه روز (۳۱ سبک) و (۲۱ سبک) در ۲۱ سبک که من شان از (۲۱) سال در ۲۱ سبک هر ها سکو بود. اما اکسب ۲۱ صورت خواهد گرفت. موقع میروود ۲۱ بازیکن از ۳ کشور در این مسابقات

شرکت کند و بسیاری از پهلوانان جوان برای بازیهای اولمپیک که در مونتس یالور سال (۱۹۷۶) صورت میگیرد پذیرفته خواهند شد. آخرین مسابقات قهرمانی پهلوانی دو سال

جل در میامی بیچ ایالات متحده امریکا منعقد شده و تیمهای فری ستایسل بلغاریا لقب قهرمانی با سه مدال طلای دست آورد. پهلوانان بازیهای پهلوانی ۴۰ سبک گرایکو رومن دو مدال طلا مقام دوم را در صنف بندی نیم بدست آورده اند. بقیه مسابقات فوتبالی برای بدست آوردن کپ اروپایی و دستیاب نمودن لقب قهرمانی جهان با مسابقه تیم المان غربی دلچسپ خواهند بود. همچنان در مسابقات آینده تور نمنت والبال مردان اروپا شامل میباشند در مسابقات

ایستاد و بدین ران در سه فایته اروپای های المان شرقی، انگلستان، هالند، بلغاریا و در گروپ یو مسابقه دو بدن مردان نازیکن انگلستان چکو سلواکیا، رومانی، ایتالیا، هالند، چک و بلغاریا در مسابقه اشتراك خواهد شد.

۲- مسابقات تنیس سالانه صوفیه برای ۱۸ سال (۲۲) بازیکنان ۱۸ سبکی کشور جنوب و همچنان و کسب ۱۸ کپ که ما را باز می ۲۹ کپ، لی ۲ بومر دایر خواهند شد. ۳- مسابقات قهرمانی نخبه های والبال جهان ۴- لی ویرمایی کپ صوفیه در ماه جون تریب شده بر اشتراك نایسکل دوانان از هشت کشور برای قهرمانی نایسکل دوانسی در صوفیه صورت خواهد گرفت.

طریقه جدید ورزش جمناسٹیک

در حقیقت ورزش و تمرینات فیزیکی در راه صحت و سلامت ارگانیسم انسان نقش مهم وارزنده ای را دارا بوده است دیده میشود که در خلال چند سال اخیر همزمان با انکشاف سایر جنبه های ورزش در نوعیت و متیود تطبیق پرو گرم های سیورت و بخصوص جمناسٹیک تحولات قابل ملاحظه ای رونما گردیده است. در جمهوری ت اتحادی آلمان اخیرا یک نوع طریقه جدیدی برای تمرینات بدنیه جمناسٹیکی طرح و در معرض تطبیق قرار گرفته که با استفاده از آن میتوان در مدت کمتر از چهار هفته صاحب اندام های متناسب شد. این طریقه که بنام ریکیوز یاد میگردد برای جلو گیری ازحاقی بیشتر مورد استفاده زیاده بوده و نتایج حاصله خیلی امیدوار کننده بوده است. به عقیده دانشمندان شون ورزشی آتکشمور زنان میتوانند ازین متیود نسبت به مردان بیشتر کار بگیرند مشروط به اینکه در رژیم غذایی ایشان از لحاظ تنوع و تطبیق یک فرق کلی و قابل ملاحظه ای رونما گردد.

از مزایای دیگر این ورزش همانا

کنترول وزن و شویند البسه مخصوص یکی از شرایط مهم ریکیوز بشمار میرود لذا سیون ورزشی و تمرینات بدنیه شمر فرا نکفوروت اخیرا تصمیم گرفته تاز او آخر سال ۱۹۷۵ دونوع ورزش جدید جمناسٹیک رادر کلب های سیورتی مروج سازد. قرار معلوم همین اکنون در بسیاری از مراکز تربیوی آتکشمور از متیود جدید ورزش جمناسٹیک در نصاب تعلیمی بحیث یک مضمون استفاده بعمل می آید.

دو ورزشکاری که آماده مسابقه اند

عبدالکیر (فایز)

روح الله فضل

دو ورزشکارندید زرمور موفقی که یک برادر ورزشکاری کسب میکنند چشم پوش نماید.

عبدالکریم فایز که متعلم صنف بازه لیسه خبیبه است نیز در کلاس اول بکسنگ تحت رهنمایی نباغلی حمیداله فضل به تمرین آغاز کرده است و حاضر است در کلاس خوربه مسابقه بپردازد این دو برکس همه روزه به تمرین پرداخته اقبال دارند و روزی مقام ارزنده در جامعه ورزش احراز نمایند.

روح الله فضل و عبدالكير فایز اعضای کلب بکسنگ فضل میخوانند در کلاس خود مسابقه بدهند. روح الله که مدت سه سال است در کلب فضل زیر نظر استاد خود نباغلی حمیداله فضل تمرین میکند ضمن اشاره به مطلبی که در مصاحبه نباغلی صلاح الدین نشر شده بود گفت: نباغلی موصوف قهرمان کلاس سوم نوز محمدا معرفی نموده و این درست نیست چنانچه خود نباغلی نور محمد راشکست داده ام و

بنیة صفحه ۴۵

حماسه مادر

آه ای - جها تگیر نور دیدگان من شاید معسر بود که تو زمین دایم کنی و بسز سعادت در آن بیا فسانی من زمین دایم کنی با خون آبیاری کرد موز من بار و نرسد است.

بلای جان ملل باز زمان ددازی در بحر فکر غوطه ورتند و بالاخره گفت. من برده خدا، تیور میگویم آنچه را که لازم میشود من هم اکنون سیصد نفر سوار به اطراف واکتاف ملک من روانه شوند و فرزند این زن را بیايند و این زن در اینجا انتظار خواهد کشید و من نیز با او منتظر خواهم ماند و هر کس فرزند او را بر ترک زمین اسب خود بشناسد و باز گرداند، خو شبخشت خواه شد، انرا نمود میگوید چنین نیست، ای زن؟ زن میسوان سیا هشی را از و خسار خود بکنار زد و باو تبسم نمود و سر را بعلامت تصدیق فرود آورد و پاسخ داد.

چنین است ای پادشاه!
آنگاه آن پیر مرد مهیب بپا بر خاست و خاموش در برابر آن زن تعظیم کرد و کمانی ساعر شادمان مانند کودکان با خر سندی - فراوان گفت:
- ذبیا تر از ترانه گلها و اختران دانسی چیست؟
هر کس جواب میدهد اکنون:
ذبیا تر از همه ترانه عشقت است!
ذبیا تر از دغ خود شید پر شکوه،
دو نیمه روز روشن ارد بیبشت - ماه چیزی هست؟
عاشق جواب میدهد: آری،
ذبیا تر از دغ خورشید پر شکوه،
ممشو فیه منست
هیچ میدانی چه ذبیا و چه طنز اندا ندر آسمان نیمه شب
کوهرانی چون چراغ
دختران آسمان، اختران فروغ،
بر فراز باغ وراغ؟
هیچ میدانی چه ذبیا و چه جان بخش

است
خورشید جهان افروز
بر فراز بارگاه نیلگون
دو نیمه روز؟
هیچ میدانی که آرام دل من،
ماه بیبشتای من،
نورچشمان من،
از گلها بسی زیبا تر است؟
خنده لبهای چون یاقوت او
خنده لبهای شید آلود او
غنچه گویای او.
- ازیر تو خود شید جهان افزا تر است؟
آه... میدانم ولی...
ولی... هنوز...
ولی چهکامه مدح عروس زیباییان،
دل کیسکه بشر در سراسر گیتی
و رانام دل انگیز (مادر) نامیده است
دل فسونگر، سر چشمه حیات و وجود،
دلی که منشا عشق و ترانه است و سرود،
دلی که تابه ابد جان دایم باشد
ولی هنوز...

ترانه ای که بود در خور چنین گنجی
جگانه ای که تواند ستود مادر را
نیا فریده چنان چون سوز سخن سنجی!
آنگاه تیمور لنگ بشاعر خود گفت:
- چنین است که نهی! خداوند که زبان ترا برای
بشورت حکمت خود بر گزیده اشتباه نکرده
است!
گرمانی سر مست زمزمه کتان پاسخ داد
و آن زن لبخند زد و همه پادشاهان و
شاهزادگان و سپهسالاران و دیگران همه
فرزندانی که در آن بارگاه حاضر بودند با او -
بمادر- نگر ایستند تمام آنها حقیقت است،
تمام سخنانی که در این داستان آمده است
حقیقت است مادران ما از آن آگاهند. از آنان
بپرسید و آنها بشما خواهند گفت.
آری، تمام آنها حقیقت جاو دانست، ماکه
پیوسته خردمندان و شاعران و قهرمانان را
به جهان از مغفان میاوریم. ماکه بدر تمام -
خوبیها بی راکه مایه فقر و مباحات جهانست
در آن میگاریم ما از هر گت نرو مند تریم:
صفحه ۴۷

افسانه مساز

افسانه مساز

ترجمه: میریه رشید

از مجله ستار سبیل

(سمیل کابا دبه ستاره که تازه قدم در جهان هنر گذاشت)

(فلمسازان بزرگ هند چون پرگاش-میره، یاش چوپره و ساکتی سامنته آرزو دارند تا این هنر پیشه جوان در فلمهای -اشان حصه کبرد).

(هنرمدان بر چستہ سینمای هند چون سنی کور، دهرمندرویشی کیور آرزو دارند تا در نقش مقابل سمیل در فلمها ظاهر گردند).

سمیل کاپادیه کست ؟:

دختری دیگری از فامیل بزرگ و ثروتمند

کاپادیه قدم به دنیای فلم و هنر گذاشت. فلمسازان معروف هند آرزو دارند تا فلمی تهیه نمایند که در این فلم خواهر جوان تیسر (بویی) نقش اول را داشته باشد و محبوبترین هنرمدان هند آرزو مند نقش مقابل این دوستزه جوان و هنرمند هستند. هنرمندی که ادعادارد روزی دودنیای فلم و هنر شهری بسزایی کسب خواهد کرد).

وقتیکه می خواستم سمیل را ملاقات نمایم متاسفانه در خانه نبوده و گفتند که برای تمرین اکتننگ رفته است. نشانی دقیق محل اکتننگ را گرفته رفتم و فیکه آنجا رسیدم با

سمیل ستاره تازه ای که در آسمان سینمای هند ظاهر شد.

سمیل کاپادیه

به جهان سینما رو آورد

چهره آشنایی بر خورد کردم این چهره آشنا، (آشا چا ندرا) بود. آشا با سمیل، این دختر جوان و دوستد اشتنی که شباهتی زیادی به دهمیل (بویی) دارد تمرین اکتننگ میکرد. من خاموش در گوشه قراور گرفته و به نشانی این دو استاد و شاگرد پرداختم. وقتیکه صحنه اکتننگ پایان یافت، آشا مستقیماً به سویم آمده در حالیکه لبخندی زیبا بر لب داشته و دست شاگرد جوان خود را در دست داشت مرا به نشستن دعوت نمود. بعد از یک سلسله تعارفات معموله، من نگاهم دقیقاً به سراپای این اکتوریس جوان انداختم. سمیل دختر نیست باقی نسبتاً بلند، کمی چاق، چهره آفتاب خورده زیاد زیبا، نه، بلکه جذاب و سکسی. کششی خاصی در نگاه و چشمان سیاهش موج میداد.

دو اینوقت صدای آشا بلند شد با سمیل آشنا شوید. سمیل لبخندی بر لب آورده و بعد از چند لحظه به بهانه گر رفتن دستمال از جابرجاسته و رفت و آشا با تحکیم صدا زد. ژود بر گردد. (آشا چاندرا) چهره آشنایی است در سینمای هند. آشا کسی است که معلم اکتننگ دهمیل (بویی) و جنتو (ریشی کیوردر فلم بویی) ساخته را جکیورانتا ب گردیده بود. آشا چاندرا در دیپلوم هنری خود دارد قسمت معلم اکتننگ از انستیتوت معروف (پونه) بدست آورده و از سال ۱۹۷۱ به بعد به تدریس و شروع به تعلیم و تربیه - شاگردانی نمود که از طرف پرو دیو سران فلم به وی معرفی می گردید. چنانچه هنر پیشه

های بیشمار در این راه تریه نموده و فلمهای که هنریش هابیل از اجرای فلم توسط آشا تعلیم گرفته اند عبارتند از بومی برچو، بازاد بند گرو، ایک محل، سپنو کاوبوبی می باشند.

آشا دو قسمت تعلیم هنر پیشگی معاون دو پرو فیسور بزرگ چون روشن تانچه و اسرانی بود. زینت معروف و محبوب در سینمای هند که همه به دیده احترام وی را می نگرند. و برای تعلیمات سمیل نیز به حیث استاد انتخاب گردید. آشا برای تعلیمات این تین ایچر جوان کورسی مدنظر گرفته که در این کورس دروس مختلف مختص برای وی تدریس می گردد.

من از آشا چاند را راجع به شاگرد - جدیدش واز اینکه چه احساسی نسبت به این آموزنده جوان دارد سوال نمودم (البته در غایب سمیل).

آشا پاسخ داد: سمیل واقعا استعداد زیادی به هنر پیشگی دارد و چون علاقه و محبت فوق العاده به خواهر بزرگترش دپیل دارد و بعد از اینکه دپیل ازدواج کرده واز دنیای فلم و هنر کنار گرفت نظر به پیشنهادی خواست در فلم چانس خود را بیاز ماید و به این عقیده خود که روزی هنریش به بزرگ می خواهد شد خیلی امیدوار است و هیچ چیز بغیر از هنر پیشگی قناعت او را حاصل نخواهد کرد.

و حالا که سمیل تازه قدم به جهان فلم گذاشته واقعا در کار خود موفق است. تمام دروس مشکل را با نهایت دقت و حوصله فرا میگردد و تا زمانی که در یک صحنه تمرینی به طور قانع کننده نقش خود را ایفا ننماید دست بردار نیست.

آشا در دنباله کلام خود افزود: من تا امروز شاعرانی بیشمار را تربیه و به جهان فلم و هنر تقدیم کرده ام. ولی راجع به آینده هیچکدامشان کدام گرانتی نکرده بودم و حالا بسیاری ایشان هنر مندان بزرگی شده اند ولی درباره سمیل من باکمال جرات می توانم بگویم که روزی هنریش به بزرگ می خواهند آینده بسیار درخشانی دارد.

در فلم داستان برای اولین بار همبازی دلیپ صاحب ششم. در این فلم گرچه کدام نقش موثر و مهمی هم وجود نداشت خاص بخاطر اكمال آژوری شخصی خود که همانا همبازی با دلیپ صاحب بود آن نقش را پذیرفت و آنرا مایه فخر و مباهات خود میدانم.

که بالاخره بایک هنرمند عظیم و مقتدر سینمای هند که بسیاری از ستارگان باین آژور نرسیده اند فلمی تهیه کردم.

دلیپ صاحب صاحب شخصیت بزرگ و مقام عالی در دایره هنر است چه این هنر پیشه شیوه ادای دیالوگ ها را بیک

راجع به پرو دیو سران معرو فی که از سمیل در فلم های خود دعوت گردانند از آشا سوال نمودم وی گفت: بلی این حقیقت است. چنانچه باش چوپره سازنده فلم داغ، دیوار و چوری میراکام، از سمیل در فلم (کبسی کبسی) در نقش اول دعوت نموده زیرا باش چوپره در این فلم دختری می خواهد که اسب سوار، لایق، شناگر ماهی و یک تین ایچر به تمام معنی باشد که همه این خصوصیات در سمیل خوبنفته موجود است.

همچنان (من و من) یکی دیگر از پرو دیو سران بر چست سینمای هند راجع به سمیل نظریه دارد: که (سمیل در فلم اول خود چنان خاطره از خود بجا خواهد گذاشت که هماملتی در فلم (سپنو کاسو داگی) گذاشته است. - چنانچه و فیکه برای اولین بار من هماملتی را در استودیو راج دیدم اصلا در خواب هم نمی دیدم که این دختر یک روزی یکی از اکتوریسان مشهور هند شود.

و همچنین اطلاع پیدا کردم که برادر - دهر مندر می خواهد فلمی بسازد که در آن فلم دهر مندر و سمیل نقش مقابل هم یگرو عهده دار باشند. من نظر به این پیشنهاد دهر مندر سوال کردم که آیا می خواهد بایک اکتوریس خیلی جوان و تازه در فلمی همبازی گردد؟

دهر مندر جواب داد. البته: البته که می خواهم با سمیل همکار شوم چرا که او زمانی مشهور خواهد شد.

بعدا راجع به این موضوع از شیشی کیور سوال کردم. شیشی در پاسخ سوالم گفت: من قبلا هم سمیل را یک دوبار در مالاباش و منزل راجیش دیده ام، دختری جوان و فهمیده به نظر می آید. و اگر سمیل در فلمهای خود عهده دار نقش های سگسی شود واقعا که شهرت غیر منتظریدست خواهد آوردش و همین حالا نیز فلمسازان از من خواسته اند تا در فلمی با سمیل همبازی شوم و من قبول میکنم زیرا سمیل دختری است جذاب هنر مند و یک تین ایچر.

سمیل علاوه از اینکه دروس هنر پیشگی

می فهمد در حالیکه استند جماعت کثیری که معنی جملاتی را که میگویند اصلا نمیدانند چه رسد بآن که طریق دیگلمه آنرا آگاه باشند تنها دلیپ صاحب و راجیکور - ترکس و مینا کماری باین موضوع دقت بخارج داده و دیالوگ ها را ادا میکنند که مخصوصا دلیپ صاحب در این میان مقام براننده دارد.

این آرتیست بزرگ با همه بزرگواری و عظمت خود دوست نهایت مخلص بوده و مشوره های مفید برای دوستان میفهمد من انتباهی که از نقش خود در فلم داستان گرفتم اینست که باید مفهوم جملات را اول درک کرد و بعد آنرا اداء نمود. و از آن گذشته آن

دهر مندر

راجیش کهنه و سمیل کپادیه

خود را در کمال صبر و حوصله می آموزد. دید که این دختر زیبا و گند مگون که کمتر از دختریست که به اقسام سیور تها وانندگی، شانزده سال دارد می تواند شهرت خواهرش شما بلدیست کافی دارد. و مادر آینده خواهیم

قدر ارادت بدلیپ صاحب زیاد شد که آرزو دارم ساعت ها مقابل او بنشینم و از صحبت و مشوره های صمیمانه او مستفیض شوم.

دیوانند: دیوانند هنر پیشه پر کار و وقت شناس است همیشه بفکر دور و درازی غوطه ور دیده میشود باوصف اینکه سن او خیلی زیاد است باز هم شادابی و جدا بیت جوانی در آن خود نمای می کند موهای سر او کاملا سیاه بنظر میخورد بیننده هر قدر که باو نزدیک شود تثبیت نمیتواند که آیا موهای سر او اصلی است و یا کلاه گیس.

او انسان خوب و صاحب احساسات پاک و بی شائبه است.

راجندر گمار: مردیست لطیفه گر و خوش مزاج که هیچیک از همکاران در همکاری با او خستگی در خود احساس نمیکند ولی را چندر پیش از اینکه یک هنر پیشه باشد یک تاجر خوب است و مشوره های تجارشی او روی هر فتنه مثر و نافع واقع شده است.

در فلم (تلاش) روی اختلافی که در نصف فلم با (او - پی - لهن) پرود یوسر و دائر - کتر فلم پیدا کرد علاقه او در بازی کم شده و نصف مکمل فلم در یک فضای نا آرام و پراز تضاد به پایه تکمیل رسید که این امر جدا بروحیه من تاثیر کرد و تصمیم گرفتم دیگر با او در فلم یکجا ظاهر نشوم.

دوشیزگان دانیوب

را بخود جلب کرد.
ماری کسو موس يك هنر مند
جوان ديگر در سال ۱۹۷۴ در فلم
های (ماکرا) و (جمله نا تمام) که
در آن اینکو رفتار هم نقش بزرگی
را ایفا کرد قدم بدنیای سینما
گذاشت.

میایند وبازهم میایند ولی آیا
خواهند توانست که فردا باز هم
باهمین شهرت باقی بمانند و آیا
اینها نیز مانند همکاران هنر مند
شان چون ماری نورو کیک وایوارو
خواهند شد.

ترجمه: حبیب «ح»

از نویدیده های دیگر ستودیدو
های هنگری یکی هم اریکا بود ناز
است که فلمی از پیترو با کسوس
بنام (دختران مبارز) بروی اکران
خواهد درخشید.
ولی باوجود اینهمه پیروزی هنوز
تازه ابتدای مرحله است و کارگردانان
به ساحل زیبای دانیوب بودا ست

آزمایشات مربوط به ادا کردن جملات
و هنر شان را گذشتانده اند. و تن
ازین تازه کشف شد گان که خیلی
هم خوش قول هستند یکی از س
ریت کونو فولگی و دیگر آن است و
حنکسی نام دارد.

زمانیکه ازس زیب و سا یس
زیبا رویان چون مارتا میچارو سی
ایمر گیون گیوسی و آندراس کود
اکس در فلم های (دوست داشتن
بی ریا) (فرزندان آتش) و (باچشمان
بسته) نقش خود را بازی میکردند
ایوا در لباس تاریخی اش در فلم
برنس بوب از ساخته های مار برن
کیلیتی و نیزه ترکی از فلم های
ایواجوروس توجه کارگردانان

نازه جویی در عالم سینما یسی
بودا ست و هو نیافلم برای رژیسو -
ران و کارگردانان کار مشکل و قابل
اصطرابی نیست زیرا این دختران
جوان سواحل دانیوب نه تنها
فوتو ژنیک اند بلکه زیبا و دوستی
داشتنی هم هستند اکثر آنها امتحان
آمادگی پیش دور بین فیلمبرداری

کوچکترین

نیرو کمان از قدیم به حیت يك
اسلحه شهرت داشته است درین
مسابقه جوانان با تیرو کمان قلعه ای
را هدف قرار میدهند تا باشد که
از میان آنها یکی قهرمان شود.
نیرو کمان هائی که درین سر
زمین استعمال میشوند به سائیز
های مختلف اند حتی بعضی از آنها
باندازه بزرگی اند که یک نفر به
تنهایی نمیتواند تیر را از خانه کمان
فیر کند بلکه باید چند نفر دیگر
نیز با او کمک کند.

ورنگارنگ صورت میگردد که در آن
تمام مردم آن سرزمین حصه میگیرند
دوم هر سال در ماه سپتمبر
سالگره شانزدهمین صد سال آزادی
سان مارینو برگزار میشود در این
وقت قله کوه مونت تیتانو از شکوه
وجلال تزئینات قرون وسطا نی
مدرخشد.
درین روز مسابقه تیر اندازی
توسط تیرو کمان صورت میگردد که
اکثر جوانان در آن مسابقه اشتراک
میورزند.
در چنین يك حکومت شهری

را با قصر های قدیمی، محبس ها
معابد و کلیسا های آن برای فلم
گیری مناسب دانست و کرایه
آنها زیاد نبود لذا کرایه گر فتن
را بر دو پاره تعمیر کردن آنها در
هالیود ترجیح داد.

مردم سان مارینو مراسم زیاد
ندارند. اول سال دو بار انتخابات
برای نیابت انجمن عالی مشورتی
صورت میگردد که در افتتاح مراسم
انتخابات رسم گذشت دلچسپ

شماره سنت مارینوس است یادآوری
امود.
کسانیکه به سان مارینو مسافرت
کرده و آن سر زمین کو هستا نی
معمول را از نزدیک دیده اند
عظمت و زیبایی کوه مونت تیتانو را
بادیوار قلعه بلند و برجهای کنگره
مار آن بیاد دارند از همین سبب
بود که کمسی فمیکری بو سنی
ننچری فاکس آنها به کرایه گرفت
زجانب دیگر چون این سر زمین

گراف مورته

کله چه ستامبارک نوم اخلم په زړه کې می یو عالم هوسونه پیدا شوی وپه دی فکر کېښی شم چه ته څومره درحسم عاطفی، اومهربانی نه چک زړه لری اویا نرکومی اندزی پوری دی دمشکلا سر سره چغری وهلی دی زه خوبی لسانه بل داسی څوک نه شم لیدلی چه د نوروپه غم کېښی دی په شان غم وگالی ستونزی دی ومنی، آرام دی په نارامی بدل کړی خوب دی شوگیر ته وقف کړی، دود خوراک په ځای دی غمو نه وخورى تاته آسمانی فرشته څکسه وایی چه ستا خدمت او مسلك پاک او سپیڅلی دی اوپه دی لپاره کېښی دی دکورنه کورونه اود کورو نو نه ټولنی اود ټولنو نه ملتونه، اود ملتونه دی هیوادونه جوړ کړی دی.

تایه خپله مهربانه غیږه کېښی هغه پیاوړی شخصیتونه روزلی چه نن ورځ دتاریخ هره پاڼه ورباندی افشار کوی ستا پسته اورمه غیږ دمیړنیو مبارزینو مختار عینو، فیلسو فانو، زانکو ده، دبشر ننی پر مختکو نه اود علم اوپوهی ننی اهمیت ستاد مورنی حس یوه لویه نمونه ده که ته نوای دژوندانه په سر به هیڅ شمی وجود نه درلود او نړی به د مطلق خال موشی په حال کېښی دخپل سری بی مری اونا بودی سره مخامخ وده وروند به نه و.

بوا! داته یی ددغه ټول مور دد وجودیت لویه اهره وچونه شوی شو، تابشمر ته دکار اوفعالیت مس ورکړی په دوی کېښی دی دررور نوی، یووالی، عاطفی او مهربان چه سات ژوندی کړی اودی ته دی داسی دی چه دخپلو ستو نرو د سر دپاره په داسی بتکارا ولام وری کړی چه ستا ټول لاس رانه ژوند په هر بهر څه کېښی بهسگر کی سره کار واخستلی شمی، ستا دنگی ژوندی بشر ته ددی بړک روغی چه ددغه دغه یی مفهوم دلمی ستا

نوی زما عالمی فاضلی اوپوهی موری که ته نوای نوېش ددغه رار پرمختگو نونه استفا دی کولی شوای اونه دژوندانه په مشکلاتو بریا لی کیدلی شوای؟ نه، هیڅ نه ددغه ټولو پرمختگونو یوژینی وسیله همدغه ته یی اونن دی د«خد مت» په نوم غونډی جوړپیری، ستا زامن لونی، او لمسیان راټول شوی دی اوستا دپاره یی ستا د شان سره سم سوغاتونه تحفی برابری کړی دی اوغواپی چه ستاد لاسو دبنکلو لونه وروسته هغه درته په پیر درناوی وړاندی کړی راشه دخپلو زامنو او لوڼو دخو شحالی په مراسمو کېښی پوره برخه واخله اودخپل زیار و زحمت نمونه په خپلو نورو لو سترگو وگوره ځکه چه داغونډی ستا په یاد باندی برابری شوی تاستا یی، تاسا غواپی، اوستا قدر کوی دا ځکه چه داستا ورځ ده اودغه نیکه ورځ دی درته زیاته مبارکه وی.

به همه مادران

جهان

نیروهای طبیعی کشنده پیسروزی حاصل می نماید. انسانی جدید می آورد.

يك زن يك مادر است نه بخاطر آنكه تنها كودكي به جهان می آورد، بلكه مهمتر از آن كه انسانی می پیسروزد. بهترین خو شیهای زندگی را بدو می دهد.

مادر خود زندگیست مانند طبیعت است. تمام اطفال دردل او شیرین اند. اگر آن دل يكدل طبیعی است.

بدون آفتاب گلها نخواهد شكفت بدون دوستی خوشی وجود ندارد بدون زن دوستی موجود نیست بدون مادر نه شاعری موجود است و نه قهرمانی تمام افتخار جهان از آن مادر است.

آنچه لارین جهان شكفت آمیز است زاییده دوستی زن است.

دستی كه برای انسان مرگ میاورد برای مادر نفرت انگیز و زشت است. اسلحه درنظر مادر، زشت و نفرت بار است، آنچه را كه از زندگی حمایت می كند حفظ كند.

چرا مادران به ملبو تنها طفل دیوانه تان فریاد نمی زنید؟ گشتار گاه تانرا به بندید از گشتار یكدیگر تان دست بدارید!

ماوشعا در جهان برای زندگی آفرید شده ایم برای كاو، برای ابتكار. برای اینکه زندگی را بشاد مانیم. مبدل سازید تاداران عدالت و هوشیار. حكمرما با شد به جنگ های نان، گاز های زهر آگین در فضا. تمام اختراعات شیطان صلیكه با آنه اهادگی میگیرید نایكدیگر تانرا نابود سازید، بس كند.

انسانها همیشه اطفال مادرا نشان اند.

بیایید كه سرود ستایش مادرا سر كنیم. او كه دوستی اش هیچ مانعی را نمی شناسد، او كه پستاش پرورنده جهان است!!

هر آنچه در انسان زیبا ست از اشعه آفتاب و شیر مادر است، این است آنچه كه وجود ما را آغشته با دوستی زندگی میسازد.

در هر لحظه مرگ انسانی را از صفحه روزگار برمی چیند و در لحظه دیگر و در گوشه دیگری از جهان یك زن بر

زادی طفل

مادر مرو برای خدا پیش مسابمان از ماجدا مشو.

بر قطره های تلخ سر شكمن نگاه كن

بتگر بدست كو چك و لوزان طفل خویش .

از قصه طلاق و جدا یی سخن مگو از پیش مامرو.

از ماجدا مشو.

آرزوییکه گل کرد

نویسنده: شمس الدین ظریف صدیقی

قسم قسم

بانسانیت نمی فهمد چند روز بعد حادثه‌روی داد. شهاب خان مالك بزرگ دهكده‌ها كه در شهر هم‌آدم بر نفوذي بود برای بازديد املاكش اینجا آمد ملك به نمائندگی مردم میمانداری او راه بمده گرفت دشمن به تما شای او رفتم مردمانه سال و خوش لباسی به نظرم آمد كه باسانی نتوانست تو چه دیگران را بخود جلب كند. هنوز يكفته از آمدن او نگذشته بود كه خواهر م خنده‌كان فاش كرد كه شهاب خان وعده داده كه او را بشهر ببرد.

بر او شك بردم چون هوس شهری شدن در دلم بیدار شد پرسیدم:

— تو چكار كردی كه این مرد نرا به شهر ببرد.

گفت: خیلی آسان:

— چگونه؟

از همان نگاه اول سعی كردم توجش را به خود جلب كنم او كه دختری زیبایی و دلربایی من دیده بود از دیدن من تعجب كرد طی چند لحظه فهمیدم كه سخت مایلم شده — راه چه چه حر فبای تو شب پیش او روم.

— بلی خواهر جان رفتم.

— وای خدا عجب زن بیجایی شدی.

— نه جانم سخت نگر من از پسر ملك —

نفرت دارم. دهنش بوی نصورا میدهد از سرا بایش كفافت و جرك میبارد مثل يك مرده به گوشه‌یی می‌افتد تا صبح میخسبد خیال میکند زن نه احساس داودنه تمنا. این هم شد شوهر داری.

— هر چه میخواهی بگو. آخر اوشوهر تست و از خود ما است.

— باشد كه باشد بلا به پشش من از نفرت دارم از هر دشمنی خوشم آمد. مردش زنی را به نگاه یكزن مینگرد. زنی را مثل گل می‌بوید.

— پس برای همین است كه ترا به شهر میرود خدا عاقبت را به خیر كند.

عذر اسكوت كرد. منم از ویلم آمد. از آنچه بن خواهر م و شهاب خان روی داده بود احساس

نفرت نمودم دانستم كه عذرا را فریفته و حتما سر نوست بدی راس راه او قرار خواهد داد چون شهابخان زن و بچه داشت و نمیتوانست برای همیشه خواهرم را پیش خود نگه‌دارد دوسه روز بعد شهاب خان پسر ملك را به حبس پست و ناظر املا كش مقرر نمود كه با وی در شهر باشد وقتا فوقتا برای نظارت به دهكده بر آید. پسر ملك هم با فخر پذیرفت. روستاییان از اینکه عذرا بشهر می‌رود براو و نك می‌بردند بیچار مردم چشم و گوش بسته نمیدانستند كه شهاب خان در عوض دیون چه چیز كرانها سر نوست چایداد خودش را بدست يك پسر جوان سپرده است.

دو سال گذشت و خواهرم نتوانست به دهكده بیاید پسر ملك سال چند ماه اینجا بر میگشت پدرم نیز گاهی بشهر میرفت تا اینکه یكروز — خواهرم از من دعوت كرد پیش او بروم.

طی این مدت تصادبی و زیبایی من صد چندان شده بود. شور و التیاب جوانی مرا بك نك آتش ساخته بود بزودی رهسپار شهر — گردیدم از همان ابتدای ورود زیبا و سكونه شهر را بخود جلب كرد. خانه مجلل خواهرم را بهر تافتند. خودش هم خیلی تغییر یافته بود هیچ علامتی كه نشان دهد او همان عذرا روستایی است در او دیده نمیشد مثل مردم شهر لباس می پوشید و مثل آنها گپ می‌زد یكروز مرا باغ زنانه برد با آنكه لباس من بهترین لباس دهكده مابود اما خواهرم آنرا نپذیرفت و اوادارم كرد تا يك پیراهن دامن کوتاه بپوشم.

دو توته تكه هم روی سینه های من بست به عجله بسوی آئینه رفتم من كاملا از حال یكزن روستائی بر آمده بودم در حالیکه قلبم هنوز متعلق به آنجا بود. از قیافه ام خنده‌ام گرفت مو پهای سیاه و بافته من رویشانه‌هایم بر نشان شده بود سینه‌هایم بك وجب پیش آمده بود. زانوهایم برق می‌زد. ولی وقتی خواهرم مرا دید بی اختیار فریادی كشید و گفت:

خولی زیبا استی خواهر؟

راست میگفت. در باغ زنانه با آنكه صدها زن و دختر زیبا و شیک پوش با ساقهای برهنه و مویهای پریشان دیده میشدند مگر نمیدانم در وجود من چه بود كه همه معنوب من گردید ه بودند.

در اثر اصرار دوستان خواهرم با آهنگ موسیقی رقص پر شوری انجام دادم. این بار اول بود كه با آهنگ موسیقی میرقصیدم. چنان هچان در من بیدار شد كه نتوانستم خودم را اداره كنم. نوازندگان هم آهنگ را تند تند تر ساختند و منم با پای آنها اند ترو تندتر رقصیدم وقتی رقص تمام شد دیدم همه زنها محو و مبسوط جزو طرف من ایستاده با آنكه خسته شده بودم از هنر نمائی ام خوشم آمد. صدای چك‌چك تحسین لست

مطبوعی را چاشمن ماندگی ام ساخت ، شهابخان خیلی زود از آن واقعه خبر شد و بدین من آمد. همینكه چشمش بمن افتاد بی احتیاط چشم‌نش گرد شد و مبسوط ماند. من در لباس شهری همه را دیوانه کرده بودم شهاب خان خطاب به خواهرم گفت:

— چه خواهر زیبایی داری عذرا؟ گمان نمی كنم دختری به قشنگی او دیده باشم. وبعد بسوی من آمد. سرم را پائین انداخت اما او دستش را زیر چانه‌ی می‌گذاشت و گفت:

— نترس زهرا جان بمن نگاه كن ...

سرم را بالا كردم ولی ناگهان مرا داغوس گرفت و دیوانه وار شروع به بوسیدن كرد از وحشت دستش را پشت دندان گرفتیم اما رهانگرد و تنگتر مرا در میان بازوانش فشرد دلم بی اختیار به تپش در آمد. فریاد زدم

— عذرا، عذرا جان كجایی؟

مگر دیدم او هم سرش را پائین انداخت و از اتاق بر آمده آمدند با گستاخی و بی حیایی پیراهن مرا پاره كرد. همینكه چشمش به سینه های من افتد كاملا دیوانه شد. به سختی مقاومت كردم. هر چه دندان

كندم هر چه فریاد زدم فائیده نكرد. لاشه سنگین او روی من افتاده بود.

وقتی بخود آمدم دانستم همه چیزم را در بیخبری از دست داده‌ام خواهرم از آنچه بر من گذشت نه تاسفی نشان داد و نه حالتی كه بفهمم از آنچه بر سرم آمده ناراحت شده است با نفرت نگاهی به او انداختم و گفتم:

— حالا فهمیدم معنی تسیری شدن و خوشی یعنی تو چه بود. آن لذتی كه تو تعریفش می‌كردی معنی اش همین بود. تو كه هنوز نفرت روستائی همراهت بود چرا گذاشتی هواهت را اینطور پیش چشمات بد بخت بسازند فهمیدم تو میخو استی مرا مثل خودت بسازی تو زن بسی آبر و و بی حیثی استی تو باعث رسوائی و نابودی من هستی. تو لایق مرگ استی مرگ.

عذرا هج عكس العمل نشان نداد ولی من بی طاقت شدم و فریاد زدم:

از جایم برخاستم و گفتم:

من می‌روم

باز جستی زد و با فشار ماسر چایم نشانده گفت:

من نمیدانم اتمان ... باید بمن بگو بید چرا از من بدتان می‌آید.

تا شهادت نمیداد.

خودش را بمن خیلی نزدیک كرد و گفت:

خواهش میکنم اینطور بمن نگاه نكنید. من زن بدی نیستم. فقط دیگران اینطور فكر

بویترسی این مرد بی سرف ترا ترسو ساخته . هیترسی میادا ترا از خانه ات بیرون کنند و مجبور سوی به ده بر گردی . اما مسن دیگری یکدقیقه هم اینجا نمی مانم همان گرسنگی و فلاکت دهات هزار بار بر این قسم زندگی سرم آور سرف دارد ...

نو نمی فهمی چه بر سر من گذشت ، او مرا یک عمر بدبخت ساخت ، و ترا هم ...

دیگر نتوانستم چیزی بگویم با عجله لباس های خود را پوشیدیم و بچه گالایم را گرفتیم . دلم میخواست هر چه زود تر از اینجا فرار کنم وقتی میخواستیم خانه را ترک نمایم علنا بی رویم آمد و در حالیکه چشمهاش پرتاب اشک شده بود گفت : مرا به بخش زهراجان من بتوبیدم کردم راست گفتی من زن زشت و بی سرفی هستم . و بعد دستهایش را بالا کرد - خدایا ! خواهرم را در پناه خود بدار و نگذار مثل من بدبخت شود . اگر دعای مرا که زنی گشادار و آلوده استم نمی پذیری پس خواهرم رحم کن تا مانند من بگناه و معصیت آلوده نشود .

اما مثل اینکه این صدا و دعا تاثیر نداشت زیرا نه تنها بحال من فائده نکرد بلکه روز بروز بیشتر بگناه و زشتی ها آلوده شدم شاید در آن لحظه شیطان مارا مسخره میکرد . چند روز بعد خبر رسید که سپاه خان سر ملک را بر طرف کرده و بده بر میگردد به توری که میگفتند بان مرد خیانت کرده بود . خوشحال شدم که خواهرم بده بر میگردد و مثل ما زندگی سرا فتنه دانه را شروع میکند . با آنکه دهکده ما چندان فاصله از شهر نداشت اما از آملن آنجا خبری نشد و روز بعد سر ملک جنازه او را با خود آورد . مرا که با بیگام خواهرم همه مارا داغدار ساخت و عکس از پسر ملک نرسید که عذار چطور

مرد اما تنها من بودم که میدا نستم خواهرم فریانی یک جنایت نا جوانمردانه شده است . فضا به همینجا خاتمه یافت و پدر ساده لوحم طبق رسم آنجا به پسر ملک وعده داد که مرا بعد او در آورد . ولی من مقاومت کردم و به پدرم فهماندم که او خواهرم را کشته و به پناهش را اینجا آورده است . ایشو و آنسو به همه کس گفتیم که علنا را کشته است . کم کم این شایعه همه جا افتاد . حتی چند نفر شهاب خان را نیز خبر کردند . او هم بدهکده بر گشت و ملک و پسرش را به حکومت کشانید . نفوذ او موجب شد که پسر ملک بسزای اعمالش برسد .

پس از آنکه آنها بدلت نا معلومی به محبس افتادند ، تصمیم گرفتیم از آنمرد شهری نیز انتقام بگیریم اما چطور من یک دختر بی کسی و بی پناهی بودم و او یک مرد مقتدر و با نفوذ یکسال بعد پدرم مرد و من تنهای تنها در میان یکمشت آرزو سر گردان ماندم . جوانها طمع در من بستند و برای من تولید زحمت کردند من بفکر انتقام بودم تا گهانی موضوعی بخا طرم رسید من برای گرفتن انتقام یک راه داشتم و آنهم بدست آوردن نفوذ و قدرتی بود که باید تامین میشد . اگر من بشهر میرفتم یقینا با استعداد و زیبایی فتنه انگیز خود میتوانستم

معام هنر مندی را با آسانی بدست آورم . پس از مدتی سنجش بالا خره با یکی از اقوام که پیشه موتر رانی داشت ازدواج کردم بشرطی که همه دارا نیش را بفروشد و در شهر شغل تکسی رانی را انتخاب کند . او هم پذیرفت و از چه بول من و خود در شهر تکسی گرفت . در شهر با همه نابلدی راه مردم خودم را در اجتماع گشودم ، اینجا و آن جا هنر - نمانی کردم تا توانستم جلب توجه نمایم .

من از آنچه یکن ممکن است داشته باشم بی نیاز بود مویا سانی می توانستم قوی ترین مرد را بزانو در آورم . شوهرم بیخبر از آنچه میگذاشت صبح سرگراش میرفت و شب مانده و ذله بخانه بر میگشت منم مزا حم او نمیشد و تشویقش میکردم تا بیشتر کار کند . کم کم بانچه میخواست رسیدم .

برای بقدرت رسیدن از هر وسیله استفاده کردم حتی با آنوسیله که خواهرم شهاب خان را بخود کشانیده بود اما با احتیاط و بره برداری کامل پیش میرفتم و قفسی خود آمدم که رشته هوسهای یکمشت بوالهوسران در دست و پای من پیچیده و آواره من به عنوان یک هنرمند بگوش همه رسیده بود شوهرم ابتدا مخالفت کرد . باقی دارد

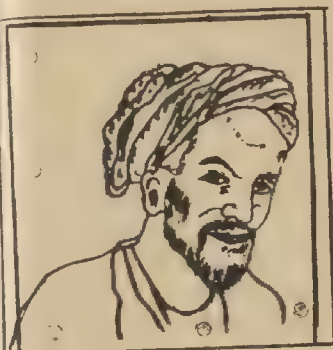

این شاعر کیست؟

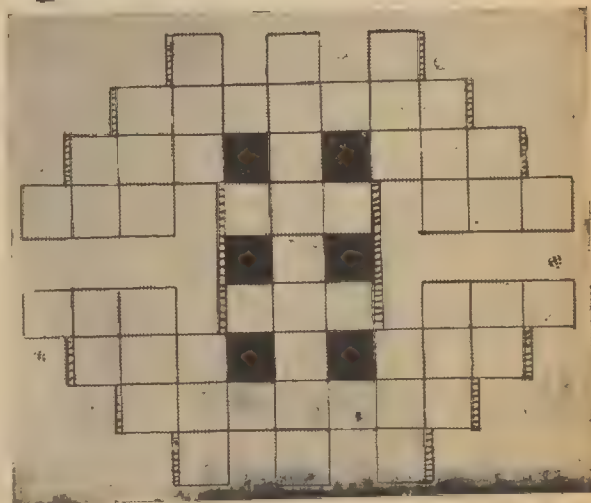
در سال ۶۰۶ هجری تو لد گردید اودراوایل پدرش را از دست داد و این فقدان تأثیر زیادی در اسعار و قطعاتش داشته است و با بسته تحصیلات خود را در مدرسه نظامیه بغداد و دیگر محافل علمی کسب دانش و معرفت کرد از جوانی روح بی آرام داشت و بگردش باکتاف جهان و دیدن مردمان را غلبه بود گذشته هجوم قوم مغول و ایجاد کشمکش های بین بزرگان خوارزمشاهیان و اتابکان باعث شده که او از زادگاهش بیرون شود و به جهان

گردی برود جهانگردی او بیش از سی سال تا چهل سال دوام کرد و ضمن آن بغداد، سوریه و مکه را دید و از عصر خود تاکنون جزو مشاهیر ادب شناخته شده است تا اینکه در سه شنبه ۲۷ ذی القعدة سال ۶۹۱ هجری وفات کرد نمونه دوبیت آخری که غزل او را تقدیم می داریم.

تو میندار کزین دو بهلا مت بروم
که گرم تیغ زنی بنده بزوی توام
... از پرده عشاق چه خوش میگوید
ترک من پرده بر انداز که هندی توام

این جدول را خودتان طرح کنید

طرح کننده: نور احمد وفایی

افقی:

- ۱- ...
- ۲- از بنا در آلمان غربی
- ۳- سنگ میده - قبول کردن در پشتو
- ۴- آنرا بام دنیا می خوانند - سیب سر -
- تگون - گیلان پا شکسته -
- ۵- ...
- ۶- هتلر اکنون سر ندارد - سوم حصه -
- حشیش -
- ۷- گزنده است و خطرناک - نقی
- ۸- مخترع چاپ
- ۹- ...
- عمودی:
- ۱۰- ...
- ۱۱- ...

ستاره شناسی

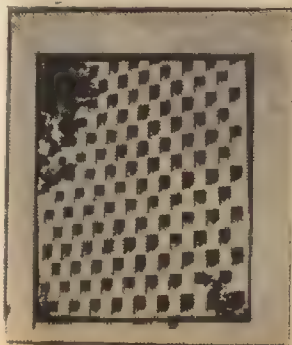

دوین عکس نیمه از صورت یکمده از هنر
بیشگان فلم های هندی را مشاهده می
کنید
اگر موفق به شناختن آنها شدید اسم
های شان را برای ما بنویسید.

از این عکس

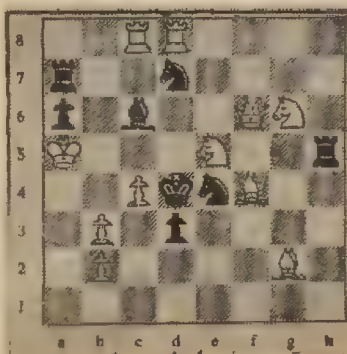
چه میدانید

بعضا عکاسان ماهر عکس ها را
میگیرند که شکل معمارا بخود گرفته
و فهمیدن آن که عکس مربوط به
چیست دشوار میگردد.
این عکس نیز از جمله همان
عکس هاست آنرا نشر کردیم
اگر فهمید عکس از چه است برای ما
بنویسید.

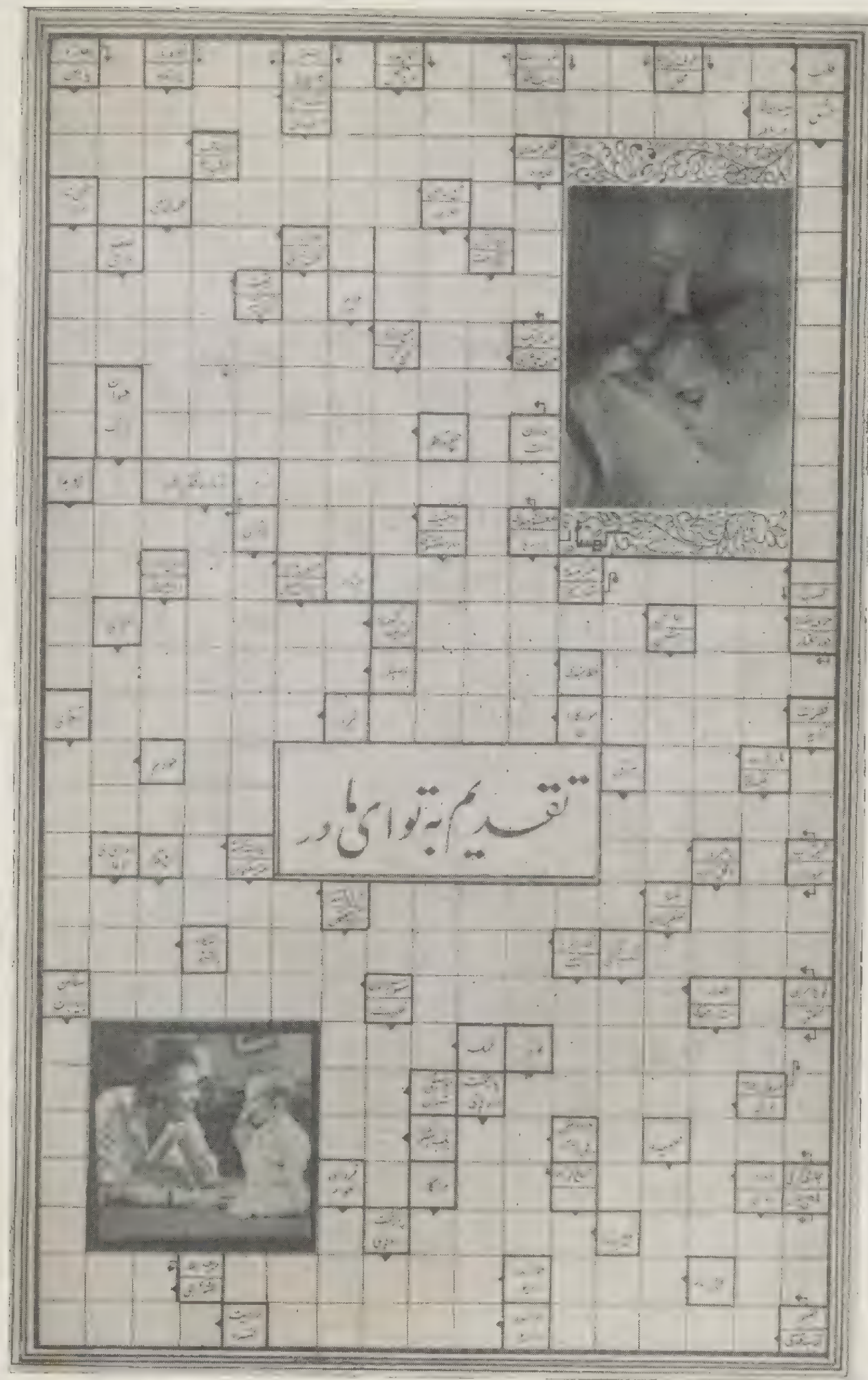

مساله شطرنج

سفید بازی را شروع کرده در دو حرکت
سیاه رامات میکند

مرتب صفحه: صالح محمد گهسار

یادی
ادو
دش
سای
نهان

فید
ما
مرف
با
مان
دیم
رای

مادر

این صفحه را به مطالب و مضامین مربوط به تو وقف مینمایم. تاباشد که ذره ای و قطره ای از بحر خروشان و آکنده از محبت قلب ترا یاد دهانی کرده باشیم

تجلیل از مقام والا گهر و ملکوتی مادر

نامه به مادر

ای نگهدار من و سرود من
ای خداوند من ای مادر من
ای ترا بهره زمین غمخواری
ای پرستار شب بیماری
ای که از عشق شد آب و گل تو
ای که جان باد فدای دل تو

نامه ات آمد و گریانم کرد
اندکی نامه من دیر رسید
ناله کم کن که ندارد اسفلی
چونکه از من خبری نشنیدی
بگمانت که جوهرم به سفر
آتش الفت دیرین شد سرد
شکوه از عاطفه من دهری
بی تو نردم همه دنیا هیچ است
نامه گر دیر رسد حوصله کن
که بجان از غم تو سوخته ام

تله های تو پریشانم کرد
و ز تو صد ناله دلگیر رسید
گر بمیرد پسر ناخلفی
راستی، از پسر و نجیدی؟
کردم از مادر خود صرف نظر؟
پسرت رفت و فراموش کرد؟
جان فدای تو اچمی رنداری
بازی و رقاص و تماشا هیچ است
زمن از بهر خدا کم مکن
و ز تو ناله دلی آموخته ام

فرستنده: شریما صدیق

انسان اشرف مخلوقات و مادر اشرف آنهاست.

صلح عالم آنگاه ممکن است پدید آید که زمام سیاست جهان از مشربای آهنین بدران
به دستهای نازنین مادران انتقال یابد *
مادر حتی پس از مرگ باز هم مادر و مقدس ترین موجود زنده جهان است *
دهی معمیری
قلب مادر زیبا ترین و جاودانی ترین جایگاه فرزند است * حتی در روزگاری که
موهای فرزند سپید گردد *
ما برای آزادی ملت و آبادی کشور، پیش از همه به مادران سالم و آگاه نیازمندیم *
نایلیون

بقیه در صفحه ۵۹ / فرستنده: ذبیحه پرجونی اسحق

ایورست

بر کف پای نخستین زن

بوسه زد

نواست.

نزدیکی ایورست بغوی مشا هده کرده است.

وی گفت بعد از رسیدن به قله به اندازه خوشحال بودم که برای تقریباً ده دقیقه از خوشی زیاد سخن زده نمیتوانستم. وی گفت آثار و علایم کوهنوردان سابق را که به این قله بالا نده بودند مشا هده نکرده است.

رهنمایی میر من تابی گفت وی بسیاری نیرو و دلاور بود اما از نگاه جسمی وقتی که به این قله بالا شد خیلی خسته شده بود.

رهنما متذکر شد بعد از بالا آمدن مسافت هر بیست متر مجبور بود میر من تابی را گشت کند و رهنما علاوه کرد که اگر به تنهایی به قله ایورست بالا می شد از آخرین کمپ تا قله در یک روز دوبار این کار را انجام داده می-

چینگو تابی یک زن کوهنورد سی و شش ساله جاپانی سه هفته قبل بحیث اولین زن قله ایورست رافتح کرد.

چینگو تابی که بحیث معاون دسته پانزده نقری زنان کوهنورد جاپان برای صعود به قله ایورست به نیپال رفته بود بتار یخ ۲۶ نور به رهنمایی یک رهنمای ۲۷ ساله نیپالی قله ایورست را فتح کرده است.

تابی حین مراجعت به کمتنلو بغیر نگاران گفت که صعود موفضانه وی به قله ایورست یک کار نهایت مشکل بود.

وی گفت (۵۰) دقیقه به قله ایورست توقف کرده و بعد از نوشیدن چای و گر رفتن عکس از آنجا فرود آمد.

تابی اظهار داشت هوای قله بسیار خوب بود و تابانان تبت و چند قله دیگر را که در

رهنما و تابی کوه شیدند تا یک سنگترا بر فراز این قله پیدا کنند اما موفق نشدند زیرا همه سنگها و صخره ها در زیر برف شده بودند. آنها گفتند بمشکل جایی توقف برای شش نفر در یک وقت بر فراز این قله پیدامی شد.

ریاست هیات پانزده عضوی زنان کوهنورد جاپانی راهبر من ویکو هسانو که (۴۱) سال دارد بمسافه داشت.

در هنگام بالا آمدن به کوه (۱۳) کوهنورد بشمول تابی در وقتی که دو مین کمپ خود را به ارتفاع (۶۴۰۰) متر نصب کرده بودند نسبت سرازیر شدن برف کوچ جراحات خفیف برداشته بودند.

هنوز چند روز از فتح قله ایورست توسط تابی زن کوهنورد جاپانی نگذشته بود که

چینگو تابی کوهنورد جاپانی یک خانم کوهنورد چینی بنام فانتو گت قله این کوه رافتح نمود. فانتوگ در جمله یک هیات نه عضوی کوهنوردان جمهوریت مردم چین به قله ایورست بلانسد و بلندترین قله جهان را - (۸۸۸۲) متر اندازه کرده است.

قبلا قله ایورست توسط کوهنوردان کشور های غربی (۸۸۴۸) متر اندازه شده بود باین ترتیب در یک نقشه چینی ارتفاع قله کوه ایورست (۳۴) متر بیشتر نشان داده شده است فانتو گت یکزن تبتی که (۲۹) سال دارد از طریق جبهه شمال کوه که مشکلتریین راه صعود آنست بتار یخ ۶ جویا به قله ایورست بالا شده و آنرا فتح کرده است.

بر اول کوهنوردان چینی بتار یخ (۲۵) ده می سال (۱۹۶۰) قله ایورست را

منظره زیبایی از ایورست که زیر لحاف نقره بی رنگ برف آرام غنوده است و زنان کوهنورد جاپانی و چینی آنرا تسخیر کردند.

دوستان

از: محمد طاهر شمیم

شمیم تو

مادر تو آن فرشته ملکوتی هستی که روح
تو در آسمان ها جاوید است .
تو هستی که نام ترا بر لوح زندگی ،
در کزگاه هستی بخت شفاف و زیبا یی
نوشته اند .

همه وهمه آن دایمی بوسه ، گرد آن طواف
می کنند و آن دایمی پرستند .

مادر نمی دانم بکدام زبان ترا ستایش کنم
و بکدام قلم در آورم ، نمی دانم ترابه چه نسبت دهم

و به چه تشبیه کنم به مرورید ، به دریای هستی ،
به آب حیات و یا به یک فرشته آسمانی ؟
نه اشتباه کردم ، اشتباه بس بزرگ .

معم توبخلی ها بزرگ است ، خیلی ها
بزرگ از این که من ترا وصف کنم ، تو بهترین
موجود زمینی آری ، یگفرشته زمینی مافوق
فرشته های آسمانی .

مادر! تو آن آیت خداوندی که اوراق
زندگی فقط فقط بتو خلاصه می شود تو
ناریخی میبازی که حکایت گر از زندگی من ،
از خاطرات کودکی و جوانی من است خاطراتی
بسی تلخ و شیرین .

عروقت که بگذشته هایم فکر میکنم یادم از
تو از خجالت تو واژ بیخوابی های نومی آید ،
دل من می خواهد ترا ستایش کنم ، مادر!

آری روز ها که ناامیدی برایم رو آورده بود ،
بو بودی که با مرورید های غلطان کلمات
تیریت مرا امیدوار می ساختی .

روزهای که زندگی مانند گل خزان زده زرد
و سبز مرده بود تو بودی و شمیم دل انگیز تو بود
که مرا نوازش میداد و میگفت:

هر خزان به پای دایم و زندگی هم نشیب

از: ف ، نیلاب

دوری مادر

مادر باجه وسیله ای نیا یشت کنم و روی
چه ستایشت ؟ باز بان قلم !! روی سینت
کاغذ !! نه ، اوصاف تو که در قلم نمی گنجد
و سینت کاغذ در توصیف تو نا چیز و از گنجایش
آنچه تو داری عاجز است .

سیمای ملکوتی تر بهترین و نام آور ترین
نویسندگان و نقاشان جهان نتوانسته ترسیم
کند . پس من چه میتوانم بنویسم و چگونه میتوانم
نقش گر بار ترا ترسیم نمایم .

آه ، مادر ! سر زنت من و مانع شو که
درمانده ام و حیران تا باجه و روی چه تصویرت
کنم ؟! این آرزوی منست و خواسته دل من که
بنوانم جبهه زیبا و نازنینت را ترسیم کنم

ای مادر اگر دسترسی داشتی
سنگ سیه از گورتو برداشتی
خود را گل و خالک تیره پنداشتی
تنهات بر زیر خالک نگذاشتی

و فرای

آری مادر! آن روزهای که شمیم صبحگاهی
حلقه های سبید موت رانوازش میداد ، به
گذشته ها فکر میکردم ، به گذشته های که
گذشت ، آن روز های که کودک بسودم
چشمتم به من دوخته شده بود و فطرم را میخواستی
و نه می گذاشتی از تو دور شوم .

مادر!

نمی دانم به چه صورت از مهربانی های تو
سپاس گذاری کنم ولی مادر ، اگر دست
روزگار برای من زندگی فنا ناپذیر بدهد
همه عمر خود را به پرستش تو سپری خواهم
کرد ، ولی افسوس که همه این آرزو ها به کور
خواه رفت .

و این نغمه های من به نابودی رو خواهد
کرد .

و آنچه در رویاها یم و در خیال من از تو مجسم
ساخته ام به صفحه واقعیت بکشانم و آنرا
مقابل جسمان خودم زنده و جاندار

بنم .

اما افسوس که قادرم چنان کنم و نه
توان دارم که رویایم را ممتد و جا و یدانی
سازم تا خوبتر توانایت نمایم و لمست کنم
پس چه کنم و به کدامین کس بنام برم تا اوصاف
ترا آنطوریکه بوده ای و هستی جلو چشمانم
مجسم و تصویر کند و به کدامین در روم که چو
بکشایم بالبخند ملیح تو رو بر گردم و دست
بر گردنت آویزم و خودم دادر آغوش آویزم ؟
به کدامین آغوش بنام برم که گرمی و صفا ی
آغوش ترا داشته باشد و بوی ترابه ارمغانم آورد ؟
به کدامین کسی بپناه برم که دستی از لطف ترا
بر من کشد و بوسه ای از لب های تو بر من نهد ؟

از: یانک سولجر دعای یک مادر

پروردگارا ، پسر مرا چندان موی و نیرو مند
گردان که نگاه ناتوانی از ضعف و سستی خویش
آگاه شود و چنان جسور و با سپاهت کن که به هنگام
رس و وحشت جرات مقابله با خویش را
داشته باشد .

پسر مرا جوانی ساز که از ناملایمات زندگی
روی برتابد و به هنگامیکه باید سینخویش
سیر کند پشت بر نگرداند ، انسانی که ترا
بشناسد و خود شرافت زیرا شناسایی خویش
بخشیش سنگ و پایه اساسی داشته باشد ،
خداوند! از تو تمنایم که او را بجایه راحت
و آسایش رهنمایی نکنی ، بلکه در راه دشواری
پیچ و رهمون باشی که با تازیانه مشکلات و نا
ملایمات زندگی رو برو شود و با آنها دست به
مبارزه زند .

درین هنگام با و بیامر که در برابر تو فنا نهی
زندگی ایستادگی و پایداری کند و برای
کسانی که با شکست و ناگامی رو برو میشو ند ،
در خود احساس ترحم و شفقت نماید .

پسر مرا انسانی ساز که دلش روشن و صاف
هدف زندگی اش رفیع و عالی باشد ، انسانیکه
پیش از افتیدن در اندیشه فر مانروا یی
دیگران بر خویش من حکومت کند ، انسانیکه
حدیدن را بیاموزد اما گریستن را نیز هرگز
ارضاظر نرود ، انسانیکه گام در آینده گذارد
اما گد شنه را نیز هیچگاهی فراموش
نکند .

و پس از آنکه پسر به همه این موا صب
بزرگ رسید از درگاه ابدیت تو خواستارم که
خلق خوبی به او ارزانی داری که همیشه جدی
باشد ولی خود را خیلی جدی نگیرد ، حس
تواضع و فرو تنی را با او اعطا فرمایی تا آنکه
همیشه بتواند سادگی بزرگی واقعی ، بیداری
عقل حقیقی و آرامش قدرت حقیقی را با خاطر داشته
باشد .

آنگاه ، من که مادر او هستم جرات خواهم
داشت این جمله را زمزمه کنم که (بیسوده
نزیسته ام)

ارسالی : عبدالله نبی زاده از لیسبه حبیبیه

او یخته ، لبان نشسته از محبت خودم رابه گونه
های بی چانت گذارم ، اما چه سود که خیلی
زودتر از آنچه در تصور بکنج از رویا بدر
سندم و از خواب بیدار و باز در عالم تنها یی
در تاریکی شب و در بستر اندوه زای خودم
به یان تو و به امید دیدار تو سو خته و
گریسته ام .

میدانم تا به تو نیوسته ام و به دیار تو
رخت سفر نبسته ام و در کنارت آنجا که آرام
آرامیده یی نه آرامم و فرار نخواهم گرفت و
رنج دوری تو فراموشم نخواهند شد .
به امید دیدار فرزند بی قنارت ...

به کدامین دامانی بنام برم که مرا چون آفتاب
کند و چون تو (دخترم) خطا بهم نماید ؟ ، بلی
مادر! به کدامین ...
آه مادر! در فدا که نه چنین کسی و نه چنان
موجودی میابم که چای خالی ترا در قلبم بر سازد
و نه چنین دستی است که شفقت و مرحمت
دستان ترا آگنده باشد . نه موجودیکه گرمی
آغوش ترا بر من ارزانی دارد و نه آنی که با آهنگ
ملایم و مادرانه تودخترم بغوا ند .

سالم است باین آرزو بسر برده ام فقط
در عالم رویا توانسته ام به این آرزوی قلبی
و تمنای محالم لطفه ای ... بلی لحظه ای جانه
عمل پوشانم و دستان لرزانم رابه گردنت

نوازنده ای که درشکار پرندگان
میخواهد ابتکار کند!

جواب دندان شکن

روزی یکی از خانم های خود پسنده کارتی
به عنوان دعوت برای برنارد شاو فرستاد زیر
آن نوشت:

من روز پنجشنبه از ساعت چهار تا شش در
محل خود خواهم بود!

برنارد شاو زیر کارت اضافه کرد:

من هم همین طوری:

و کارت را برای خانم پس فرستاد.

پس است پس ؟

بلای عقل

دختری از دوست خود پرسید: راستی احمد از تو تقاضای ازدواج
کرده؟

- آری پس چرا احمد دیوانه من است.

پس هرچه زود تر ازدواج کن، چون دیوانه ها هم گاهی
عقل می شوند!

به سنگ مر اجمعه کنید

شخصی نزد طیبی رفت و گفت مثل این است که کمره بالای گلوی من پنچال می زند
طیبی گفت من دوا این درد تخصص ندادم به سنگ من رجوع کنید.

پوست روباه

خانمی از شوهرش گل داشت
پوست روباهی که سال گذشته
خریده ام سفروده شده، شوهر از
خریدن پوست روبانو تری خودداری
می کرد.

خانم گفت:

به نظرم می خواهی من این
پوست روباه را تا آخر عمر داشته
باشم.

شوهر جواب داد:

چه مانعی دارد؟ خود روبان هم
آنها را روزی که مرد به تن داشت

زیر کی

طراری دستار شخصی را رده فرار کرد
آن شخص بگو رستان ولته آنجا نشست. مردمان
او را گفتند که آن مرد دستار تو را به طرف
باغ برد تو چرا در قبرستان نشسته ای!
گفت بالا خره گذرش به اینجا خواهد

افتاد!

تابلو قیمتی

نقاشی يك پارچه سفید را قاب
کرده در اتاقش گذاشته بود و به
مشتری تابلو می گفت:
آقا ملاحظه می فرمایید، این پرده
نقاشی مرغداری را نشان میدهد
گاوی در آن به چرا مشغول است.
خریدار تابلو گفت: چه طور؟ من
که چیزی در آن نمی بینم.
نقاش جواب داد: بلی! چند روز
است که گاو علف را خورده و برای
جرا جای دیگری رفته است.

از راست به چپ بدون شرح

دیفری: خوب شد که بغیر

گذشت

پر تاب گل

احمد: آیا تو تابحال عاشق شده ای؟

محمود: بلی يك مرتبه عاشق دختری شدم و رفتم زیر پنجره اطاق
برایش آواز خواندم او هم يك گل سرخ قشنگ به سینه ام پر تاب
کرد!

احمد: بسیار خوب آن گل که بین زر ورق خیلی قشنگ بود؟

محمود: نی بین يك گلستان گلی بود!

تاریخهای

در جست‌وجوی جهان

سال ۱۸۵۳

اختلاف بین اوستو دوکوس های یونان
وزیران مذهبی رومن ها روی این موضوع
که چرا ترکیه مناطق مذهبی را اشغال کرده
است شدت اختیار کرد سزار نیکولای اول
روسیه را مجبور ساخت از یونان حمایت
کند ترکیه ناگزیر گردید اعلان جنگ نماید
این جنگ که بنام کریمیا معروف است به

تاریخ ۴- اکتوبر ۱۸۵۳ آغاز یافت برتانیه و فرانسه از ترس وسعت یافتن خاک و اقتدار روسیه داخل جنگ شدند. فلورانس ناتینگل در این جنگ ها به پرستاری پرداخت جنگ در کریمیا دیر دوام کرد روسیه اقتدار زیاد خود را از دست داد اما ردینیا پرورسیا و مومین نیز با متحدین گم کردند.

سال ۱۸۷۰ :

جنگ های شدیدی بین فرانسه و پروشیا آغاز یافت ناپلئون سوم امپراتور فرانسه به پروشیا اعلان جنگ داد . بیسمارک صدرا عظم پروشیا با عساکر زیاد در میدان محاصره شد .

دو حرکت مستفاد در يك تابلویكی سعی می نماید تا سبزه ها را آب بپسند و بارك زونگار خرم گردد و آن دونفر دیگر بپراعه میروند تا سبزه ها لنگد مال و دیگران هم از ایشان كجروی بپاروزند.

قسمت از ثواب و دست داد و ه بیون
فرانك هم بنام خساره جنگ پراخت .
قانون تضمینی که از طرف پارلمان ایتالیا
به تصویب رسید و انبان را برای بپا
وگذار شد . آ تش بزرگ قلیب شیکگووا
طوری ویران ساخت که خساره آن بالغ بر
۱۹۰۰۰۰۰۰ دالری گردید .

۸۱۷۷: روسیه به ترکیه اعلان جنگ داده، این جنگ بتاريخ ۲۴- اپریل آغاز یافت بعداً معاهده صلح بین آنها بتاريخ مارچ ۱۸۷۸ امضاء شد.

در کانگر یس بولین که بتاریخ ۱۳ جون
دایر شد و تا ۱۳ جولائی دوام کرد بلغاریه،
مونتین گرو صربستان و رومانی از حمایت ترکیه
خارج گردیده و آزاد شد .

۱۸۸۱: الکساندر دوم سزار روسیه
ادنست پیترو اوبوگک بتاریخ ۱۳ ماوریه
قتل رسید همچنان رئیس جمهور امریکا
جیمز ایملیو واشنگتن طرف حمله قرار
گرفت و بتاریخ ۱۹ سپتمبر فوت کرد.

۱۸۸۲: برای اولین بار مکرוב ممرض
جانکاه سل از طرف پرو فیسر گوخ بقادریخ
۲۴ مارچ در برلین کشف شد .

۱۸۸۳ : اتحاد مثلث بین آلمان، ایتالیاء،
اتریش بوجود آمد که تا سال ۱۹۱۴ دوام
کرد .

۱۸۸۷: سیلاب مهش دریای هوانگ-هو
در چین ۹۰۰,۰۰۰ نفر را به هلاکت رسانید
اوپرای معروف فرانسه بنام اوپرای کومیک-
آتش گرفته و ۳۰۰ نفر در داخل آن زندگی
را از دست دادند .

که دگتودین مصنویت از خطا و پناه نزد
پاپ از طرف شورای روم قبول شد اما عساکر
ویکتور امانویل دوم روم را بنام پادشاه
ایتالیا اشغال کرد بعداً مردم و تمام ایالات
پاپ تحت اثر امانویل در آمد .

: ۱۸۷۱ سال

ویلهلم اول دروسای بحیث امپراتور
آلمان اعلان شد و معاهده فرانکفورت به
تاریخ ۱۰ می بجنگ بین آلمان و فرانسه
پایان داد .

فرانسه قسمت زیادی از الزاس و یک

اینان اطفال کارگران خارجی مقیم برلین اند برای آنکه به ترفایک سوسام آور یک
سهر بزرگ آشنا شوند پولیس رهنمایی زیاد نگار می بود.

قصه‌ای از غصه‌ها

چند روزی داشتیم که مکتب را به پایه‌اتمام رسانیم و شامل فاکولته شوم. وقتی باکوشش و تلاش دایمی توانستیم به‌این آرزو و جامه عمل بپوشانیم برای دیگری به سراغ آمده‌ام آرزو نداشتیم به این زودی و مساعد نبودن زمینه، حلقه نامزدی را به انگشتم نمایم. فقط میخواستیم درس بخوانیم و تحصیل کنیم. هدف جز استفاده از درس و کتاب و ازدیاد اندوخته بی علمی چیزی دیگر نبود.

همیشه با کتاب سروکار داشتیم و بصورت مداوم مطالعه میکردم، به عمیق موضوع عاتیکه بنظر خیلی عمیق و ژرف می آمد می اندیشیدم ولی روزی فرا رسید که این همه تب و تلاش این همه زحمت های خستگی ناپذیر بهرگز و جمودی و غرق شدن به مسایل پیش پا افتاده و سطحی جایش را خالی کرد.

فکرم شامل فاکولته شدم. بعد از دو سال درس و تعلیم، ناگهان رعد ویران کننده ایکه از برادی کاخ آرزو هایم حکایت میکرد به سراغ آمد به گوشم طنین افکند. این رعد و این برق تیز و سوزان صدای غور و خشونت آمیز پدرم بود که فریاد میکشید:

این دختر جوان تا چه وقت میخواهد درس بخواند، چرا با (انور) عروسی نمی‌کند؟ هر چه از مدت ها بدین طرف انتظار چنین روزی را میکشیدم، ولی نزد خود استدلال می‌کردم که مقهور می‌نماید. به هر ترتیب باشد با پدرم کنار می‌آیم. آنرا قانع می‌سازم که بعد از ختم تحصیل در صورت امکان مرد زندگی را انتخاب خواهد کرد. ولی این رعد غیر مترقبه به سراغ آمد و غافلگیر ساخت. هنوز صنف دوم فاکولته بودم، هنوز به آینده خصوصا در مورد مسایل زندگی خانواده می‌فکرفتم و ناآشنواری اصلا فرصت آن نبود که بپنداشتم و فکر کنم که عرصه برایم تنگ شد. تصمیم گرفتم باز در این مورد با پدرم صحبتی نکنم. ولی با کمال تأسف دیدم که پدرم با عصبانیت هر چه تمامتر آتظور یکه شایسته یک پدر نیست با من پیش آمد کرد و گفت: من آرزو دارم ترا در لباس سپید عروسی نماشا کنم ولی نمی‌دانم چه کاسه‌یی زیر نیم کاسه‌یی هست که تو از تمنای من و خانواده «انوره» شانه خالی میکنی...؟

قبل ازین که سخن اش را تمام کند رویش را با خشونت بر گشتاندو از من دور شد. من متحیر یکدختر جدا به پدرم احترام فایلم.

هیچ وقت نخواستیم که بالای گیش سخنان بگویم و چون و چرا کنیم. فقط همین موضوع که وابسته به حیات خود و زندگی آینده‌ام

او راست میگفت. چون اکنون پای طفل در میان بود. طفلی که میخواست بر این بدبختی و نا هنجاری ها بیا فزاید و خودش نیز فدای این بدبختی شود. تا اینکه کودلما بدینا آمد آنهم بدبخت از من معیوب یعنی یکدستش فلج و دست دیگر کج به نظر می رسید. این بزرگترین غم دیگر بود خوشبختانه زنده نماند، دوزخ بعد از تولد مرد.

اکنون شش ماه از آن واقعه میگذرد؛ هر روز جز جنگ و جدال و جز فحش دادن و ناسزا شنیدن چیزی دیگر در منزل حکمران نیست، سخت از زندگی خسته و بیزار شدم، نمی‌دانم چه کنم و از کسی مدد بجویم امیدوارم مرا رهنمایی کنید چه کنم؟

دوست گرامی: جای بس تأسف است که پدر شما شوهر و بیول را بر تعلیم و تربیه مقدم شمر دوان را گرامی دانست.

خوب دوست عزیز! شما صادقانه با پدر و شوهر تان در این مورد صحبت کنید و بگوئید نخست راجل سازش به زندگی فعلی میا شود در غیر آن اگر چنین توافقی ممکن نشد شما حقوق و اختیار قانونی دارید که عدالت و قانون از آن حامی و پشتیبان است. موفق باشید.

و گذشت عصر و زمانه ها فرزندسان را در آغوش پراز لطف و محبت شان می‌پروراند و هر آنچه بسر شان آید باز هم در پرورش فرزندانشان در تلاش اندو از مسیر زندگی هرگز کناد نمی‌روند زیرا کاره گیری مادران از اجتماع معو جوامع را می‌رساند. پس برای این منظور و برای بزرگداشت از مقام مادر و برای حفظ و تکامل جوامع بشری تنها یاد آوری های تشریفاتی هرگز کافی نبوده و باید مادران را آنچنان آرام، مسعود و خوشبخت نگه داشت که آرزوی هر يك از مادران جهان است.

مادران جهان در هر زمان خواسته های دارند که باید رعایت شودو خواسته کنونی مادران جهان به ارتباط (روز مادر) و در افغانستان پیوست با سال بین المللی زنان، و رفع تشنگ، دوستی، و همکاری تساند بین المللی معو سلاح های مرگبار کیمیاوی و در فرجام پایان جنگها، صلح بین ملت ها، قطع غارت و زور گویی آرمان انسانی همه مادران است که باید بر آورده شود.

در اخیر ضمن تبریک این روز به همه مادران، خوشبختی و آرامی دایمی و همیشگی مادران را خواستاریم.

ژوندون

را نداشت صدای مابه آسمان ها و خانه ها بلند می بود. هفته‌یی دوبار بلاوقته پارتی میداد. رفتایش بی بند و بارتر از خودش یکدم دور میزدند به منزل ما تا نصف های شب به جز از غریبه جویی نعره زدن چیزی را یاد نداشتند خلاصه روزی بروز به این جدال افزوده میشد و روز بروز میانه من و شوهرم تیره تر و کشیده تر میگردید. من فقط تمام این بدبختی ها را که به سراغ آمده جز از جانب پدرم، از دیگری نمی‌دانستم. او بود که مرا ناسنجیده به کوزه آتش افکند و نا سنجیده آتش زد. وقتی با پدرم این موضوعات گشوده و غیر قابل تحمل را می‌گفتم غیر ازین جمله نداشت که بگوید:

او شوهر توست... مجبور هستی که همراهش بسازی و زندگی کنی، چاره نیست!

خجسته و میمون

که اکثر تربیه نمودند و یا پروفیسور به این اوتباط در داستان حماسه مادری خوانیم: (مردم، مردم همیشه کودکان، مادران خود هستند. زیرا هر يك از آنان مادری دارند و هر يك از آنان فرزند مادر یست.) پس برای مادران فرزندانشان به هرکاری که در خدمت اجتماع و انسان باشد فرزند است و گرامی، و همه مادرانی که فرزندانی خدمتگذار و وطنپرست به جامعه تقدیم میدارند مادران قابل قدر اند.

باز هم در حماسه مادر سطور ذیل جلب نظر می نماید.

(زن را، مادر را نیایش کنیم که مهرش مانع ورادعی نمی شناسد و با شیر پستان خود تمام جهانیان را پرورانیده است اتمام زیبایی های انسان زائیده پرتو آفتاب و شیر مادر است و اینست آنچه که ما را از عشق بزندگی سرشار میسازد.)

از آنجای که تسلسل زندگی انسان ها پیوسته راه می‌کشد و بیتاب و بیقرار به پیش می‌رود، مادران با گریه ها و خنده ها

بود مرا وادانست که به کاکایم توسل بجویم و توسط آن پدرم را از تصمیمش منحرف بسازم. گر چه کاکایم در ابتدا سخنان پدرم را تأیید می‌کرد ولی نظر به مترقی بودن فکر و اندیشه اش، تعقیب کردن درس را مقدمتر شعردو برایم تسلی داد که در این مورد با پدرم صحبت خواهم کرد.

چند صباحی از این موضوع گذشت. حدس زدم که همه اتفاقات زیر خاکستر فراوانی پنهان شده است ولی ناگهان دیدم با پدرم اسرار میکند که باید نامزد شوم و عروسی کنم. برای اینکه آرزو دارد مرا در لباس سپید عروسی ببیند. خلاصه از پدرم اسرار و از من انکار.

از جانب دیگر انور مردی نبود که بتواند مرا خوشبخت بسازد. اوفتظه خود و بالهوسی های خود فکر میکرد. فقط معیار اصلی زندگیش را پول تشکیل میداد.

تسلسل درس و تعلیم از زدم رهشاند. همه در پشت پرده های غم‌واند وه ناپدید شدند و از بین رفتند، و همچنان درس فاکولته نیمه تمام ماندو من به آرزوی آنی پدرم احترام گذاشتم (انور) را که جز پول اندیشه دیگری در ذهن نداشت گرفتم. بدین ترتیب پیوندی با او بستم و زنتش شدم. پدرم چند خوشحال و مسرور بود که دخترش را در لباس عروسی می‌بیند. ولی بی خیال از درد درونی من که ناچار و مجبور گردیدم. وقتی عروسی کردم، زمانیکه به عنوان عروس به منزل داماد رفتم عرصه حیات و زندگی برا یم تنگتر گردید. (انور) هر چه بیشتر مرا شکنجه داد و روز بروز به قیود ها و محصور راتش افزود مردی عصبانی و کم حوصله بی بود. هر روز بهانه گرفتن و هر روز کاسه دا به کوزه زدن عادتش شده بود. باور کنید او فقط آرزو داشت به مثل عروسی که به اختیار شایم و از تمام حقوق مدنی و طبیعی که حق مسلم یکن است محروم بمانم. هفته ها و ماه ها با یکدیگر جنگی می‌بودیم، روز ها بالای مسایل پوچ و خورود و ریزه که اصلا ارزش اینقدر دعوا و گفتگو

قرار داده اند.

کوهنوردان چینی سه ماه قبل به کوه ایورست بالاسله و اولین کمپ خود را به ارتفاع (۵۰۰۰) متر نصب کرده بودند . آنها بعد از طی (۵۰۰) متر استراحت می کردند تا در برابر فشار و سردی هوا مقاومت پیدا کنند.

قبل از آنکه تپی و فانتوگ بصورت موفقانه به قله ایورست بالا شوند (۲۷ نفر) مرد به این قله صعود کرده اند .

اولین شخصی که به قله ایورست بالاسله آمد وند هیلری از زیلاند جدید بود که در سال ۱۹۵۳ باین کار دست زد و موفق شد.

نابی که اولین زن جاپانی است که به قله ایورست بالاسله حین شنیدن خبر فتح این قله توسط فانتوگ زن کوهنورد چینی که تواست (۱۲) روز بعد از وی به این قله صعود نماید نهایت خوشی نشان داد . - است.

ختم

تسخیر کردند درین وقت يك چیا لو چی دان و يك عسکر تبتی بیرق جمهوری مردم چین را بر فراز آن نصب کردند .

امادست نه نفری کوهنوردان چینی درین بار بر علاوه نصب يك بیرق چین پروری يك تخته یادگار خویش و نوشته و در آنجا نصب نمودند.

کوهنوردان چینی در یتو قتل (۱۵) سال بعد پیروزی کوهنوردان چین را تکرار و تجدید کرده اند.

دسته اخیر کوهنوردان چینی با فاصله دوصد متر را از آخرین کمپ خویش که به ارتفاع (۸۶۸۰) متری کوه نصب شده بودند شش و نیم ساعت بتادیک (۶) جوتا طی کرده اند.

دسته کوهنوردان چینی حین رسیدن بقله به آزما یشت طبی پر داخه و نمونه های صخره برف و یخ را جمع آوری نموده و فیلم و عکس هایی اخذ نموده و اصول های درست تحقیق بلند ترین قله جهان را مورد بررسی

مادر از نگاه بزرگان

مادر یگانه موجودی است که حقیقت عشق پاک را می شناسد.

بالتازاک هر وقت مادر فاسد شد نسل فاسد می شود.

فرانسوا موریاک یاد آور از آن دستایی که در شب های کودکی بانوا زشها پیش دردهای ترا تسکین داد یاد آور از آن دلی که بخاطر تو زخمها خورد و بساز وفادار و وفاکار ماند. زانوی خود را بزمن گذار و برای مادرت دعا کن.

شیلر مادر مهربان! هر وقت دفتی عمر خود را با انگشت های خا طرات، ورق می زنی و دور تر میروم اسم ترا بیشتر می بینم و حتی جایی می رسم که غیر از نام تو کلمه مقدس تر وجود ندارد.

ویکتور هوگو در زندگی دوبار زانو زدم یکبار برای آفرید گرم و بار دیگر برای مادرم.

شمالی شیرین ترین بوسه ها بوسه مادر است.

دیکنز قلب مادر زیبا ترین و جا ودانه ترین جایگاه فرزند است حتی در روزها یکه موهای فرزند سپید گردد.

هیچ وقت نمی توانی تصور کنی که گناه های بزرگ ما را می بخشد مادر است.

مادرانی که وظیفه واقعی خود را فدای هوا و هوس و خود خواهی می کنند، جنایت غیر قابل بخششی را مرتکب می شوند.

از بالا به پایین :

تلاش در راه انجام يك امر خطرناك گروه از تسخیر کنندگان قله ایورست که تابانی در میان شان دیده می شود.

مطبعة دولتی

روزنامہ المدینہ
کتاب پر لکھی شہرہ

سال ۲۷